

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

19.11.20.

ΑΟΤΚΙΑΝΩΣ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΕΘΝΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nusq; an
teq; impres
ssi.

Sυνοδία τὸς ράπτα
Diffinitia sive methoda
Contenta Diolorum primisimum.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 21.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 18.
- 3 Deorum Inferorum/habet Dialogos 32.

Επί τοις φιλοσοφίαις, ἐσθ πολυμαθίας.

Διχίσας τον πατέρα την πατερότηταν.

Ioannes Schottus, Argentinus
studiosius elaborauit,
Sed relectos iudica.

2. folio Damny/long
E: 4 : r. 18. de p. 1.
patetura.

Lucian. Dialogi diligenter. Linuti p. 2. Samo
Gastone. Anno: 1527.
dis Fano Gaffig.

Othomarus Nachtgall Argentinus Joanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vītē
huius initia debemus, omnis eruditiorē cōetus ad grā
iam eloquentiā, veluti πρὸς τὴν ἀκαδείαν κέρας adspī
ret: cōductoꝝ aliunde p̄ceptore Conrado Mellissi
politano, Erasmi Rotterodami discipulo, græcę liguę
non indocto, aude admodum Theodori grammati
ca perdiscat: viſus sum mihi opere pre cūm facturus:
si Deoꝝ Luciani Samosatensis dialoꝝgos, ductu cla
rissimi viri Aleandri Mottensis p̄ceptoris mei, Lute
cię publicatos græce/ sub tua impressoriā incude, grę
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄
si ex mutis (ut aīan.) magistris, gręci aliquādo euadere
possent. Est em̄ in illis mīra quædāz mixta urbanitate
facilitas, necz leporis minus. Candidi sunt: venuisti: &
citra fastū sublimes, Heroas/ q̄s gentilitas deos credi
dit, inducunt loquentes: suisq; quēlibet depingūt co
loribus. Deniq; ad græcę lingue intelligentiā venā
dam, mirū in modū sunt accōmodati. Teste vñ uno nō
tam Germanię nře/ q̄s totius orbis splendore Erasmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studij in
scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in
cidas, quippiā admonuisset: Luciano nřo primas par
tes tribuit. Necz facile offendas/ qui huic sententię nō
subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
suas quibus involuti sunt/ undiq; circūferunt: nihil, p
bantes/ p̄t̄er id qđ sordidū est/ & ab omni cultu alē
num. Quibus noster hic non defudat labor, quū (ut

sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū crihstia-
no adhibere legendū: in quo nīl p̄f̄t Louis stupra/ ra-
ptus/adulteria, παιδεψιαρ, & alia id genus fide carē-
tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
fabulosa atq̄ sceleribus scatentia legere dedignat: ca-
ueat quęlo/ne hebreor̄ archana legēdo penetret. Nā
in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet:lerūt lis-
gna ut ungeret supra se Regem: dixeruntq̄ oiliq: Im-
pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 19. sic scri- 4: 14:
bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
domē flagitio/David regis homicidio/ & alijs impro-
be tentatis cōmemorē: quib⁹ omnis hebreor̄ refer-
ta est historia: Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
delitescenduz/nisi quatenus græcę facundię deseruit.
Nam sacre literę propediē (ut auguramur) p̄cillatore
Erasmo n̄o, in fonte suo / id est græco eloquio degu-
stabimus nouū(ut vocant) Instrumentū: quale grām.
& veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
tionis suīa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
genda: oīs animi vigor stringendus; oēs deniq̄ nerui
intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisc⁹ literis, ut
cepisti, arte tua impressoria succurre: bonic⁹ consule
hęc minutula, memor huius Hesiodici,

Ἐγώ κεντρού σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταβάσι.

Καθαδέ τόντ' ἔρδοιστος οὐχόταπ μέγα καὶ τί γένοτο.

Iter̄ vale. Ex Viridario, s. Ioannis Argentineñ.

καταβράδεω
καταγέτεω
χών
τελευτή
τιο

Ο ΒΙΒΛΟΣ

ΑΟΥΚΙΑΝΟΤ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ

ΟΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δ ΠΡΟΦΗΤΕΩΣ,

ΚΑΙ ΔΙΟΣ:

ΠΡΟΜΗΧΕΛΥΣ.

τοσδύ με όντες· δενδό γάρ οὐδὲ πεπονθότες ζευς
ζ. λύσω σε φήσ· οὐ μέχριν βαρυτέρασ·
πέδασ ἔχοντα, καὶ τὸν καύμασυν ὅ· οφθαλ
λοι· οὐ πέρι νεφαδίστη πεικείλευον· οὐ πότε πρότιο
ἔκκαιδενα γνωσῶν μὴ μόνον κείρεσθαι·

τὸν ἄστρον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο θεαταῖς εἰρηνήται
τοι αὐτὸν ἡμῖν ρωτοῦσαν οὐθέρωποντοσ· οὐδὲ πέρι
ἔκλετασ· οὐ τῷ γνωστούσαν έδικτον ούργησασ· οὐδὲ γάρ οὐδὲ
ἔζηπτάνησασ· οὐ τῇ διαμοιῆτῷ χρεῶν, οὐδὲ ταμελῆ κενασ·
λυγιμέναι μοι παραθείσαι καὶ τὴν οὐλείνω τῶν μοιρῶν σεαν·
τῷ· φυλάττων τί χρή λέγειν· π. οὐκοῦν ικανήρηδην τὴν

δίκιην ἐκτέτηκασθοσύντορ θύσιον τῷ καυκάσῳ προσπιάσεις ηλεύθερος
νοστορήσαστα δρινέων απολούμενον οὐτε τὸν τρέφων τῷ·
πατο· ζ. οὐ δέ πολλοῖς μόριον τοῦτο δύν σε δεῖ παθεῖν·
π. οὐ καὶ μὲν ἡμίκλιμασθί με λύσεισθε· ἀλλὰ σοι μεν·
σω πάνταν ἀναγκάσιον· ζ. κατασοφίζῃ με όν προμεθεῖ·

π. καὶ τί πλέον ἐξώ· οὐ γάρ σύνοισεισ· οὐδὲ στηθαί διαγνωστούσασ
καύμασσοσ· οὐδὲ πότε πεικείλευον· οὐδὲ πότε πεικείλευον·
λίσκωμαι· ζ. οὐ πέρι πρότερον διητινα μισθόραστοισασ·
αποκάλυψαι μηδὲ δύτα· π. οὐδὲ γίγαντεφ' οὐδὲ βαδίζειστορ
αποστοσ· οὐδὲ σοι οὐ περὶ τῷ πολοίσαν μαντενόν·
μενοσ· ζ. πώσ γάρ οὖν· π. παρατηρεθετέρη συνεσθεστησασ
μενοσ· οὐτε· ζεῦ· οὐτε· οὐτε· οὐτε· οὐτε· οὐτε· οὐτε·
δοκεῖσ γάρ τι αλιθεστέρειν· π. μικρέντες ζεῦ κοινωνίσκοντο
τῇ Κηφεί· οὐ· οὐ γάρ αντικυνόφερόντες· οὐτε τοτεχθείσασ· οὐτε
οὐ νων· οὐ ποστ· οὐ πασα· γινοτε μέτρα περιπλαναστασ· οὐτε ποστο

περιπλαναστασ· οὐτε περιπλαναστασ·

LIBER

LUCIANI SAMOSATENSIS DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Olue me Iupit̄, grauia em̄ iā passus sum:
I, Soluā te ais; quē oportebat grauiores
pedicas habentem / & Caucasum to-
tum super caput incumbentem / a
sedecim vulturibus non solum corrodi-

epar: sed & oculis carere effossis, eo q̄
hęc nobis animalia homiṇes effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et mſieres fabricatus es. q̄b̄ eqdē me
decepisti in distributione carniū: ossa pīguedine ob-
ducta, mihi apponens / & meliore partium tibi
īpi seruans. Quid optet dicere? P, Igī sufficiētē iā
poenam exolui: tantū tempus Caucaso affi-
xus / pessimā auium perdendam aquilā, nutriendis in e-
pate. I, neq̄ momētū p̄ticulę hoc eorū q̄ te optet pati.
P, Atq̄ nō sine mercede me solues Iupit̄: s̄ tibi signifi-
cabo valde nečiū. I, Blādiēdo decipis me Promet̄.

P, Et qd plus habebo: Nō em̄ ignoras rursus ubi
caucasus ē: neq̄ idigebis vicuſi quo yſutias agēs de-
prehēdar. I, Dic prius (aliquā mercedē accipies) ne
ciū nobis ex̄ns. P, Si dixero ad quē locū vadis nūc,
ſidedignus ero tibi & de reliquis vatici-
nans. I, Quō enim non? P, Ad Thetin/coitus
rūs cū ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igīt ob hoc
videris qdē aliqd verū dicere. P, Nihil lu. cōicaueris
Nereidi, si em̄ ipa grauida ſeddet ex te: fetus ſilia facies

γαστοί σε διακόνου ἔθραισαστού προβούρ. Ζ. Τό φέρει,
έκπεσθεί με τη σφράγιστ. πλὴν γένοιτο ς ζεῦ, πλὴν τοι οὐ
το τι καὶ μίζιστ ἀντηστέπειλει. Ζ. χαίρετω τοι γαρ οὐν ἡ
εστίσ. σε δέ δὲ φαιστος εἶδι τούτοις λινούτα.

ε' = Διός, καὶ ἐρμόν.

ΖΕΥΣ

Τὴν ένοχήν πάσιδα τὴν καλάν τοισθαντον. Ε. νοι, τὴν
ἰώλεγεισ. Ζ. δικέτι τῶν ἐκείνης εἰν, ἀλλοί λαμπαλίσ. λαμπαλίσ
Ε. τερασιον τοι τῷ τρόπῳ δὲ εικλισήν; Ζ. θιλοτυνοσαν
σαν ή πραμετεβαλεν ἀντην. ἀλλοί καὶ καίνου ἀλλοί τε λαμπαλίσ
επιλεμηχάνται, τῇ κακοφαγίαις βούλονται τῆν τολυνθεῖ. βούλονται
κατοντον ἄργον τὸννοματεπεισθος μέμει την λαμπαλίν αὖτις
τυνοσ ων. Ε. τι οὖν ἡλιός χει ποτείν; Ζ. καταπτάμενος
εσ την νεμέειν, ἐκεί δέ πτον ἄργον βούλονται, ἐκείνον μέμει
ἀλλοτρίον. τὴν δέ ιώλα τὸν πελογονος εσ την κιγνωστον
διαταγγαγωμ, τοι μ ποιησομ. Η, τολοισών εσωθεστοισ εκεί
καὶ νείλον ἀναγέτω, τουσ ἀνέματος επιτελεστω, μ σωζει
τω τουσ πλέοντασ. πλέοντασ Διός, καὶ τανυισθον. Ζ.
Ἄγε τανηκισθεο, κακομεν γαρ ενθα ἔχειν. φίλισσον μεν
δη, πρωστειδισ ονκέτι πρόμφοσ ἀγκύλον με εχοντα, οντο
δινυχασ διξισ, δι πτερος διοσ εφαινουμην σοι πτηνοσ εφαινοσ
δοκωμ. Γ. δινέσθε, οντα δετοσ διτις θεοα, καταπτάμε
νοσ ή πρασασ με ἀπό μέσον τη ποιμνία. πῶσ δην τα μέμει
πτεροι εκείνασ σοι εἰξερύκηε; σον δὲ ἀλλοσ ήδη ἀνατέφει. εις την
νοις; Ζ. ἀλλ' ούτε ἀνέσθασ ούδε δράστο μιράκιον, ούτε άζε
τοσ διε πειντων βασιλευσ τον θεωμ. δι τοσ ειμι, πράστοι
καιρον ἀλλοιδασ εμαντομ. Γ. τι φιστεσ; σον γαρ διον εκείνησ
νοσ; είτα τωσ σύργυτασ ονκέχθο, οντει κέρατα, οντει λάσι,
οσ ει τα σκέψη; Ζ. ελύνον γαρ εκείνον ηγήθειν; Γ. νοι καὶ ενορθωσεις
αλλακηις αποσθεις
αλέγουμεις εξδικώσ
αποιησιων εξουλέω
αποβολακηις επαρρόσ
αποτλασιν εργοτα
αποκλασι ταρβειν
αποκρησ εργάλαιων
αποστηληις ωθειν

Ερπο

εύο μένηρε ὀντωτο επορχιμ	πονοι
πετίσμιν	πετεβιβαζω
περαλλάστειο	περαλλάστειο
περαπειθω	περαπειθω
περαποτειν	περαποτειν

LIBER

I

tibi, qualia & tu fecisti Saturno: I. Hoc ait:
 expullorum me a regno. P. Ne fiat lupiter tale
 quid/coitus ipsius prese fert. I. Valeat igitur
 Thetis, te vero Vulcanus ob hęc soluet.

2 Louis, Et Mercurij. IV PITER.

Illam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M. Etiā,
 lo dicis. I. Non amplius puella illa est: sed iuuencā.
 M. Mōstrosūz hoc. Quō mutata est: I. Zelotypi
 a mota Iuno, trā formauit ipaz. Sz & nouū alid' qppiā
 molestū fabcauit: infastū bubulcum qndā, multiocu
 larem, Argum noīe constituit q paſceret iuuencā: sine
 Iono exñs. M. Quid igit nos opt̄ facere? I. deuolās
 in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē
 interficito: ipsam yō lo per pelagus in AEgyptum
 abducens/līm facito: & in posterū sit deus incolis;
 & Nilū deducat: & ventos relaxet: & ser
 uet nauigantes. 3 Iupit̄, & Gānymēdes. IV.

Age o Gānymē, puenimus eīm q optebat, osculare me
 iā: ut videas nō amplius rostrū adūcū me hñtez: neq
 ungues acutos/neq alas: q̄ apparuerā tibi volatilē
 apparens. G. Homo/nō aquila nup eras: & deuo
 lās rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
 ale ille tibi ablātē sunt? Tu aliis an apparui
 sti? I. Sz neq homo quē vides adulescētule/neq a
 quila/sed omniū rex Deor̄ egoip̄ sum: ad
 occasionē mutās meip̄. G. Quid ait tu? Pan ille es?
 deiñ/quō fistulā nō habes: neq cornua: neq hirsu
 tus es crura? Isolū, n. illū existimas deū? G. Etiā qdē
 sacrificauimus certe ipsi coleatū

deos. jam p̄fūnt ^{in ḡ} a ylgo
 hyronari p̄f̄o, ^{éryxif̄u} ^{sacrifico}
 a ylgo ab ylgo ^{iḡo}

τράγοντες τὸ σπιλαῖον ἀγούστε, ἐνθα ἔσκε. οὐ δέ οὐδέροις
τοδίνος τις εἶναι μοι χακεῖσ. Ζ. εἰς μοι· Διός δέ ὅντες
κακοσασ ὄνομα, οὐδὲ βαυμόν εἶλεσ ἐμτῷ γαργάρῳ τὸν ὑπόσημον
τοῦ μὲν βροντῶντος καὶ ἀστραπᾶς ποιῶντος; Γ. οὐδὲ βέλος
τις φέστεῖναι, ὃς πρώην κατέχεσσι καὶ μὲν τὴν παντίν χάριν εὔχεται
λαζαρίδην δὲ οἰκεῖ μὲν τοσέρας αὖτα λεγόμενος, δὲ ποιῶντὸν τόφου, οὐδὲ τὸν κριόν δὲ παστήρα ἔθνος εἰς τατί αὐτοῖς ακματά με αὐτόν τοι.
σαστὸν βασιλεὺν τῷν βελοῖς δέ προβαταῖσιστοις διλύκοι ερατεῖσι
ηρατάσαντο, οὐδὲν εργάζοισι εἰς τατοσόντεος. Ζ. εἴτι γάρ μέλει εἰς τοις
σοι τῷν προβατῶν ἀθανάτῳ γεγεννιένω. Ή, οὐ τούτοις συνέ
σομένω μετ' οὐδὲν. Ι. τί λέγεισ; διν γάρ κατάξεισ με
οὐδὲν εστὶ τὴν, οὐδὲν τίταρον; Σε εὐδοκεῖσ. εἰσεὶ μάστιχα
τὸσ εἴηντι θεοῦ γεγεννιένω. Γ. δικόνυμι επιληπτούμενο
δὲ πατήρ, καὶ ἀγανακτήσει μὲν ἐνρίσκων, καὶ πληγάστησε
ρούλικομαι καταλιπὼν τὸ ποιμνιον. Ζ. πόν γάρ εἴκετο
νοσ ὀψετοῖ σε; Γ. μικραῖσσος ποθῶ γάρ οὐδὲν αὐτόμενο
ἀπαίσεισ με, νοσοχύδν μαίροι καὶ ἀλλοι παράδη τὸν κρίσι
οὐ τυθίσεοθου λύτρα, νοσέρε μόνη. ἔχομεν δέ τοι τριετῆ τὸν λυτρόν
μεγαριδούσος, ὃς μέγεται πρὸς τὴν νομίμην. Ζ. ὡσ αὐτελέσθε
πάλισ εστοι καὶ ἀσθλοικός, οὐδὲν τὸ δῆμον τοῦ πατέρος εἴτι ἀλλα
τὸ ταῦτα μετέστησεν εἴκεντα μὲν πάντα χαίρειν ἕα, καὶ εἰσιλάσσειν
αὖτῷν, τὸν ποιμνίον καὶ τῆς ἔδωσ. σὺ δέ οὐδὲν γάρ εἰσουράσθε
νιστεῖ, πολλαῖς εὖ πανόρεισ εἰς τεῦθεν καὶ τὸν πατέρα, οὐ τὴν
πατρίδα. καὶ οὐτὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀκιθροσίας
ἔδικ, οὐδὲν ταῖς πίκτοι το μέν τοι καὶ τοῖσ ἀλλοισ καὶ μὲν
τὸσ παρέζεισ ἐγχέων. τὸ δέ μέγισον, εὐκ εἴτι ἀντρωπόσ.
αὐτὸν αἰθάναστος γενόσκειν ἀσέροι σου φαίνεσθοις πατέσω καὶ
λιστομ, καὶ ὅλως ἐνθείμων εσθ. Γ. οὐδὲν πατέσει μέτα
τοινες ταῦχοι. τοῦτο φαίνεται ταῦχοι
τυρος ταῦχοι φαίνεται ταῦχοι
ταῦχοι φαίνεται ταῦχοι

ταῦχοι
ταῦχοι
ταῦχοι
ταῦχοι

plagias p̄tētū libetū n̄ f̄cōlū
hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu yō plagias p̄tētū,
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Louis ne
audiueris nomen: nec aram videris in Gargaro p̄fue
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te optis a fortacis sone
me vir aīs esse: q̄ pauloān effudisti nobis copiose grā
dīnē: qui habitare superne diceris/ faciēs strepitū: cui p̄tētū
arietē p̄ sacrificauit. Dēic̄ qdnā iprobe tērātē me sur
isti rex Deorū: Oues forsitan lupi ras sum rapu cōtō & aīor vīs
puerunt nunc/ eremū irruentes. I. Adhuc em̄ cure ē cōtō & aīor vīs
tibi ouium immortali factō, & hic coe
unti nobiscum. G. Quid dīcis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaç̄, qm̄ frustra aqui
la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquiret me rūgionā inī
pater: & indignabitur nō inuēniens: verberaç̄ post rānū t̄līga
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il s cōtā & aīor vīs
le videbit te? G. Nec yō desydero iā ip̄m. Si autē ḡ
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie
tem imolandū, p̄emia de me. Habemus eqdē triennē
magnū, qui p̄cedit ad pabulū. I. Et simplex hic vāns pabulū
puer ē, & icōsyderatus. sicq̄ se h̄z res: puer ē adhuc. Sz
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere rāvō sim
ipsorū: ouilis/ & Idē, quādoquidē tu iam coele
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patri. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam rāq̄us p̄tētū
comedes: & nectar bibes. hoc insup alijs dījs nobis i
p̄se p̄bebis infundēs. Hoc yō maximū: nō ap̄lius hō/
sed imortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul
cherrimū: prorsusq̄ scelīx eris. G. Si yō ludere cu
b

θυμίσιο, τις σύλλαβαι ζεταὶ μοὶ δὲν γάρ τη γέλη πολλοὶ ἀλλὰ
καῦται ἄλλειν τοῖς ἔχεισι καὶ τοῦτα τὸν συμπλακιζόμενον
σοι τοῦτον ἔργα, καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλοὺς. Τάρη
γε μόνον καὶ φαίδρος ἴστη, καὶ μιθέρι ἐπὶ τῷ τόπῳ τῷ καὶ
τῷ τοῖς τί δέ νικήν χρήσιμος ἢ ἀργεῖν τὴν ποικαῖ
νειν δεῖσι καὶ ταῦτα τοῖς δὲν δύναται, καὶ δύναται
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάζει, καὶ ἐπὶ μελισκοῦ τοῦ συμπλακοῦ.
Γ. τοῦτο μὲν ὅψικαλεψόν. δίδω γάρ ὡς θεοὶ ἐγχέαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδούναι τὸ καστιβίον. τοῖς δὲν, πάλιν δύτος γάλα
λαχτος μηκικούνει, καὶ ἀνδρώσιοι στιλακοῖς εστοι. διεστοι
ται. ταντὶ δὲν δύρανδος ἔστι, καὶ τίνομεν ὁ σταύρος ἐφην τὸ μέλι
ταρ. Γ. ἀλλιον δὲν τοῦ γάλακτος τοῖς δὲν δύτος ἐπὶ δίδω
γαν. καὶ γενούμενος δύκ ἔτι ποικίσει τὸ γάλα. Γ. καὶ μιθόμενοι
μιθόμενοι δὲν τοῦ τῆς γάλακτος τοῖς δὲν μετά τοῦ κατικάρω τοῦ ἔρω
τος τοῖς δὲν δύτος τοῖς σε ανιστασα ὥστε ἀκαί καὶ
θεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ δύναται ἀλλὰ ἀλλιον δικαστικού
καθεύδειμεν μετ' ἐκλοῦς τοῖς νοι, μετάγετοι οὐτον δίστοις ἐπὶ συντομού
τανύκιμος δύτω καλέσ. Γ. τί γάρ σε πρόστον δύσκον δύτω
σει τὸ καλλιοτος τοῖς δὲν δύται τί θέλγητρον καὶ δύναται
ρον ἐπάργει ἀντόρ. Γ. καὶ μάλιστα γε πατήρ καθετός μοι συγκος οὐτοι
θεύδοιται, καὶ διηγεῖτος ἐσθεμένως ἀφέιλοις ἀντοῦ τοῦ μάστιν δρεσ
φομενος, καὶ λοστείρων, καὶ τῇ φθεγγυόμενος μετοζύν δύσκο
τε καθεύδοι μι. ὥστε παρότην μικτέρα ἐπειπτέ με κοι μι
θιστόμενον τὸ πολλοῖς ὥστε διά τοῦτο ὡς φήσις ἀνισ
τασσάσ με, καταθέναις ἀνθισ ἐσ την γῆν ἢ πράγματα ἐξ
εισ ὀχυρυπινῶν ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς τρεφόμενος. τοῦ
τοῦτο ἀντόμοι τὸ ἀδίστον ποικίσεις, ἵτε ὀχυρυπικόσακι με αὔρη
τα σοῦ. φίλῳ γάρ διατελέσω πολλάσιοι καὶ περιπτύσσων πολλά
διατελέσω πολλά καὶ πράγματα πολλά.

Tres tres γινεσταντοι αυτοι επι τοισδων τον καταρησεν
εγραψεν ει

Astragal. vol. I.
M. 1. 1.

piam: quis colludet mecum? In Ida enim multi coegerunt
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinem & astragalos valde multorum. Contra
fide solum: & letus sis: & nihil desideres inferius
orum. G. Quid vero vobis utiliter ero? An oves pasces?
re oportebit & hic? I. Non: sed ministrabis vinum: & oves per omnia ministrabis
ad nectar paulopost ordiaberis: & curabis oportatorem? oves popos ruminare
G. Hoc quidem non difficile. Scio enim ut opteat effuder lac
& coronare poculum pastorale. I. Vide, rursus hic latrabo. oves ruminare asperguntur
etis meminit: & hominibus se ministrare prout. oves ad dominum est prout
tat. Hoc vero cœlum est: & bibemus quemadmodum dixi noster
et star. G. Dulcius o Jupiter lacte? I. Scies post pusil latrabo. ruminare latrabo.
lum: et cum gustaueris non amplius desiderabis lac. G. Porro ubi dormiam nocte? An cum coegerante Cupido
dine? I. Non: sed ob hoc te rapui/ut simul dormiremus. G. Solus enim non possis: sed suauius
dormire mecum? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/sic pulcher. G. quod enim te ad somnum iuuabit pulchritudo? I. Huius quoddamicitatem suave: & facilis
us inducit ipsi. G. Atque patrem meus indignabat mihi condonare
miem: & narrabat mane/quoniam turbare ipsum somnum vo- latans prolectum, calcitrans, & aliquid loquens interea quam
dormire. quapropter ad matrem remittet me dormiturum sepiuscule. Si ob hoc ut ait/rapu-
bi deponisti me: deponere rursus in terram opus habebis vigilans. turbabo enim te frequenter couertens. I. Hac quidem mihi suauissimum facies: si vigilaueris te cum exosculans enim perficiam sepe & amplectens.

τ. Ἀυτὸς ἀνὴρ μεῖνα· ἐγὼ δὲ κοιμίσθησα σοῦ καταφέλοντος. Ζ. Εἰσόμενα τότε τί πρακτέον· νῦν δέ ἄπογε ἀντὸν δέ ερμή, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἱ νοχοίσιοι τακτῆν, διδάχας πρότερον ὡς χρήστρεγειρ τὸν σκύφομ· Δ' ἔρωτος, καὶ διόσ. ΕΠΩΣ.

Άλλος εἰ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῷ ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ εἴμι καὶ ἔτι ἄφρωμ· Ζ. σὺ παιδίον δέ εἶρωσ· δόσ ἀρχαίστε· αρχαῖρος· εἰ πολὺ τοῦ ιαπετοῦ· καὶ διότι μη πώρωνα μη γάρ πολιάστε εφυσάσ· διάταῦτα καὶ βρέφοστάζοιστον μιχθαῖ φύσει γέρων καὶ πανουργοσῶν· Ε. τί δέ σε κακίσσα διέρωμα ὡς φήσεγώ· διότι με καὶ πειθόσαι διανοῦς; Ζ. σκόπετε κατάρροτε εἷμικρά, δόσ ἐμοῦ μεν διτωστε εὐτρυφόσ· ωστε τε μικρέμεστι μη πεποίκιάσ με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, ὄχετον· ἐμοῦ δέ δίλωσ οὐδεμιαρ διτινα ερασθήνατε πεποίκιασ· οὐ δέ συνηκαίημέσ γυναικί διάσ σε γεγενικέτανοσ· οὖσ· ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' οὐτάσ, καὶ κρύπτει με μαυτόμ· οἷς δέ τὸν μεν ταῦρον καὶ κύκνου φιλοῦστι μ. ἐμέ δέ καὶ μωσι τεθνόσιν ὑπὸ τοῦ δέουσ· Ε. εἰκότωσ· οὐ γάρ φέδεσ φρονοῦμ δέ ζεῦ θυταί οὖσαι τὴν πρόσωτι μ. Ζ. πῶσ δύντὸν λπόλλως διεράχοσ, καὶ διαστιθοσ φιλοῦσιν· Ε. άλλος· καὶ δάφνη κακέινον ἔφυγε καὶ τοι κομάτην καὶ ἀχένειον οὗτα· φέρεται δέ διελιστερέασσος εἶναι, καὶ επίσετην αγγίδα, καὶ δέ τὸν κεραυνὸν φέρε· άλλος δέ διστομ ποίει σεοαυτόμ, ἐκατέρωθεν καθειμένοσ βοσρύχοντα τῇ μίτρᾳ τοῦτοσ ἀνειληκενοσ· πορφυρίδια ἔχε· οὐτοδείον χρυσίδασ· νασ ἀνλαβε· καὶ τυμ· πτώ· ταύοιστε εὑρυθμα βασινειή δίφει· οτι πλείστος ἀκολυθείσορτος· ακολουθοι τῶν διονύσου καὶ νάδων· Ζ. ἄπογε· οὐκ ἀμ δεξαίμενοι τοιούτοσ γενόμενοσ· Ε. οὐκούν δέ ζεῦ μηδεσ παραγόντος·

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc yō abduc
īpm Mercuri: & bibentem īmortalitatē duc ut mini-
stret nobis; docēs prius quēadmodū opteat por̄igere
cyphum. & Amoris, & louis. A M O R.

S3 & si quid peccavi Iupit/ignosce mihi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, atiqui
or es multū Iapeto. Vel qm̄ non barbā/neq̄ ca-
nos pduxisti: pp̄t hēc & ifas dignū putas existimari:
senex & veterator exñs. A. qd yō te iuria affeci senex
ut ait ego/ pp̄t qd' me et vicire affectas? I. Cōsidera
o perfide/si sunt parua? qui mihi sic deliciaris: quapro
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, fauru, auru,
cygnu, aquilam. me yō prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: necq̄ intellexi suavis mulieri per te fa-
ctus.. S3 me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
ipsum. Hę yō quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ p̄ timore. A. Merito. nō em̄ fo
runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. I. Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq̄ cōatū et iherbē exñtē.
Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: necq̄
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac te ipm: utrāq̄ pars
te dimittens capillos/in mitra hos refumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi-menadibus. I. Sile. non probauerim:
amabilis esse talis factus. A. Iḡit̄ Iupiter/ ne-

Ζεὺς ἐράμθελε, ράστον γαρ τοῦτο τι οὐκ. οὐλαράμθελον μὲν
απόγυμνεσερον οὐτοῦ ἐπιτυχάνειν. εἰδί τούτοισι οὖν
τοῖσι ἀφίκει σε.

ε' Ηρασ καὶ Διός.

η' π α.

Εζ δῆ μειράκιορτοῦτο οὐ τοφύγιον ἀπὸ τῆς ἑδνος ἄρε
ωδίσαστε εὔρο ἀντίγονος, ἐλαγγόν μοι προσέτελμι νοῦν.

Ζ. ήτοῦτο γαρ οὐ Ηρας γιλοτυπεῖστι μήδικά φίλεστρον οὐτοῦ ήταλι
ωδίσαστε εὔρο ἀντίγονος, ἐλαγγόν μοι προσέτελμι νοῦν.
εἴναι διπόσαι ἀλι βιλήσωσι μηδεμοί, η διδού ἐκένινα μέμ
ποιέιστι, οὐδὲ πρέποντα σεαντῷ, οὐδὲ πάντωμ θέωμ δεστού
τούτος ὡμ, ἀπὸλιτώμεμέ τὴν ὑδρίαν γαμετὴν, ἐπὶ τὴν γῆν
ιότει, μοιχεύωμ χρυσίον ή ταύροσ γενόμενοσ. πλὴν ὅλη
ἐκένινα μέν σοι καὶ ἀλι ἐν γῇ μένεσι. τὸ δὲ μήδιον τρατὶ παῖ
δίου ἀρεσάσασ ἀνέπτηστ γενναιότατε θέωμ, καὶ συνοικεῖ
νῦν ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθεύ δινόχουμ. μὴ τῷ λόγῳ δύτωσ
ιασθρεισ θίνοχόωμ, ήτοῦτο γενέσθαισι, ἀρά ή τε Ηβη καὶ οἱ Ή
φαίσοσ διακονούμενοι. σὺ δέ ήτοῦ τὴν κύλικα οὐκ ἀλι πληστῶ
λόσοισ παῖς ἀντοῦ ή φίλησασ πρότερον ἀντὸν ὀπαντωμ δ
ρώντωμ, καὶ τὸ φίληκαίσιον κάλιον τοῦ νένταρος. καὶ διστ
τοῦτο θεού δικήση πολλάκισ ἀπειστ πιέιρ. ἐνίστε δέ καὶ
ἀπογευσάμενοσ μόνον ἔδωκασ ἐκείνῳ. καὶ πίοντοσ ἀπόρ
λαβὼμ τὴν κύλικα, δέσοντε ποτόν πορ ἐμ ἀντὶ πίνεισ, δέευ
καὶ ἀντὸσ ἔπιε, καὶ ἔνθα προσκύπιοσ τὸ χείλι, ινα καὶ
πίνεισ ἀλι καὶ φιλήσ. πράκη δέ δι βασιλεύσ καὶ διπάντω
τατήρ, ὀπανθέμενοσ τὴν ἀγίδα καὶ τὸν κεραυνὸν, ἐκάρη
σο. ὀπαραγαλίζωμ μετ' ἀντοῦ, πώγωνα τηλικοῦτον καθει με
νοσ. πάντα δῆμ δρῶ ταῦτα, ὃστε μηδὶ οἰον λανθάνειν.

καὶ τί δεινός

τεττανον παραπλατη
τεττανον παραπλατη

q̄ amare vis. facile q̄dē hoc est. I. Nō, q̄ amare quidē;
expeditius verō ipsum consequi, ob hęc i-
pla remitto te.

5 Junonis & Louis.

I V N O.

Exquo adulescentulū hunc Iupit̄/phrygiū ab Ida ra-
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc em̄ luno çelotypa es iā ob simplicē hūc & i-
molestū? Ego ȳo putabā mulieribus solis difficilez te
esse quęcunq̄ conuersant̄ mecum. IV. Necq̄ illa qdē
bene facis; necq̄ cōuenientia tibij̄pi, qui oīm deor̄ do
minus exñs, relinquen̄s me lege uxofem, ad terram
descēdens, mēchās, aurū/vl̄taurus factus. Ver̄t̄n sed
illę m̄kieres qdē tibi in tra manēti: hūc ȳo troianū pu-
erulū rapiēs deuolasti ḡnōlissime deor̄: & cohītat
nūc in caput mihi intrusus. Utic̄ ut fama est/sic
idigebas pocillatorib⁹: & defessi s̄t, utic̄ hæc q̄ Hebe
canus szuiētes. Tu ȳo & calicē nō aliqui & Vul
ceperis ab ip̄o/q̄ osculans prius ip̄m omnibus vi-
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq̄ sitiens szepenuero petis bibere. Interdū ȳo et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre-
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̄o bibis; unde
& ip̄se bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omniū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi-
stī ludens cum ip̄o: barbam tm̄ demis-
sus. Qia igit̄ video hęc: q̄ prop̄ ne putas me latere. I.
Et quid graue

τὸν πέρα μειράκιον· τὸν καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφίλειν
καὶ οὐδεοθαλήμφοιν καὶ τῷ φίληματι, καὶ τῷ νέκταρι· ὃν
γοῦν ἐπιτρέψω ἀντῷ καὶ ἀπαξ φιλήσας σε, ὅνκ ἔτι μέμενον
τῇ μοι πόστι μόστερον τὸν νέκταρος θεομένῳ τὸ φίληματι·
ναι· Η· παίδερας ὁ δύτοι λόγος· ἐγὼ δὲ τὸν δύτω μάκειν
καὶ ωστὸς τὸ χείλη προσενεγκεῖν τῷ μαλαθακῷ τούτῳ φρυγίᾳ
δύτωστ ἐκτεθίλυμένω· Ζ· μήλου λοιδωροῦ δὲ γεννουστά
τη τοῖστ παιδιμιδίστ· δύτοστι γάρ δὲ θηλυμφίαστ, δὲ βάρβαρος·
δὲ μαλαθακὸς· καὶ ωντὸς ποθεν μότερος· ὃν διλομαῖς δέ ἐπιέι·
μή σε παροζύνω εἴδειταλέον· Η· ἔθεκαὶ γαμήσειαστ ἀντὸς
ἔμοιο ἔνεκα· μέρικνο γοῦν διάστολον δινοχόδῳ τοῦ·
τοῦ ἐμπαροῖτειστ· Ζ· ὄντι· ἀλλὰ τὴν οὐφαίσον ἔδει τὸν σόφρον
νιον δινοχόσειν οὐαὶν χωλεύοντα, ἐκ τῆστημάνου οὐκοντα,
ἔτι τῶν σπιτιθέρων οὐδάκλεων, ἀρτι τὴν πυράγραν ἀσσοτι·
θέμενον· καὶ ἀτέστηκεινων ἀντῶν τῶν δωστήλων λαμπεύειν
καὶ στήστηκεινων· καὶ ἐπιστάσαστειν φιλησαὶ μεταξὺ·
οὐ δύτις ἀμφικτήρον οὐδέωστ φιλησειαστ· οὐδέ τῆστοστο
λου κατηθαλεψένοι τὸ πρόσωπον οὐδέωσταῦτα· ὃν γάρ
καὶ πάρδε πολὺ δὲ δινοχόστ ἐκεῖνοστ ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ
τῷ θεῷ· δὲ ταυτικόνδηστ ἀστεμπτέοστ ἀντὶ τοῦ ἐσ
τὴν ἴδην· καθαρόστ γάρ καὶ ποδοδάκτυλοσ· καὶ ἐπιστάστει
νωστρέγει τοῦ ἐκπομπα· καὶ δὲ σεληπτεῖ μαλισα, οὐ φιλεῖ· οὐ
διον τοῦ νέκταρος· Η· οὐδὲ οὐχιώστ σεῦ δὲ οὐφαίσο· οὐ
διαδώκτυλοι ἀντοῦ ἀνάστητι τῆστημάκληποσ· οὐδέ ασθόλημε
στοστεστι· καὶ ναυτίδοστρώμ ἀντὸς· ἐξύτα τὸν καλὸν κομιθ
την τούτον· οὐδὲ θρεψε· πάλαι δὲ ὅντις ἐώρασταῦτα· ὃν
δὲ δισπιθήρεστ, ὃν δὲ οὐκάμινοστ ἀπέτρεψόν σεμηνί· οὐχὶ τοῖς
νειν παρέστηστ· Ζ· ληπτεῖστ δέ οὐρα σεαυτήμ· ὃν δέρη αλλοι·

Iuno adulescentulū sic pulchrū, int̄ bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum / & ob nectar: Si
igitur cōmittā iþi sūptul osculari te: nō amplius cōque
rereris mihi/ prēstantius nectare putando osculū es + eccl̄is̄ et coro
se. IV. Pediconū sc̄ hi s̄mōes. Ego ȳo nō sic insas ad morte ante inq. m̄
na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi-
ma/pediconū.hicce em̄ effoeminatus/barbarus/
mollis,iucundior & desyderabilior.Nolo dicere.
ne te irritē magis. IV. Utinā & i uxorē duxisses ip̄z
mei causa. Meminero igit̄ q̄lit̄ mihi p̄ pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace veniente,
adhuc scintillis scatentem,pauloante forcipem depo-
nentem:& ab illis ipsis digitis recipere
nos calicem: & amplectantes osculari interea:
quem neq̄z mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligine
ne exustum faciem. Delectabilia ne h̄c: Non enim
& preter multa alia/pocillator hic decorat conui-
uiū deor̄. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/stati in
Idam venit purus / & roseos dīgitos habēs: docte q̄z
fundit pocula: & (qd te male hab̄ i primis) osculat iq̄z utrūm impurum
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupit̄ Vul. & m̄pro
dīgiti iþius indigni tui calicis: & fuligine ple-
nus est: & nausea afficeris vidēs ip̄z: exq̄ illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit. olī ȳo nō r̄spiciebas h̄c: ne cōa-
q̄z fauille/neq̄z caminus abduxerūt te quo minus bi-
beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno teip̄az.nihil alið.

κάμποι ἔται τείνεστον ἐρωταὶ γνῶθιστοῦ σακῆς Δὲ ὅμηρος παρεῖ
πατέρος ὥραίσιν δεχομένην τὸ ἔκπομα, σὺν μὲν δὲ θύσιον οὐδεῖν
νοχοείτωσθν δέ τον γανύμιθεστοι μόνοι ἀναδίδοντες τὴν κήλην
καὶ, καὶ ἐφ' ἑκάστῃ διστολῇ φίλειμε, καὶ δὲ τε πλήρη δρέγοισι
νη ἀνθίστοπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνοντος. τί τοῦτο λακρύμ
εισὶ; μηδὲ δέδιθι. οἰκαλέται γάρ καὶ τοῖς σελυταῖς ἐθέλου
εἰσὶν. οὐδὲν δέ τοι τοῦτο παρατητεῖν. οὐδὲν δέ τοι τοῦτο παρατητεῖν.

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΑΙΟΥ ΤΟῦΤΟΝ δρεπτὸν ζεῦ. τοῦτον τίνα τὸν τρόπον
ἴγε; Ζ. ἀνθρώποις εἶναι χριστὸν δὲ πρᾶκαὶ συμποτικόρον.
Ον γάρ ἀνθρώπον ἡμῖν ἀνάζεστον τοῦ συμποσίου ὡς. Η. ἀλλοί
ἀνάζεστον εἰσιν. οὐθεὶς γε ὡς. ὁ στε μικρέτι συνέστω. Ζ.
Τί διαὶ οὐθεὶς; χρὴ γάρ, δικαῖαι, καὶ μέτειδενοι. Η. τί διαὶ
ἄλλο; καὶ γάρ ἀσχύνομαι εἰσεῖ μάντο. τοιοῦτόρε εἰσιν δὲ
ἐτόλμησε. Ζ. καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλιστον εἰσαιστοντο
δ' σομηράσχροιστος ἐπειρούται; συνίστηται
καὶ γάρ δποιόμετο τὸ ἀσχρόν δ' περ ὅμηροντο εἰσεῖται.

Η. ἀντὴν ἐμέ, δικαὶοντο τίνα δὲ ζεῦ πολὺν μόνι χρόνον. Η
Το μὲν πρώτον μηδένον τὸ πρώτη με, διότι ἀτενίστο ἀφεωρο
εῖστον. δὲ καὶ εἰστενε καὶ ὑπεμάχρες. καὶ εἰ ποτε πῖον,
σα παραδοίκη τῷ γανυμήδει τὸ ἔκπομα, δὲ καὶ τε εἰ μὲν
τῷ ἐκείνῳ πίειν καὶ λαβῶν ἐφίλει μεταξύ, η πρόστοντο, η
φθαλλάσσοντο προσῆγε, η ἐνθίστο ἀφεωρο εῖστον. ταῦτα καὶ
συνίκην ἐρωτικά δύται, καὶ εἰπτολινού μέρη ἡλιού μητρι λέγεται
πρόστο. καὶ ὡς μητρι παύσασθαι τησ μανίασ τοῦ ἀνθρώ.
πον. εἰπεὶ δὲ καὶ λόγουστος ἐτόλμησεν προσενεγκεῖν, ἐγὼ
μέρη ἀφεῖσα ἀντὸν ἔτι διακρύνονται καὶ προκύλινδυται
εἰσι φραγμένη τὸ ὕπται, ὃση μηδὲ ὀκούσαται αὐτοῦ οὐθεὶς
στικά μετεύοντος, ἀπειληθούσοι φραγμόνσας σὺ δὲ ἀντόσ

c tristis/a

Et mihi exaggeras Cupidinez celotypia mota. Si yo
puero pulchro accipies pocuz: tibi qdē filius tuus po
cilletur: tu yo Ganymedes mihi soli redde calis
cē: & toties bis osculare me: & qn plenū calicē fuderis
& rursū qn a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris: Ne timeas. Lugebit em si quis te tristari voluerit:

σ lunonis & louis. IV NO.

Ixionem huc vides Iupit: quibus nā morib⁹ affectū
putas: I. Hominē esse utilem Iuno / & cōbibonem.
nō em intellexi nob̄ idignū symposio existere. IV. S3
idignus ē: iuriosus qdē exns. q pp̄t nō āplius it̄sit. I.
Quid autē cōtumeliq̄ it̄lit: o3 em(ut puto) & me r̄scir
alid'. Etem erubesco diceř ip̄z: tale ē qd (IV. quid yo
p̄sumpsit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qdcūqz
turpi conatu tētauit. nūqd igit adnixus ē aliq̄ mō: itel
ligo em cuiusmōi turpe sit qd reformidaueris dicere.
IV. Ip̄am me: nō aliā quāpiam Iupit: lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem/ ob quā attēte respiciebat
in me. Idē yo gemebat et sublachrymabař. Et si qn bi
bens tradidissez Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ip̄o bibere. & capiēs osculabat interea: & ad o (iā
clos admouebat: & rursus p̄spectū i me itēdebat. hęc
intelligebā amatoria eē: et m̄sto qdē tpe verecūdabar
ad te: putabāqz cessaturū a furore homi
nē. Postqz yo et s̄mones ausus est mihi adjicere: ego
remittens ip̄m adhuc lachrymantē & voluntantem/
claudens aures, ne audirem ipsius contus
meliosa supplicatis, accessi tibi dictura. Tu vero ipse

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in me
ipsum / & usq; ad lunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores: & ultra
modū amatores hoīm: q̄ qdē & cōbibones ipos feci,
mus. vēia digni s̄t i gr̄ si bibētessilia nob̄ egerit; et vidē
tes cœlestes p̄chritudies, q̄les nūq; videſt in tra: desy,
derauerūt frui i p̄is/amore capti. Hic yō Cupido vi
olentū quiddā. & nō hoīb̄ solū imperat: sed et nob̄
ipſis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est: & ducit te: & fert naso(ut aiunt) trahēs: & seq̄ris
ipsum quo duxerit te: & i m̄utaris facile in id quod
iūſſerit: & prorsus possellio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
qñqdē & i p̄e adſterio tētaueris oli ipius uxorē: q̄ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tu memisti illorū si qd̄
ego lusi i terrā descēdēs. Sz noueris qd̄ mihi videt de
Ixione. mulctare quidē nequaç̄ ipm: necq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̄ esset: eo q̄ amat: & ut aīs lachry
mat & itolerabilia patiēt. IV. quid Iupit̄: timui em̄ ne
quid iniuriosuz dicas. I. Neq; q̄. Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) prez a
more: adhibeam: us ipſi afferentes. Sic em̄ cel
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̄z desyderās. I.
Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nus
bes ego esse apparebo; & turpitudinē in me faciet p

τὴν διαιρέτηται· ζῶντες τοῦτο φήσοτε γένιτ' ἀφί, δύτε σὺ μαρτυρήσῃς· δοθεὶς τοῖς ωντοῖς πάντοις ἀνθρώποις ἀπειρόναλοι εἰσιν· ὅμοιοις εἰσιν κατεύθωντος, καὶ διηγέσεται ἡ παστοι, λέγων συγγεγενέσθαι τῇ οὐρᾳ, καὶ σύνλεκτροσσεῖνας τῷ διὶ· καὶ που τάχα ἐράν με φήσειεν ἀντοῦ· διδέξειεν σουσίην, δύνεται εἰδότεος ὡς νεφέλην συγκέντρων· Ζ· οὐκοῦν κατεύθωντος εἴπη· εἰσ τὸν ἀδημητρίου εἰκαστὸν, τροχῷ ἀπέλιος προσθετεῖστο, συνειπεινεχθίσετο μετ' ἀντοῦ ἀεὶ, καὶ πάντοις ἀποστολοῖς ἔξει, διίκην διδιδόντος τοῦ ἑρωτος· Η· οὐ γάρ δεινὸν τοῦτο γένεται τοῖς μέγαλαυχίασ· Ζ· ἀπόλλωνος· Η· ἀφοίστοις η 'Εώρωνασ' τὸ Αττολλοιον τοῦτο μάστιχαν βρέφοστο ἀρτι τεχθεῖν, ὡς καλόν τε εἶναι, καὶ προστηλός πάσι, καὶ μακρινὶ τοῦτον ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀπεβικόσσεινον· Α· ἐκέινον γε φῶ βρέφει, φοστὸν 'Ηφαιτε' ἡ μέγα ἀγαθὸν, οὐ τοῦ θαυματοῦ πρεσβύτερον είναι δισοῦντος πανουργία· Η· καὶ τίνα ἀφίκη, σαι δύνατο ἀρτίτοκον διμένειν· Α· ἑρώτα τὸν ποστειδῶνα, διῆτην τρίσινον ἔκλεψεν· Η· τὸν Ἀρην, καὶ τοῦτου γάρ εἰπείκανεν, σαι λαβὼν τοῦ καλεοῦν τὸ ζήφορον· Ινα μὲν ἐκαυτὸν λέγων, οὐκ ἀφώκλισε τοῦ τόξου καὶ τῷ μετελῶν· Η· τὸ μεογύον τοῦτο; ταῦτα δοκιμοῖστον εἴκινετο ἐμὸν ἐν τοῖσι σπαργάνοισι· Α· εἰσήκανεν ἀφαιτε, εἴροις προσέλθη μόνον· Η· καὶ μὲν προσῆκανεν διμένον· Α· τι δῆμον ταύτα ἔχειν τὰ ἐργαλεῖα, καὶ δύναται ἀποστέλλειν ἀντῶν· Η· πάντα τὸ Αττολλοιον· Α· διμωστεῖσικετε ἀκριβῶσ· Η· Διάτην, πυράρχαν δύνατον· Α· ἀλλ' οὐτε ἀντίτηπον είναι τοῖσι σπαργάνοισι τοῦ βρέφουσ· Η· δύτωστε διζύχειεται, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ εἰκαστεπέσθαιστον διμέρειαν λέγων· Α· ἐν γαστρὶ τοῦ σαρκοῦ ἀντοῦ μὲν λαλοῦντος διμέρειαν λέγων· ΧΑΣ

(Juno
situinez I. Nihil hoc qđ ait. ne qđ em̄ nubes aliquā
fuerit; nec tu nubes. Hic yō Ixion solū decipie-
tur. IV. Sed (quales omnes hoīes arrogantes sunt)
gloriabit̄ descendens forsitan: & narrabit oībus: dicēs firēauas mā
poouan yuān.
coiuisse lunoni/& corriualis esse Ioui: &
alicubi forsitan amicā me dixerit ip̄. illi yō credēt: nō
videntes quō nubi coibit. I. Igī si quid tale dixerit:
in infernum decidens/rota miser vinc̄tus cir-
cūferetur cum ipsa semp: & labore irrequietū hēbit:
ultionē dans amoris. IV. Nō em̄ graue hoc quidē:
ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani.
V. Vidisti Apollo/Māq̄ infantem nuper na-
tū, qđ pulcher ē, & arridet oībo: manifestatq̄ qppiā iā
ut magnū bonū aduenturū: A. Illū quidē dicis in-
fantē Vulcane vel magnū bonum, qui lapeto seni-
or est qđtū in yſutia? V. Quē nā iniuria afficeſ pos-
set nup̄ genitus exñs? A. Interroga Neptunum: cui
tridentē furatus est, vel Martē, & huic em̄ detra-
xit latens/ex vagina ensem. Ut nō meipm dicam: quē
destituit arcu & sagittis. V. Illū nup̄ genitū hēc fecis-
se ait: qui vix mouebat in fasciolis. A. Scies
Vulcane: si te accesserit solū. V. Atqui accessit/
iā. A. Igī oīa habes instrumēta: & nihil perdis-
tum est ip̄or? V. Oīa Apollo. A. Tñ inspice diligē-
ter. V. p̄ Iouē, forcipē nō video. A. S̄z videbis ip̄az
alicubi i fascioꝝ infantis. V. usq̄ adeo adūcis manib⁹
est: quēadmodū in vētre matris callēs furādi artē. A.
Nō em̄ audisti ip̄m: & loquētis iā loq̄citatē & inuolu-

(cra?

δὲ καὶ Διοκλοῦ σθντο μηδὲ λεῖ. χθέστε προσκαλεσθε
μενος τοι ἔρωτα, κατεπάλαι σεμένθυ δύο τρίτον δ' αυτὸν τον,
φέλκων τῷ πόδε. ἐπιτα μεταξὺ ἐπανινούμενος, τῆς Ἀφροδί^{της}
της μὲν τῷ μεστὸν ἔκλεψε, προσπτυξαμένηστο μετόπῳ ἐπιτί το
νίκη. τοῦ διόστε μεγάλου τον ἔπιτο σκηνωτρού. εἰ δέ
μή βαρύτερος δικρανός ἦν, καὶ πολὺ τὸ κύρον ἔχει, καὶ τοι
νομίζειτο. Η. γοργόνια τον πάντα φύσι. Α. ὃν μόνον,
ἀλλὰ καὶ μουσικόν. Η. τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεισ. Α. χειρῶνη πον νεκρῶν ἔνρωμ, δργανον ἀντίστοις
σύνταξιστο. πάκειστο γάρ ἐναρμόσαστο καὶ γυγώσαστο, ἐπειτα
καλάκευστο μεταξύ αστοι καὶ μαγάλιον ὑπόθεισ, καὶ ἐπεινάπει.
νος ἐπτα κορδάστο, μελανθεῖ τον γλαφυρὸν δὲ μηδείτε μη
ἐναρμόνιον, ωσ καὶ μετάποτε φθονεῖ μετόπῃ πάλαι κυθαρίζειν παρα
ἀποκοντά. ἐλεγε δέ τοι μέλια, ωσ ὃν δέ μενοι τάστονταστο
τῷ ὄντραιώ, ἀλλὰ ὑπότερειργύσαστο μέχρι τοῦ ἀδελφοῦ κατίοι, κλειστο
τοπι κακένθει μηλαδή. ὑπόπτερος δέ εστι, καὶ πάρβολον τοι
να πεποίησι θαυμασίαν τὴν δύναμιν, καὶ τυχαγωγεῖς καὶ
καταρχεῖτο μέντοι τον νεκρούσ. Η. ἐγὼ ἐκείνη μετωπα στοτῷ πάντα γυγάλη
νιον ἔιναι. Α. τοι γαροῦν ἀπεξέλισκε σοι τὸν μεσθύντην πάντα
πυράχρων. Η. ἐνγενταέπιστοσ. ωστε βαδιον μαι ἀπέ
λιτόμενος στηνη, ἐγανόν ωστοστος ἐνρεπεικέντοστοσ σπαργάσ
νοισ. 5. Ηφαίσον. μηδείτε μηδείτε ηφαίστοσ.
τι με δέ τοι ποιεῖν; Καὶ νότος γάρ ωστε ἐκέλευσαστο, ἔχων τὸν
πέλεκυν διάτοτον, εἰ καὶ λίθουσ δέοι μάτι πληγής διαστε.
μέτι. Ζ. ἐνγεντος ηφαίστε, ἀλλὰ διέταλέ μου τὴν οφελήν
εισ διόν πατενεγκών. Η. πειράζουν ει μέλκυνα το πρόσατο
τε δέ διόν τόλμεστο πέρ δέλεισ σοι γενέσθαι. Ζ. Διούρε,
θίναί μοι τὸ πρανίον. εἰ δέ ἀπεθίσεστο, ἐντόπη πρώτον ἐργάσεις

Homeri lib. 11. Iliad. μείνειν τοινον οὐδετέο εον μηρόν

hic quidē & seruire nobis vult. H. et vero laces,
fēs Cupidinē/sugauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene,
ri quidē aaulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob
victoriā: Iouī vero ridenti sceptrum. Si vero
nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il
lud surripuissz. V. trificū qndā puerū narras. A. nō so
lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
habes. A. Testudinē alicubi mortuā intueniēs/orga
spegit:cubitus em̄ adaptās/et apponēs māubriū: deīn
calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcinū: ut & ip̄e iuidia capiar alīn cythara caner
moliens . Dixit yō Maia: q̄ necq̄ maneat noctes in
coelo: sed pr̄q̄ sedulitate, usq̄ ad infernū descendat: fu
ratus qppiā & illic vīez. Alatus yō est. Et virgā qn
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuor̄. V. Ego illam dedi ipsi pro lus
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcip̄. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄ vādo re
cepturus ip̄az: sicubi(ut aīs) inuenta fuerit in fascio
lis.

Vulcani. & Louis. VVLCA.

Quid me o lupiſ opt̄z faceſ c̄ venio em̄ ut iussisti: hñs
securi acutissimā, etiā ſi lapides opteat una plaga diſſe
care. I. Euge Vulcanē/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tenta me ſi ſanus fuſz: p̄ci
eipe aut̄ decens quodcunq̄ velis tibi fieri. I. Diuis
de mihi caluariā. Si yō inobedies fueris: nec nūc q̄dē

d (primū iras do

Lyo 527
Alamburu
defendre.

cūrā, mo 100
m̄qz.
wazivor lu

100

μην

ζαλένου πειράσθαι τού. ἀλλαχεὶ χρή καθίκυεῖ στᾶτι πάντι τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν. ἀπόστλῳ καὶ γάρ ὑπὸ τῷ ωδίγωμ.
διὶ μου τῷ ἐγκέφαλῳ ἀναστρέψονται. Η. δέρα ωδεῖ μὴ καὶ
κέρτι ποιήσωμεν. ὅτις γάρ δὲ πέλεκυστέσται, καὶ ὅτι ἀνατιθεῖται
τοῦ, δέ κατὰ τὴν εἰλείσιαμ μαίωσεται, σε. Ζ. κατένευκ
κε μόνομῶν αἴφαιτε θρόνῳ. οἵδα γάρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Η.
ἄκων μέμνατοί σω θέτε. τί γάρ χρή ποιεῖν σαῦ λεπενθυτοσ;
τι τοῦτο; καρχηδονοπλοσ. μέγα ωδεῖ καμόν εἶχεσ. ἐμ. τῇ κε
φαλῇ. εἰκότωστ γ' ὄντι βλύθυμοσ. κατατηλικαύτην ἵπετο την.
μικρήγα παρθένον ρωγογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοσθλομ. ἡπούσ. Gran
Aegypti
σρατόπεδον ὃν μεφαλήν εἰλεπήθει σ' ἔχων. καὶ δέ πικλάνη πυρ
ρίχιζει, καὶ τὴν ἀστώδια τινάσσει, καὶ τὸ θάρον πράλλει, καὶ. f
ἐμβυνοῖσι, καὶ τὸ μέγιστον, καλὺ πάντα. καὶ αὔκανατα γεγέ
νισται ἡδὺ ἐν βραχέι. γλωττῶσι μέν, ἀλλαχοσμένη τοῦτο
τοῦ η κόρυστο. φότε ωδεῖ μαίωτεσιοι ἀπόδοσι, ἔντικτοσ
μαὶ ἀντῆμ. Ζ. ἀδηνατα ἀιτεῖσται αἴφαιτε. παρθένος γάρ
ἀεὶ θέλει μενεῖν. ἐγὼ γ' ὄντι τογεέσταις οὐκοί, οὐδὲν ἀντιλέγων
τοῦτο ἐβραλόμεν. Εμοὶ μελιστα τὰ λοιπά. καὶ οὐδὲ σὺν
αρράσσω ἀντῆμ. Ζ. εἴ σοι ἐράδιον δύτω τοίσι. πλάνημ διασ
διτι ἀδηνατωρ εράστο.

ποσειδῶνοσ. καὶ ερμοῦ. ποσειδῶν
εστιν ωδεῖ ερμῆν υἱον εντυχέιτω διῖ. ε. ερ. οὐδαμῶστε
ποσειδομ. π. δικαστηρία γειλον ἀντῶ. ε. μὴ ἐνόχλει,
φημι. ἀκαροργάστε ὅντις ἀντίστοιτο εν τῷ παρόντε
το. πο. μῶνται ήραστηστιμ. ε. οὐκ. ἀλλ' ἐτερόντο τε
εστι. π. σύνικαι. δι τανικήντο ενδομ. ε. δι. δέ τοῦτο
ἀντικαλακῶστεχει ἀντόσ. π. πόθεν ωδει ερμῆν ωδειν ωδεῖ
τοῦτο φησι. ε. ἀστράφεις εἰσεῖν, τοιωτού εἰσι.

tum probabis me. Veretū oportet cedere omni
irę: necq; curare. pereo enim ob parturigines
quę meū caput subuertunt. V. Vide lupit ne ma-
lū qppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
guine: necq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
qd hoc: Puella armata. magnū o lupit malū hūisti i ca-
pite. merito igitē cōcitato animo fueras/tantam in
cerebri pāniculo virginē pducēs: et ipaz armatā. certe
exercitū/nō caput latueraſ habēs. Hęc yō puella tri-
pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
debacchaſ: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
cta est iā i breui tpe/glaucis oculis'. Sz decorat & hoc
puellā. q.ppt lupit p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
mihi ipaz. I. impossibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
sp vult maner. Ego qdē(qd ad me attinet) nihil tradi
V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ras (co-
piam ipam. I. Si tibi facile id fuerit/fac. veretū noui
q; impossibilia amas.

ut latus regis
mag. pax ac tibi
ut. spūt tang
q; hiscat.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.

Est ne Mercuri mō ločus cōueniēdi louē: M. neq; q;
Neptune. N. Veretū p̄nūcia ipi. M. Ne cōturba
zegor. aio. intempestiuū em̄ est. q.ppt nō videris eū in p̄sen-
orū opūtū. N. Nūqd cū lūnōe coit: M. Nō. sz aliud qppiā
est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Necq; hoc.
sz molliter se habet. N. Vnde Mercuri: graue em̄
hoc est qd aīs. M. Erubesco dicere: tale est.

πι ἀλλ' ὃν χεὶς πρὸστέλλει θεῖον γε ὄντας ε· τέτοκεν ὅρτι
ωστὸς πόσειδον. πι ἀποσχε, τέτοκεν ἐκεῖνος γέκτινος; ὃν
κοῦρον ἔλεληθε. ήμερος ἀνδρόγυνος ὁμοί· ἀλλ' ὃνδε ἐπεσκόπου,
νευάντῳ καὶ γαστρὶ ὄγκοντινός ε· ἐῦλεγεισ· ὃν γάρ ἐκείνοις
ἔιχε τὸ ἐμβρυον. πι ὅδοις ἐκ τοσοῦ φαλλοῖς ἐτεκεν ἀνθισ.
ώστερ τὴν ἀδικιῶν· τοιάδα γάρ την κεφαλὴν ἔχει. ε· δύκ,
ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκείνῳ τὸ ἐκ τοσοῦ σεμέληνος βρέφος. πι ἐύχε
δι γεννήσιος ωστὸς ἡμεροφορεῖ, καὶ πανταχοθὲ τοῦ σῶ
ματοσ. ἀλλατίσ τοσοῦ σεμέληνος; ε· οιβαία, τῶν καλῶ
μου θυγατέρων μία· ταῦτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίκοτεν.
πι ἐιτα ἐτεκεν ως ‘ερμῆ ἀντ’ ἐκείνοις; εκαὶ μαλακὸς εἰ καὶ
ταρσάμοζον ἐίναί σοι ψακεῖ, τὴν μερύγαντα σεμέληνον πτελε
νοῦσα καὶ ἡρα, ὅστα δὲ ωστὸς γιλθυνδοσ ἔτι, πείσει ἀτῆσα
παρὰ τοῦ διόσ, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ παρ
ἀντηρ. ωστὸς ἐπείσθι καὶ, ἕκεν ἔχον καὶ τὸν κεραυνόν, ὁνε
φλέγη δ ὄρθρος. ήτοι σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ροῦ· ἐμελέτε κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆσ τυναικόσ
ἀνακοινίσαι ἀπελεόσ ἔτι ἀντῷ τὸ ἐμβρυον ἐπτοσ μηρόσιον
καὶ ἐπειδὴν ἐποίκοσα, διελῶν τὸν ἐαυτοῦ μηροῦν ἐντίθηστιν.
ωστὸς ἀποτελεσθείκ, εὐταῦθα καὶ μῆμ τρίτῳ καὶ μηνὶ ἐξέτε
κεράντο, καὶ μαλακός ἀπὸ τῶν ὕδρινων ἔχει. πι νῦν ὅστι
τοῦ τὸ βρέφοσ ἔτινός ε· ἐστὴν νύσσαν ἀποκομίσασ πα
ρεδωκε τοῖστην φασι σανατρέφειν; διόνυσον ἐπονομασ
θέντα. πι δικ σύμφιλότερα τῷ διονύσον τοῦτον καὶ μη
τὴρ καὶ πατήρ διεξοτιμε· ε· ἐστικεν ἀπειμίδεον ὃντις
ἀντῷ πρὸστὸν τραῦμα δίσωμ, καὶ τὸ ἀλλα ποιόσωμωσ ὁστὸς
νομίζεται ωστὸς περ λεχδι.

(nu)

Sed nō oꝝ apd' me erubescere diuinū exītē. M. Pepit
per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo c̄igitur latuerat nos/hermophrodyta exīs. S̄z nec̄ h̄zcas uit̄ ip̄i vēter tumorē qndā. M. Bene dicis, nō em̄ ille habuit embryo. N. Noui. e capite pepit rursum quēadmodū Mineruā. pariēs em̄ caput h̄z. M. Nō. sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge, ille generosus, solus ex nobis grauidat: & i oī pte corporis. Sed que Semele est? M. Thebana, Cadimi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit. N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Etsi valde id inopinatū esse tibi videat: hanc quidez Semelē latent aggrediēs Iuno(nostri yō ut çelotypa est) p suadz ei: ut a loue/cū tonitru & fulguribꝫ venire ad sp̄am. Vt yō p suasus est: & venit/habens fulmen: cōbustū est tectū domus: & Semelē quidē dirūpit p igne. Me yō iubet: refecantē ventrem mulieris/ adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū. Et postq̄ feci: diuidens suijpsius coxam nutriciam, ut perfecta sunt, interea nunc tertio iā mense peperit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit̄ ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p̄bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi nandum. N. Igī utraq̄ Dionysij huius, & master & pater hic est. M. Videt. Accedo igitur/aqua ipsi ad vulnus ferens: & alia facturus ei, qui habetur pro puerpera.

d. 3;

74

Εργάσιον. Μαίανδριον. Επικήρυξις
ὅτι οὐλίε μη ἐλάσσον τῆμερον, δὲ ζεῦσ φυσκή, μηδὲ ἀνέροι, μηδὲ
δὲ ἐστρίγην καλέραν, ἀλλὰ οὐκίσιν μένε, καὶ τὸ μεταξύ μεσε
τιστὸς ἔστω νῦν μακρά· ὡστε λινέτωσαν μέρη δια ὥραις αὖθις
τούσις πάσιν· σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπτανε μίσθιον
κροῦσσεαντόμ· οὐ καὶ ταῦτα δὲ ἔργα, καὶ ἀλλόκοτα καὶ
κεισταραγγέλαιν· ἀλλὰ μηδεπαθαίνειν τι ἔμοιξα ἐμ τῷ
μορόιω, καὶ ἐξαελασταῖ τῶν ἄρωμά, καὶ ὅτα μοι ἀχθεταῖ, οὐ
τὴν σύντα τριπλασίαν τῆς ἑμέρασ ποιήσαι πιέγυνωκεν.
Ε. οὐδέποτε οὐδέποτε· δὲ δὲ ἐστι τοῦτο ἔσται· δεῖται δέ τοι
νῦν ἀντόστι ἐστι μηκεστέραμ γενέσθαι δι τὴν σύντα· οὐ ποῦ
δέ καὶ ἔστι; ἡ πόθεν ἐξεπειρφεντος ἀγγέλων ταῦτα μοι;
Ε. ἐκ βοιωτίασ δὲ οὐλίε παράτησ ἀμφιτρύωνος γυναικόσ,
οὐ σύνεστι μέρων ἀντήσ· οὐ δὲ ταῦτα ικανή νῦν μία; Ε.
οὐδαμιώστε τεχθῆναι γάρ τινα δέ τοι ἐκ τῆς δύμηλίασ ταῦτα
μέγαμ καὶ πολύαθλοις θεόν· τοῦτον δῆμ μισθίνυκτι ἀστο·
τελεσθῆναι ἀδύνατομ· οὐ δὲ τελεστουργείτω μέρη ἀργο·
θῇ τούχῃ· ταῦτα δὲ οὐ δέ τοι τοις ἔργοις ἐγίνετο ἐπι τούτου κρόνου
ἀντοί γάρ ἑκατέστησ ἐσ μέρη, οὐδὲ ἀτακόκοιτοσ ἐκείνουσ τασσο·
τησ περασ ἦν, οὐδὲ ἀτασσονιτούσ ἀλλὰ τὸν δυρανόν ἐμ οἰκεῖασ
ἐκοι μάστο· ἀλλὰ μημέρα μέρη ἦν· καὶ μημέρα, νῦν δὲ κατά με
τρού τὸ ἀντήσ ἀνατογον τοιστὸν ὥραισ· ζένον δέ οὐ παρηλ·
λαγμένοις οὐδέμι· οὐδὲ ἀμεινώνιστε ποτε ἐκείνοος θυντῆς γῆ·
ναικί· νῦν δὲ χνοτίνοικένεκα χρή ανεστράφοι τὰ πάντα
καὶ ἀμαπτερέργος μέρη γενέσθαι τούσις παπουσ ὑπὸ τῆς ἀρ-
γίασ· δύστασοροι δὲ τὴν δολὸν· ἀτρεβῆ μέρη οὐδέστρη ἐκκῆστε·
ἄρη μημέρων· τούσις δὲ ἀνθρώπουσ ἀθλίωσ ἐν σκοτεινῷ διαβε-
οῦν· τοιαῦτα ἀτασσονιτούσ τῶν διοστέρωμά, καθεδροῦν·

H. H. S. Schenck

○ Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupiter, neq; cras; neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quædā sit nox longa. quapropter dissoluent horæ rursus equos. Tu yō extingue ignē: & quieti trade aliquās diu teipm. P. Noua hēc Mercuri/ & aliena venis annūcians. Verz nec transgredi quippiā visus suz i cursu: extraq; agitare montes. Deiñ mihi indignat: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut qppiaꝝ nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est: vel unde emissus es nunciās hēc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ab Amphitryonis uxore: cu q̄ coit: amās ipaꝝ. P. deiñ nō sufficit nox una. M. Nequaq; gigni em quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū, hūc igit in una nocte perfici impossibile est. P. Iḡitur perficiatur bona fortuna. Hēc yō Mercuri nō siebat a tpe Saturni.

ipſi em nos eramus tunc. neq; adulter ille & Rhea erat: neq; relinquens coelum/in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies:nox yō s̄m menurā ipius proportionabiloris. p̄egrinū porro aut errabundū nihil. neq; cōmūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc yō infelicis mulieris cā opt̄ subuertere oia: & inflexuosos quidem fieri equos p̄ eo. Difficile iter, iniū quippe ex̄ns a tribus diebus, homines aut misere in caligine viues. caliter ipſi fruentur lous amoribus: & dormient:

περιμένοντες ἐστίν ἀπότελεσμά τούτων τῶν διηγείσιν πόδα μοιρῷ τῷ γέρφῳ. Ε· σιώπας ἀλλε, μή τε καιοῦ ἀπολαμβάνοντο τῷ λόγῳ, ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὑπνον ἀπαγγεῖλας, κακείνοις ἀπεργεῖσαλε. τὴν μὲν σχολήν προβάντας, τὸν δὲ ὑπνον μὴ ἀπέναι τούτον δράπατο. ὃς ἀγνοεῖσθαι μοιράν δύτε τὴν νύκταν γεγενέσκειν.

Ια' Ἀφροδίτης. καὶ σελήνη. ΑΦΡΟΔΙΤΗ·

τί ταῦτας σελήνη φασὶ ποιέιν σε γεννών; ἀμ κατά τὴν καρίσιμην, ἰστάναι μὲν σε τὸ γεννυόσ, ἀφορώσαμ ἐστὸν ἐνδυματίωνα κατεύθυντα ἵπποις ἀπέκυπρέτην δύτανενίσ-

τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπὶ αὐτῷ ἐκ λεσκος τῆς δύον. Ζ·

Ἐρώτας Ἀφροδίτη τὸν σὸν θίστρον, δόσ μοι τούτων δύτιος. τρίτης

Λ ἔταιρέ μου. Ἐβριστός ἐστιν ἐμὲ γοῦμα αὐτοῦ τὴν γενέτερα. τρίτης

διαδέδρομεν; ἀρτὶ μὲν ἐστὶ τὴν ἔδην κατάγουν ἀγχίστη. τρίτης

ινεκατού ἴλιέω, ἀρτὶ δὲ ἐστὶ τὴν λιβάνου ἐπὶ τὸ ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, δικαίτη περσεφόττη ἐπέροσον πονίσασ-

εις ἡμίσιοις ἀφείλετο με τὸν ἐρώτεινον, δόστε πολλάκις τρίτης

ἐπείλησα, εἰ μὴ παύσετοι τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μεμχλα

αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φορέτραν, περιουράσειν δὲ καὶ τὸ τρίτης

πτερόν δὲ ἐν πληγάσσαντῷ ἐνέτειναί εἰσ τὰς πυγὰς τῷ

σαυδάτῳ. δὲ δίκιον δίδει δώστο παραστίκα δεδιάστη τρίτης

ικτεύσων, μετ' ὅλην ἐπιλέγοντας πεπάντας. ἀταρ εἴ περ μός

καλός δὲ ἐνδυματίων εἰνί; ἐνταραχίνην γούραρος τὸ δει-

νόμον. Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πάντας καλός δέ προδίκη δοκεῖ, καὶ

καλοῖστα δέ ταῦτα ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ πέτρας τὴν χλω-

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicas/ per longā obscuritatē. M. Tace Phœbe: ne qd
malū conseqvaris verbis. Ego yō ad Lunam
abiens,& Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupit̄ p̄stituit. Illā qdē oqū p̄ducere:hūc yō Somnū
non demittere homines , ut ignorent longam adeo
noctem factam .

ii Venus. & Luna: VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te : quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq; venatorē. in
dum yō & descendere ad ipm ex media via. L.
Interroga Venus tuū filum: qui mihi horę causa est .
V. Sine illum.iniuriosus est mihi etiam eius matri .
Qualia fecit: Nup qdē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani:nuper yō in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū:quę & Proserpinę amabilē faciēs /
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropter ſepenūero
minata suz:si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qdē
ſpius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ipi intuli ad nates
sandalijs. verūt̄ non noui: quopacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em hoc est ido
neum. L. Mihi qdē valde pulcher, Venus videt: &
maxime quādo deiectus in saxū,super chla,
midem dormit: leua quidē habens ſagittas iā ex ma
nu decidentes;dextra vero circa caput ſuperius

Ἐπί τούτῳ μέν οὐκέπι τῷ πρώτῳ τοῦ περικεκλεψην δεῖπνον
τοῦ πνοῦ λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀνθρώπιον ἐκεῖνον ἀσθεάτον
μα. τότε τούτῳ ἐγὼ ἀφοφίτι κατίοντα, ἐπ' αὐτῷ τῷδε δια
κτύλων βεβήτεια, τότε ὅμη μή ἀνεγράψενος ἀνταραχθεῖ, οὕτο
τοι τί ὅμη δύνη σοι λέγοι μι τὰ μεταταῦτα· πλὴν ἀπόλλημα
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ¹⁸ Αφροδίτη καὶ ἔρωτος. Α:

Ω τέκνον ἔρωτος, δέσμονα ποιεῖσθαι δὲ εἰ τοῦ γῆς λέγω διπό^{το}
σα τούτους ἀνθρώπους ἀναστείθεισα καθ' ἀντῶν, ἡ κατ' ἀλλή,
λωμέργαχεσθαι, ἀλλαξή τοῦ ἐμπόρου ρυμανῷ· δοστὸν μέμηδι·
α πολύμορφον ἐπιδεικνεῖσθαι, ἀλλάστων ἐσδέτι, τί ὅμη σοι ἐπει^{τοῦ}
τοῦ καροῦ δοκεῖ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεισθε τοῦ ὄμρουσθαι·
τὸν ἀγέλην δὲ παρά την κλυμενήν βραδύνειν ἐνιστεῖσθαι
ζεισθαι λειμένοντά σ' ἀπασίασθαι· δὲ μέρη γάρ ἐσέμετά
μετέροις ὑπερίζεισθαι· ρέων ποιεῖσθαι· ἀλλασθεῖσθαι τολμηρότατε^{τε}
καὶ τὴν πρέσβιτην γραῦμαν μήδη καὶ μετέρας τοσούτων θεῶν
ἀνεστείσασθαι πατέρεροστεῖσθαι, καὶ τὸ φρύγιον μεράκιον ἐκεῖ^{νο}
ποθεῖν· καὶ τὴν ἐκείνη μέμινεν ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευχαπέντε^{τον}
τὸντος λεοντασθαι παραλαβούσα, καὶ τὸντος κορύβαντασθαι· ἀτε^{τε}
μανικούσκαὶ ἀντούσησθαι, ἀνωκαὶ κάτω τὴν ἴδην περι^{πε}
πολούσιρην μέρη διλογίζεσθαι· ἐπὶ τῷ ἄτταρι κορύβαντασθαι· δεῖ
δ μέρη ἀντῶν τέλμενται· ζίφει τὸν τάκχινον· δ δεῖ ἀνείσθε τὴν κα^κ
κυψίεται μεμινώσθαι· διάτονομόρρων· δ δεῖ ἀνλεῖται τῷ κέρατοι· δ
δεῖ εἰς τομέαν τῷ τυλικάνται, οὐκέπι τοῦ κνιγβάλω·
μήδηλασθορύβοσθαι μανία τοῦ ἐν τῷ ίδην παντασθεῖ· δέδησθαι
τούνου ἀπαντασθαι· δέδησθαι τὸ τοιούτο, καὶ τὸ μέγα σὲ κακοὺς τε^{τε}
κούσα, μή ἀπομιανεῖσθαι τὸ πάποτε· δέδησθαι μή μάλινομέττει· εἰς ἀντ^τ
ονσα, κελεύσθαι τούσκαντασθαι, συλλαβόντασθαι τοῖς διαστο^{το}
πάσσασθαι, τοῖς λέγασθαι παραβαλέσθαι· ταῦτα δέδησα, καὶ
δινεῖσθαι σὲ δρῶσα

admiota/decorē adfert faciei adiacens . Hic vero p̄e
somnia solutus, spirat ambrosium anheli ,
tū. tūc igit̄ ego sine strepitu descedēs / i sumis pedū ar-
ticulis incedens, ut ne exurgens excitatus turbaret. no-
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc : Verę pereo
p̄e amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico qn̄
ta hoībus persuades in seīpos/vel inuicem in aliis
os mutuo facere: sed & ea quę in cęlo. qui ip̄m qdē lo-
uem multiformē demōstras: mutās in qd̄cunq; tibi, p̄
tempore vīlum fuerit, Lunam deuocas e cęlo .

Solem & apud Clymenā morari interdum co-
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs exp̄iris fidēs facis. Sz tu o audacissie,
& Rheam ip̄am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerascere: & troianū adulescentem il-
lum depire. Et nūc illa īsanuit prop̄ te: iugūq; iponēs
leonibus/assumens & Corybantes, tanq;
furiosos & ip̄os existentes, susq; dec̄p; per Idam circū
agunt. Hęc qdē p̄dita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co-
mam/fert̄ īsanus per montes. alias canit cornu .
alias vero intonat tympano: vel sonat cymbalo .
estq; oīno tumſtus et vesania eoīz q̄ i lda ſē oīz. timeo
igit̄ oīa. Timeo & hoc ip̄m, quę magnū te malū pe-
peri: ne relipiscens aliquā Rhea/ vel magis adhuc i ip̄o
furore p̄sistēs/ iperet Corybantib; te app̄hēdētes diſ-
cerpere; vel leonibus obīscere. Hęc timeo: peri-

c 2 culo irretitū te videns.

Ε· Θαρρεῖ μῆτερ, ἐπεὶ καὶ τὸ σλέζοιν ἀντδισθήσυκε,
ἔκοστειμί, καὶ πολλάκισ ἐπαναβάστεπι τὰ νῶτα, καὶ τὴς
κόρην λαβόμενος ἕντοχῶς ἀντούσ· διὸ δὲ σαίνοντά με, καὶ
τὴν χεῖρα Δεχόμενοι ἐστὸ σώμα, περιγράμμησά μενοι ἀπό-
διδόσαι μοι. ἀντὴ μὲν γάρ καὶ πότε ἀμὲν ἔκεινη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ; δῆλον δέσσα ἐμτῷ Ἀττι· καὶ τοὶ τί ἐγὼ ἀδί-
κω, οὐεκκύνστα καλάξσα ἐστὶν; ὑπὲκτιστέ μὲν ἐφίσθε τῷν
καλῶν· μὴ τοίνοις ἐμέ ἀπίτισθε τούτων· καὶ θέλειστον τοῦ
τερ, ἀντὶ μηκέτι ἐρῶν μήτε σὲ τοῦ Ἀρεόσ, μήτ' ἔκει νου σου·
Α· ωστενόσ εἴ καὶ προτέσθισται μάρτων ἀλλά μεταποντικόν με-
τατέ τῷν λόγων.

Ιγ· ΔΙΟΣ· Άσκηπιοῦ. ή Ἡρακλέους. ΣΕΤ² 2.
ποιύσασθε τὸ Άσκηπιον τοι· Ἡράκλειστερίζοντεστερόσ ἀλ-
λαγόσ ὁ τερψ ἀνθρώποι· ἀπρετοῦ γάρ ταῦτα μὴ ἀλλοῦσια τοῦ·
συμπασσόντῳ τῷν θέων· Η· ἀλλά ἐθέλειστον τεῦ τητονι φαρ·
μακέα προκατακλίνεσθαί μον; Α· νὴ Δία, μὴ ἀπεινωμ
γάρ εἴμι· Η· κατὰ τί τοῦ ἐμβρύοντες; ἡδιότι σε δεντεύονται
ἐκεραύνωσεν μὴ θέμιστο ποιοῦντα; νῦν δέ κατ' ἔλεον ἀδι-
θισταίνονται μετειληφασ· Α· ἐπιλέπονται γάρ καὶ σὺ
Ἡρακλεστεντῇ δίτη καταφλεγείσ, δὲ τι μορονείδιζεισ τὸ
πῦρ· Η· συκρυΐσά καὶ δύμοισι βεβίωται μέτιν· δος διόσ·
μένοντος εἴμι, τοσαῦτα δέ πεισόντα τοῦτον βίον
οὐ, θηρία καταγωνιζόμενος, μὴ ἀνθρώπουσιν βριτάστηκα·
ρούμενος· σὺ δέ ριζοτόμοστεπεῖ καὶ ἀγύρτησ, νοσοῦσι μέν
ἰσωσ ἀντρώδαισι χρήσιμοστεστον φαρμακώμ, ἀνθρώ-
ποσ δέ οὐδείρεπτι ακμείγμενοσ· Α· ἐν λέγεισ· δὲ τι σου
τὸ ἐγκλήματα ιασάκημ, δὲ τε πρώτην ἀνηλθεσ μιφλεκτοσ
ὑπ' ἀκιφούμενοσ τῷ σώματι τοῦ χιτῶνοσ, μὴ με-

X¹⁰⁰
Τετταρακοντατριήμηντον
Μητρού

C. Confide mater. qm & leonibus ipsi iam familias
ris sum: & sepius numero inscendes super terga / &
iubis apphēsis, eq̄tis ritu agito illos. hi yo blādiūt mis-
manū accipientes in os / circulabentes red s (hi: &
dunt illesam mihi. Ipsi aut Rheg quādo vacauerit
ut ferae in me? q̄ tota est in Atte. Atq̄ quid ego iniur-
rior demōstrās pulchra qlia s? Vos yo nō appetite
pulchra. Ne igit̄ me accusate de his. Vel vis tu o mas-
ter / ne am plius amet te Mars: neq̄ illum tu?
V. q̄ puicax es, & victor oīm. S; memeris meor; aliquando verborum.

13 Louis. AEsculapij. & Herculis. IVPI.
V. Cessate o AEsculapi & Hercules / certantes mu-
tu quoēadmodū hoīes, indecora em hęc & aliena s̄ a
conuiuio Deor;. H. S; vis Jupiter / huncce incan-
tatem preponi mihi? AE. Per louem, melior
certe sū. H. Prop̄ qd stupide, aut quāobrē te lupi
fulmine afflauit / nefas omittētē. Nūc yo s̄m mīaz rur-
sum imortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules / q̄ in Oeta cōbuftus es: qui mihi improbas-
ignē. H. Nō igit̄ q̄li s̄liq̄ rōne viuit nobis, qm ego
filius sum: tanta yo laborai cōfumens vi. (Louis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tu radicū icisor es & circulator: egrotatib; qd
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm tuas
inustiones curaui: quādo nuper ascendisti semiustus
utrinq; corruptus corpe / vesteq; & ul-

τὰ τοῦτο τοῦ πύρδον· ἐγὼ δέ εἰ καὶ μιθέρωλλο, δύτε ἔδωσ·
λευσα ώσπερ σὺ. δύ τε ἔξαι νοη ἔρια ἐμ λυδία πορφυρίδα ἔν
δέδηκώσ, καὶ παιδεύεος ὑπὸ τῆς ὀμφάλης χρυσῷ σάρι·
δάλῳ· ὅλον δέ μελαγχολίασσος ἀπεκτεινα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναικα· εἰς γάρ πανταχοιδού μενώς μοι, ἀντί·
κα μάλα εἴσῃ, ωστὸν πολὺ σε ὄμησει οὐδενακασία· ἐτοί· ἀρι
μενόσ σε· ρίζω ἐπὶ κεφαλήν ἐκ τοῦ ὄντρου· ωτε μὲν δέ τῷ
παικοριαίσσασθαι σε τὸ κρανίον συντριβέντω· ζ· παύ·
σασθὲ φύει, καὶ μὴ ἐπιταράττετε οὐδὲν τὴν χυνουσίαν, οὐ
ἀκιφοτέρουν ἀποδέξιμοι· οὐδὲν τοῦ συμπεισούσιον· καὶ
τοι ἔγνωκιον τοῦ ἡρακλεος ἀροκαστακίνεσθαι σον τῷ ἀστε
κληταίρι, ἀτεκαὶ πρότερον ἀποδικόντα·

ιδ! ‘Ερμοῦ· καὶ ἀπολλωνος· ΕΡΜΗΣ

τί σκυθρωπόστεῖ τοῦ ἀπολλορ. Α· δέ τι τοῦ Ἑρμοῦ ἀνυτον·
χῶ ἐμ τοῖστερωτιδίο· ε· ἀξιον μέρη λύπτον τὸ τοιοῦτον·
σὺ δέ τι αντοτυχεῖστε τὸ κατά τὴν Δάφνην σεληνῶσει ἔτι·
Α· δικαίωσ· ὅλον ἐρώμενον πενθῶτὸν λάσσωμα τῷ δί·
βαλον· ε· τέληκε γάρ ἐπέ μοι δ τάλινδος· Α· οὐ μά
λα· ε· π;· τίμοστον ἀπολλορ; τίσ δύτωσ ἀνέρασσος
κῆμ, ωσ ἀποκτεινα τὸ καλὸν ἐκεῖνο μετρόκειον; Α· οὖν·
τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· ε· δικοῦν ἐμάντοστον ἀπολλορ· Α· δίκ,
ἀλλαζ αντοτυχιμάτι ὀκούσιον ἐγένετο· ε· πῶς; ἐθέλω
γάρ ὀκούσαι τῷ λόγῳ· Α· δισκενερ ἐμάνθανε, καὶ κα
συνεδίσκενον ἀντῷ· ο δέ κάμιστα ἀνέμοι ἀπολλούμενος
ζέφυρος, ἡρακλέην ἐκ πολλοῦ καὶ ἀντόσ ἀμελούμενος· δέ
καὶ μὲν φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μεμάρεψτο, ωσπερ
ἐιώδαμεν, τῷ δίσκον, ἐσ τὸ ὄψω· ο δέ ἀπό τοῦ ταῦγέτου
καταπνεύσασ· ἐτοί κεφαλήν τῷ πανδί ἐνσεισ

tra hec igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui
ui quēadmodū tu: nec p deduxi lanas i lydia purpura i
dutus / & verberatus ab Omphale aurea cre-
pida. Sed neqz insaniens interfeci liberos &
uxorē. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies / qz nō multū te iuuabit imortalitas. qm̄ coa-
ptans te iaculabor in caput e caelo: quapropter neqz
medicina Deor̄ sanare te poterit/ caluiciē cōterētem.
fate aio: & nō turbate nobis cōuentū. vel (I. Cels
utroqz remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentētia Hercules/ ante te recubere AES-
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. MERCV.
Quare mœstus es Apollo? A. Qm̄ Mercuri/foe-
lix sum in amatorij. M. Digne quidē lugē tale:
Tu yō qd̄ ifoelix es? Nū hoc de Daphne te molestat
A. neqz̄ amatū lugeo Laconē filiū Oes (adhuc)
bali. M. nū mortuus ē dic mihi hyacithus? A. Et ma-
xime. M. A quo o Apollo? vel qz sic inamabilis
erat: ut ififice pulchrū illū adolescētē potuerit? A. mei
īpius ē opus. M. Igīt̄ isanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed infoelicitas qdā inuita accidit. M. qpaecto? volo
em̄ audire rōnem. A. Discō ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic yō pessimus ventor̄ perdendus
ḡephyrus: qndo qdē diu ab hyacitho neglectus fuerat:
nō sustinēs eius supbiā: me i sublime iaculāte (quēad-
assolemus) discū: hic a Tayget modū
flans/in caput puerō intulit

*A mī Tāyget
longi:*

φέρων ὀντόν· ὥστε ἀκόδο τῆς πληγῆσ διὰ τε^κρυκίου ποιήν·
καὶ τὸν πάτερα ἐνθύσ ἀποθανέιν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέοντα
φυροῦ ὀντίκα κακινάμην κατατοξεύσασ, φεύγοντι, ἐπιστρέψας
μενος ὅχρι τοῦ ὄφους· τῷ παιδί δέ καὶ τάφῳ ἔχωσάμην
ἐν Ἀμμικλαισ δίζου δισκος ὀντόν κατέβαλε· καὶ ἀπό
τοῦ ἀίματος ἀνθοσ ἀναδοῦνας τὴν γῆμ ἐποίησα· ἔλιθον
Ἐρυτή, καὶ ἐνανθέστατορ ἀνθέων ἀπάντων, ἔτι καὶ γράσις
ματα ἔχοι ἐπαιδίζουται τῷ νεκρῷ· ὅρόσοι ὀλόγωσ λελυπόνται
πῆσθαι δοκῶ; ε· Ναὶ δὲ Ἀσωλλοι· ἔλεισ γάρ θυκτὸν πέντε
δαικμένος τῷ ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἔχειν ἀποθανόντος.

ιε! “Εριοῦ· καὶ ἀπόλλονος· “ΕΡΜΗΣ

τὸ δέ ναὶ χωλὸν ὀντόμοντα· ἑφαίσον, καὶ τέχνην ἔχον·
τα βάνανσον δὲ Ἀσωλλοι, τὰς καλλίστας γεγαγκαλέναις
τὴν τε ἀφροδίτην, καὶ τὴν κόρην· α· ἐντοπιάτισ δὲ Ἑρυτή·
μη· πλὴν ἐκείνας ἔχον θαυμαῖς, τὸ ἀνέχεσθαι σύνοδος αὐτῷ,
καὶ μάλιστα ὅταν δρῶστιν θιρῶτι· ρεόμενον, εἰσ τὴν
καύινον ἐπικεκυφότα, πολλὴν ἀνθάλημ ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὄμωσ τοιεῦτον ὄντα ὀντόμ περιβάλλοντί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκαρείσοντι· ε· τούτο καὶ ὀντός
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἑφαίσῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα δὲ Ἀσωλλοι·
λοι, καὶ κιθαρίζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ καλλει φρονεῖ· καὶ οὐγέ
ἐτί τῇ ἐνεζία καὶ τῇ λύρᾳ· ἐταξιειμάθη κακιμέσθαι δέοι με·
νοι καθειδήσομεν· α· ἐγὼ δέ καὶ δέλλωσ ἀναφρόδιτός εἰμι
εἰσ τὰ ἐρωτίκα, καὶ διὸ γοῦν· δύστ μάλιστα ὑπερηγάπτοσα
τὴν Δάφνην καὶ τὸν Τάσσινθον, καὶ μὲν ἀσωλλίδροσκει με καὶ
μισσει· ὥστε εἰλέτο ζύλον γενέσθαι μᾶντον καὶ έκροι συνεῖνοι·
δὲ δέ ποτε τοῦ δίσκου διεώλετο· καὶ σύρραντ' ἐκείνων σεφάνουσ
νουσ ἔχω· ε· ἐγὼ δέ μέν ποτε τὴν ἀφροδίτην· ἀλλ' οὐ

ferens ipm. quapropter a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ipm quidem Ze-
phyrum statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p-
seque ns usque ad mortem. Puerο ύo & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ ubi discus eum deiecit: & a
sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimum florem oīm, adhuc & lit-
teras habentē cōdolētes mortuo. Nū quod tibi sine rōne lu-
xiisse videor: M. pfecto Ap. nō. videbas em morte
fectū quē amabas. quod proptere ne idignare ob mortuū. (af
15) / Mercurij. & Apollinis. MER CV.

Hoc ύo, & claudū ipm exntem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Fœlicitas quedā Mer-
curi. Ver illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exntem amplectunt:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu ύo comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū quod ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postque (pe. Ego quod que
li dormieus. A. Ego ύo & aliquā mie (cubare oste so
circa amatoria: & e duobus quods maxie a/ (venereus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa quod refugit me & (maui
odit. quapropter elegit lignū fieri magis que mecum coire.
hic ύo disco perijt. & nunc pro illis coro/
nas habeo. M. Ego ύo iā aliquādo Venerē. Sed non
f

χρήσιμον οὐχείμ. Α· οἵδα· καὶ τὸ ἔργον αφρόδιτον ἐκ σου λέγεται τετοκένου· πλὴν ἐκεῖνοι μοι εἴπε ἔτι οἱ σθά, πῶς ὅν γη λοτυσθεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν χάριν, η̄ χάρισταύτην. Ε· δ' τοῦτο οὐχολλοὶ ἐκείνη μὲν οὐτῷ ἐμ τῇ λίμνῃ σύνεστιν, η̄ οὐδὲ ἀφροδίτης τῷ ὄντρῳ, ἀλλωστε περὶ τὸν Ἀρκην ἔχει τα τσαλατά, κ' οὐκέντας ἔργον τοῦτον τοῦ χαλκένου τούτου μέλει. Α· η̄ ταῦτα δίει τὸν Ηφαίστον έιδένου; Ε· δίδειν, ἀλλατί, οὐρανούσαι γέννωστο; γεννᾶσιν δρῶμον νεανίσιμον καὶ στρατιών την ἀντρόν. δ' στε τε τὴν ἡσυχίαν ὀργεῖ· πλὴν ἀστειλεῖ γε δεσμοτέρνα ἐφιμιχανίσασθαι ἀντδίσ καὶ συλλήφεσθαι, σαγηνεύσασθεπτὶ τῆστον. Α· δικοίδα· εὐχαίμην δὲ οὐδεποσδενληφθοσμένουστον.

15' Ήρασ· καὶ λιγοῦσ·

ΗΡΑ·

καλέμενον γάρ δὲ λιγοὶ η̄ τὰ τέκνα ἔτεκτεσ τῷ διῖ· Λ· οὐ πάσι τῇ Ηρα τοι ούτουσ τίκτειριδιαίμενα δίσδηφαι· σάστεσιμ. Η· ἀλλ' δύτοσ μένδικωλόσ, διμωσ χρήσιμοσ γε εστί, τεχνίτησ ὧδηστοσ, η̄ κατοκεκάσμιτεν οὐδεν τὸν ὄντρονόν, η̄ τὴν Ἀφροδίτην ἔγκει, η̄ τὸ σταυρόδικετοι πρόστισ· διεσοὶ παῖδεσ, η̄ μέν ἀττῶν ὁρμηνικόπερα τοι μέτρου, καὶ σφειοσ, η̄ τὸ τελευτῶν ἐστὴν τὴν σκυθίαμ διασελθούσα, πάντεστοσ μέσα δία ἐσθεῖει ξεμικτονοῦσα· η̄ μικρού μειν τούσ σκύθασ ἀντούσ ἀνθρωποφάγασ ὄντασ· δὲ Α· τόδιον προστωιέται μὲν πάντας η̄ μένοι, η̄ τοξεύει, η̄ κιθαρίζει, η̄ ιατρόδεστονα, η̄ μαντεύεσθαι, η̄ κατασκόψεινοσ ἔργασκριατῆσ μαντικῆσ· τὸ μέν ἐμ δελφοῖστοδ δὲ Ε· η̄ κλιάρω, η̄ ἐμ διμύμειοσ ἐξαπατᾶχρωμένησ ἀντῷ λαζάρῳ η̄ εταύμφοτεριζοντα, πρόστικάτερον τῆστορησκριστοκρίτησ μέλεινοσ, ωσδινδικρού η̄ ναι τὸ σφάλια, η̄ ταλιούται μέλεινοσ τοῦτοιστα· πολλοὶ γάρ δι φύσητοι η̄

opus ḡisiari. A. itelligo, & hermaphroditū ex te dici-
tur p̄cepisse. Ver̄ hoc mihi refer/si qd̄ nosti: quō nō ce-
lotypia p̄sequit̄ Venus Gr̄am/vl̄ Gr̄a hāc. M. qm̄
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: h̄ec vero Ves-
nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta:& illum amat. q̄ propt̄ par̄ ip̄m fabrū curat.

A. Et h̄ec putas Vulcanū scire? M. Nouit.sed qd̄
facere queat: generosum videns iuuēt & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Ver̄ minat quidem vīn-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsur̄/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui.optarē yō
ip̄se deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latone. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti loui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
īpaz. Pōro tui pueri,h̄ec qdē(Diana)ex ip̄is viri ultra
modū, montiuaga,& tandem ad Scythiam abi-
ens/ōes sciunt qualia comedit hospitū infectrix: imi-
tans Scytha īpos, hoīm comestores. Ille vero A.,
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinariq; artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes īpa/obliq; & (yō i
que in utrāq; p̄tē referri possūt/ad utrūq; q̄litis respō-
dens; ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

f 2 ob id, Multi em̄ amentes sunt:

✓de Silv. pl.
4.5.1. 29. de
apollino didymo.

παρέχοντες τὸν ἀντούσιον οἰκογονίεσσι. πλὴν δική σημείωσι
εἴται γε ὑπό τῷ συνετωτέρῳ τῷ πολλῷ τερατενόμενος.
ἀντούσιον δὲ μάντισσα, μηνός δὲ τῆς φουεύσει μέρη τῷ ἐρώμενον
νομῷ τῷ Δίσκῳ. δὲ προειδαντεῖσατο οὐκέτι, ὡς φεύγεται ἀντρός
ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα ὅταν καλὸν καὶ κομιτήν δύνται. ὥστε δύναται
δρῶν καθότι κατέληπτον τεκμύθερα τῆς ηὐδίβηστος ἐμόξασθαι. λέτονται
μέρη τοι τὰ τέκνα της ζευκτόνος, καὶ δικενόμιαντισσα, δὲ τίλας,
τασσόντες σε δρώμενοι εὖ τοισθεδίσ, καὶ μάνιστα δὲ τὸν
ἢ μέρη ἐπανιηται εἶστον καλλοσ, δὲ καὶ θεραπεύειν προσονται.
τοσσοὶ δὲ θεαματόμενοι οὐ φέρεται τῷ πάντων. Εἰ δὲ γέλασσα τὸ λεπτόν
ἐκεῖνος θεαματός τοι δέ μαρτυρόσθαι, εἴ τὰ δικαία τοι μονού-
σας δικάστας βλέπονται, ἀπειδείρενται δὲ πάπτωσι κρατήσασι τῇ
μάρτυρι. νῦν δέ κατασοφίσθε τοισθεδίλιοντος πάπτωλεμονάδην κα-
λούσθαι. καὶ δέ καλωσον παρθένος δύντω καλή εστίμη, ὡστε
ἐπειδή ξαλαθεν δόφθεισα οὐδὲ τοῦ ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μηδὲ
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ ἀστυοσ ἀντίκτον, ἐπαφῆται τὸν
τούσκυνοσ. ἐπειδή λέγειν, δὲ τοι δέ τοστεκμόναστελλαι
οὗτο παρθένος γε καὶ ἀντὴ δύσσα. λέγειν δέ τοι προνέστε-
τοι τοι δύναται τῷ Δίσκῳ, καὶ συμβασιλεύεισται τὸν
νεφρίτειον ἀπελέωσται. πλὴν δὲ τὸν ἔφεμαί σε μετεπολίτηρον
παρεύονταμ, διπόταμον σε καταλατῶμεν εἰσ τῇ γῆν κατίτη τοῦ
ροσ οὐκέντιον γενόμενος.

Ι. Απόλλωνος· καὶ Ἐρυζοῦ· ΑΠΟΛΛΩΝ
τι γελάστος Ἐρυζοῦ; εἰ δὲ τοι γελοιότατο τὸν πολλῶν εἴ-
δομην αὐτοῦ δύναται κατείληπται, καὶ δέ τοι φασι
στοσ ἔμεισεμ ἀντούσιον ζύγοντας. αὐτοῦ πάστονται γάρ τοι
ἔρει μέσοι καστανοῦ, εἰς πολλοῦ δέ ματαῦται διμάτος ἐπιφεύγει

exhibentes se decipiendos. Verz non igno-
ratur quidem a doctioribus saepe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfecturus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ipm
Daphne:sic pulchrū & comatū exntē. quapropter non
video:q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: vissi int̄ Deos:& potissimū quādo
hec qdē laudat̄ ob p̄chritudinē. hic yō cythara canēs
uiuio/admiratiōi exns oib⁹. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus: quē Marlysas (si iuste Mu-
se iudicare voluissent) excoriauisset: ipso vincente in
musica. nunc yō deceptus/miser perīt: inique
captus. Hec yō pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ pp̄t
ubi se viſam didicit ab Acteone: timens ne
juuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ipsi
canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētib⁹ obstetri
cabāt virgo qdē & ipa exns. L. Magnū Iuno sapis
qñ cois cum loue: & simul regnas cū ipo. & ob hoc
cōtumeliaris licet. Verz em̄ uero videbo te paulopost
lachrymatē: qñ te reliqns/ i trā descēderit: tau (rursus
rus/ vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. A P O L L O.

Quid rideas Mercuri⁹ M. qm̄ maxia ridicula Ap. vi
di. A. Dic igit̄. ut & ip̄e audiēs/habeā si qd̄ rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os prehēdēs. A. quō: suave em̄ qppiā
dicere videris. M. Ex m̄lo tpe(puto) h̄ec vidēs/ ve-
fi 3. (nabatur

άντοντος, καὶ περὶ τὴν ἐυηνήν ἀφαιτῆσθαι περίθειστε γέγονος
ζετοῦ, ἀπελθώμενοι εἰς τὴν καύσινον. Εἴτα δὲ μὲν ἄρκος ἐσέρχεται
ταῖς λαβών, ὃς ὁ εἶτο· καθορᾷ δέ ἀντὸν ἡλιόος, καὶ λέγει
προστὸν ἀφαιτοῦ· εἶτε δέ ἐπειδήσθαι τῷ μέρει τοῦ λέχους καὶ ἐν
ἔργῳ ἔσται, καὶ εὐτόστητο τῷ μέρει τοῦ λέχους περιπλέκεται
μὲν ἀντόστητο δεσμός, ἐφίσταται δέ ἀντόστητος ἀφαιτοῦ.
ἐκείνη μὲν ὅμηρος καὶ γάρ ἔτυχε γύμνην ὅμηρον, ὅπου ἐίχει δίτωστο
ἐγκαλύπτασθαι ἀιδούμενην· δέ δέ αρκος τὰ μέρη πρώτα διαφένει
γένει μὲν εἰπειρύστο, καὶ λίπιζεν· φίλει μέτα δεσμός· ἐπειδή ταὶ δέ συνείσθη ἀφίκητῷ ἐχόμενον ἐστοῦν, ἴκετεν· Α· τί ὅμηρος; ἀπέ
λυσεν ἀντούστητος ἀφαιτοῦ; Ε· διδίξτω· ἀλλαχεὶρ γάρ τοι
σαστούστητος ἀφαιτοῦ; Ε· διδίξτω· ἀλλαχεὶρ γάρ τοι
γυμνοῖς ἀφότεροι κατώνενενότερος, γάνην δεσμεύεινοι ἐρυθρίῶ
σι· καὶ τὸ δέσμονα διστορεῖται ἐπορεύεται, μονογάχη ἀντό
γιόρκενον τὸ ἔργον· Α· δέ καλικεύσθαι νοστὸν καὶ μάζαται
καὶ ἀντόστητος ἐπίδεικνύμενος τὴν ἀσχύνην τοῦ γαύμοῦ; Ε·
μάζα δι' δίτης· καὶ εἰπειγελός ἀντόστητος ἐφεδόστητος· ἐγὼ μέντοι, εἰ
χρή τὰλιθέστητος εἰπεῖν, ἐφεδόνυμον τῷ ἄρει μή μάνον μετέπειτα
σαντὶ τὴν καλλίστηκην θεόρη, ἀλλαχεὶρ μέρεμένω μετέπειτα·
Α· δικοῦν μαζεύεισθαι ὅμηρον δεσμεύεινοστεῖται τούτῳ; Ε·
σὺ δέ ὅμηρος διπλαῖον τούτον δεσμεύεινοστεῖται τούτῳ·
μαζεύεινοστεῖται, καὶ μήδιμοι καὶ ἀντόστητος ἐνδειχθών.

III. Ηρακλεῖος. καὶ Δίος. Ηρακλεῖος.

Ἐγὼ μέντοι σχυνόμενος ὅμηρος ζεῦ, εἰμοι τοιοῦτος καὶ ὅδος
θηλυστὸντο· καὶ ταρφθαρμένος ὑπὸ τῆς μεθός, μίτρᾳ μέν
ἀναδεμένος τὴν κόμην· τὰ πολλὰ δέ μακρομέναι σὺν
ναϊζεῖ συνώμην, ἀβρότερος ἀντῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοισι καὶ
ἅντοστητος καὶ κυμβαληστος χορεύων· καὶ δίλωσ-

Spōst et circa cubile mīe appārētia vīcīa circūponēs fa
cēbat: abiens in caminū. Deinde Mars acces
dit latens/ut putabat. Respicit yō iþm Sol:& dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere ~~q~~ant.intra retia circumnectit
vincula: astatqz iþis Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pūdeda.^{Tunc pūdētus} At Mars primū diffu
gēre tētabat: & sperabat se fracturū vincīa. verū post
lexit ieuītabilit̄ se detētū/supplicabat. A. qd igit̄ dis
soluit iþos Vulcanus?. M. Nondum. Sed conuo
cans Deos/demōstrat adulteriū iþis. Hi vero
nudi ambo,inferius renitentes colligati,erubes
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē:nec solū iþz
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.

Non per louē,sed arridet iþis astans. Ego quidē tū^{(si}
licet vera dicere) inuidēbam Marti, nō solū moechan
ti cum pulcherrima dea,sed & ligato cum ipsa.

A. Igit̄ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs.lauda
bo em te/si non similia & iþe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IV NO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis eſſ filius
effōemniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cesariem. Sepe vero infantibus mu
lieribus coiens/mollior illis,ad tympana &
tibias coream ducit;& prorsus

παντὶ μάλιστι ἐόντως ἡ σοὶ τῷ πατρί· οὐ καὶ δύτος
γε δικαιώματος, διαβρότερος τῶν γῆναικῶν, ὃν μένονδι πα-
ρα τὴν λιμίδιαν ἔχειράσατο, καὶ τοῦτο κατοικοῦντας τὸν τμῆ-
λον ἔλαβε, καὶ τοὺς θράκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἵνα
διούστελλαστῷ. γῆναικείφ τούτῳ ἰσραήλιον τε ἐ-
λέφαντασ ἔιλε, καὶ τῇσι χώρασ ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα τοῦσ
ὁλίγον ἀντίστηναι τολμήσαντα, ἀγαθούμ αἰτίγαγε
καὶ ταῦτα ἀπανταξαράζει δροχούμενος ἀλλα καὶ τὸν χορεύων.
θήρσοισι χρώμενος κίττινοισι, μεθύων δὲ φύσισ καὶ ἐνθεάζου-
ει δέ τισ ἐπεχείρισε λοιδορήσασθαι ἀντῷ οὐθρίσαστος τὸν
τελετήν, καὶ τοῦτον ἐπὶ μῆρήσατο ἡ καταδέσσασ τοῖσι κλη-
μασιν, ἡ διασπασθῆναι παικίσασ ὑπὸ τῆσι μητρόσ δίσ
τερ νεθρόν. δράστησ ἀνθρέειαταῦτα καὶ δικιάνακτα τοῦ πα-
τέρος ; εἰ δέ παιδίακαὶ τρυφή, πρόσεστιην ἀντοῖσι δύνεισ
φθόνος· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τοτίσ, δῖος ἀλλαγή
δύτος ; ἦν, δύπτεταῦτα μεθύων ποιεῖ ; Η. σύ μοι δοκεῖσ-
επεισθαι καὶ τὸ ἐύρεμα ἀντοῦ τὴν ἀπειλοῦ καὶ τῷροῦ
νοι, καὶ ταῦτα δράσθαι ἀδι μεθυσθέντεσ ποιοῦσι σφαληόμεν
νοι καὶ πρόστιν οὐθρίην τραπόμενοι, καὶ διασ μεμινότεσ ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γοῦν ἴκαρίον ὃ πρώτῳ ἐδικε τὸν κλήμα·
διξυμεστοι ἀντοῖσι διέφεραμ παίσοντεσ τοῖσι δικέλαστοι·

Ζ. οὐδεὶς τοῦτο φύσ. ὃν γάρ ὅτινος ταῦτα, οὐδὲν διότινος ποιεῖ, τὸ δέ ἀμετροῦ τῆς πόσεθ σ καὶ τὸ πέρα τοῦ καὶ λῶν ἔχοντος, ἐμφρενίσθαι τοῦ ἀκράτους² λ' ἀμετρετρα πίνῃ, ἵλαρώτερος μένην ήτοι ὡμογένεια³ ἀλι. Τοιούτῳ δέντος τοιούτῳ επαθεμένοις⁴ αὖτις ἐργάσαιτο οὐδένα τῷρι τοιούτῳ μποτῶν· ἀλλαζούσης ἐπιχλωτοῦτος⁵ τοιούτοις⁶ πράξαις⁷ πράξαις⁸ ηρα, ή τῆς σεμέλησης συναλογείην· ἔτι γε πλαθάγειστον τοῦ διονίσου τὰ καλλιστά.

cūlibet magis sīlis cū tibi patri. I. Atqui hic quidē
semieo more mitra rādimitus/mollior mſieribꝫ nō so-
no/Lydiā manu ſuauit:& inhabitātes Tmoꝫ (lū lu-
lum cœpit:& Thracē subegit: sed & ad In-
dos equitē egit. Mūliebre hoc/Exercitu e-
lephantēs cœpit: regionem deuicit: regem pau-
lulum rēfistere audentem/captiuum abduxit.

Et hec omnia fecit saltans ſimul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatijs: incibratus ut aīs/& furens.
Si yō q̄ ſpiā conatus fuerit iniurijs afficeř eū / cūtūlias
finē: hunc puniet vel alligans pampin̄ (exaggerādo in
pinis: vel dilaniari faciens a matre quemad-
modū hyñulū. Vides cū virilia hēc/& nō indigna pa-
tre: Si yō ludus & delicię fuerint: p̄eſt ipſis nulla
inuidia:& maxie ſi existimauerit aliqſ: qſnā sobrie vi-
hic erat: ubi hēc ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
pconijſ extuliffe inuentū iſpius/vineā & viſ (videris
num: taliaq; videns qualia ebriosi faciunt cōmo-
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani p̄eſ
potu. Ipm̄ igit̄ Icarion̄ primo dedit palmitem.
ver compotores ipſi ruperunt: ludentes ligonibꝫ.

I. Nihil hoc eſt qđ aīs. nō em̄ vinū hēc/necq; Diony-
ſius facit: ſed excessus mēſurę potatiōis citra deco-
rum ſe habētis/satiando ſe puro vino. qui yō modice
biberit:hilarior quidē & iucūdior fit. Quod yō Ica-
rus geſſit/nihil fecit ulli compotorum.
Sed tu çelotypa videris Iuno/& Semeles re-
mīnisci. ſiquidē calumniaris Dionyſiū pulcherrimū.

24

Αφροδίτης· καὶ ἔρωτος· ΑΦΡΟΔΙΤΗ
τι δὲ ποτε φέρωσε τούσ· μέν ἀλλουσθεούσα κατηγονίσω
άπαντασ· τὸν δία· τὸν ποσειλῶ· τὸν ἄστρον· τὴν Ἡραν·
εἰς τὴν αιτέρα· μόνης δὲ ἀπέχεται τῆς ἀθηνᾶσ· καὶ ἐπειδή
υποάπνυρος μέν σοι ἐλάστη· καὶ δὲ διέστρων φαρέτρα· σὺ
δὲ ἀποζοστεῖς καὶ ἀστοχοσ· Β· Δέδιας φέρεται· φον
βερὸς γάρ εστι· καὶ χαροκόπι· καὶ δεινῶσ· αὐτοῖς· διό πόταν
οὗν εὐτεινάκμενος τὸ τόξον ἥως ἐπειδήντην· επισείρασα τὸν λό^λ
φον ἐκπλάστει με· καὶ ὑπότρομος γίνομαι· καὶ ἀπορεῖται
μου τὰ τοξεύματα· εἰς τῷν χερῶν· Α· διάρος γάρ οὐ φοβε^τ
ρώτερος· ἦμεν· καὶ διώλωσ· αἴφωπλίσασ· αὐτὸν καὶ νενίκησασ·
Ε· ὅλλακτεινος ἐπομένης προσίεται με· καὶ προσκαλέσαι·
ἡ ἀδηνᾶ δὲ ὑφοράται ἀει· καὶ ποτε ἐγὼ μέμψαστη πάρε·
ζωτικού πλησίον ἔχων τὴν λαμπτάσαν· δὲ εἰ μοι πρόστι φί^σ
σι· οὐ τὸν πατέρα· τῷ δορατίῳ σε διατίσασα· δὲ τὸ πο^λ
δόσ λαβομένη· καὶ ἐστὸν τορταρόν· ειβαλοῦσα· καὶ αὐτῇ
διασπασμένη· πολλατοῦτα καείλησε· ηδὲ δρός δὲ δρί·
μυ· καὶ ἐπὶ τοῦ στήθουσ· ἔχει πρόσωπον τῇ φοβερῷν ἔχειδι
ναισ· ματάμορφον· διαφέρει γάρ μάλιστα· δέδια· μορμολίτ·
τεταὶ γάρ με· καὶ φεύγω διαφέροντα· Α· ἀλλατὴν μέρε^τ
ἀθηνᾶν δέδιαστρος· ωστε φέρει· καὶ τὴν γοργόνα· καὶ ταῦτα· μή
φοβηθείστηρ τὸν μερανύντον διόσ· διειδοῦσα· διατίσσαι·
αἴτρωτοι· καὶ ἔχω βελῶνεισι· μηδὲ κακεῖναι λόφουσ· διπλι·
σείουσι· ηδὲ γοργόνασ προφαίνουσι· Β· διδοῦσαι· αὐτάσ
φέρεται· σεμιναὶ γάρ εἰσι· ηδὲ τῇ φροντίζουσι· καὶ περὶ^τ
ἄστρον· καὶ ἔχω παρίσταμαι· παλλάξαισ· αὐτάσιν καὶ
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔσαι καὶ ταῦτα· διτίσει·
καὶ τὴν δὲ ἄρτεμιν τίνος· ἔνεκα· οὐτι πρώσκεισ· Ε· τὸ μέρε

ταξ· παρα^τ
τὸν· ἡγε^τ
ομοιός· ἡγε^τ
τορ απτη^τ
ταῖς fox.
επειδίσια

"διαφέρει"

Σαρπί· Μητρί^τ
αλλαγή· οὐδε^τ
τούς παρεύ^τ
μέρη

19 Veneris; & Cupidinis? VENVS.
Quid tādē Cupido, in cā ē; alios deos bello expugna
omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, lunonem, (sti
me mātrē; a sola yō abstines Minerua: & aduersus il-
lā sine igne qdē tibi est fax/vacuaç iaculpharetra: tū
yō sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o maç ipaz.
midabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocita (fors
igit extēdēs arcū peto ipaz:cōcutiēs ga, (te virili, qn̄
leam deturbat me. & subtremulus fio. & deīcīt
mihi sagittas e manibus. V. Mars num terri-
biliar erat: & tñ armis destituisti ipm & deuicisti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat.
Minerua yō obseruat sp. Et quū aliquādo aduola-
ui propius admouēs/hn̄s facē: illa, si me accesseris a-
it, per parentē Iouē, hac hasta te trāssodiam: vel pe-
de capiens & in infernū deīcīam: aut ipsa
te discerpā. mltacç talia minata est. Ad hēc, videt īribi
liter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, vipe-
ris crinitā, quā ego maximopere formido. terri-
tat em̄ me: fugioç qties aspicio ipaz. V. verān̄ ipaz
Mineruā ties(ut ais) & gorgona/& hmōi:nō (quidē
timens fulmen Iouis. Musę yō, pp̄e quid a te
nō vulnerant/ & absç iaculagūt: nūqd & ille galeas
tiūt: aut gorgones ostētāt: C. Reuereor ipas (cōcu-
maç, venerande em̄ sunt: & sp̄ quippiā curāt: & circa
cantū continent. & ego asto sēpe ipsis/des-
linitus melodia. V. Omitte & has, qm̄ s̄ venerans
de, ipaz yō Dianaç cā nō vulneras? C. Hoc quidē

798:6.104

διοικούντες καταλαβέβησαν αὐτήν διόντε· φεύγουσαν δὲ οἱ άλλοι τῶν ἀρρών· εἴτα καὶ ἴμιόν τινα ἔργωτα ήμιν ἐράτι· Α· τίνος πάτερικον; Ε· θίραστος, καὶ ἐλάφωμ, καὶ μεθρώναρχεῖν τε οὐ· ὥκουσα ηγαπατορεύειν, καὶ διλαστρόστηκούτως εἰς ίμην ἐπεις τόργη ἀδιελφὸν αὐτῆσσι, καὶ τοι τοξότην καὶ αὐτῷ διόντα, ηγαπατορεύον· Α· δίδωτε τέκνον· παραπλέοντες αστραπής οὐκέτι θεῶν· κριτίς· ΖΕΥΣ·

ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ· ZETΣ·

Αφρο- ἐγὼ μὲν δέ τε γένει καὶ τὸν μῶμον ἀντόρεπισκότες
ασθεῖν Δικαιοστήν, θαρροῦσα βαδίοιμις πρόστην ἐπί-
μειζειν· τί γάρ ὅμην καὶ μωμίσατο μου; χρὴ δὲ ταῦται σ-
άρεσκει μπτόν ἀνθρώποιν. Ήρα δι' αὐτούσιον Ἀφροδίτην
δεδιάψευ, εὐδὲ ὁ Ἄρης διστάσιος ἐπιτραπέει τὴν Δίαιταν,
ἀλλὰ δεκόμενος καὶ τοῦτον διστίσιον ὡρίτην πάριμον ζεύσον·
Ἐκαὶ σοὶ ταῦτα διηγάπτερ σὺν δοκεῖς τέ φύσεις ἀκαστοτέρε φύ-

oīno ē ī cā. neq; em̄ dep̄hēdere hāc possū. Fugit s̄q; p
mōtes. deīn & suū qndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate: C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī, (nā o
fectans:sagittis cōficiēs:& pr̄sus circa hm̄oi occupat:
tam& si fratrē eius:qui & ipse arcu valet:
feritq; ēm̄ius. V. Noui fili. s̄pē illū sagittis ɔfecisti:

10 Deorum iudicium. I V P I T E R.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi ī Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut̄ Idē ī
Gargaro. & dic ad ip̄z: Q m̄ tibi Paris/imperat Iupit̄:
qñqdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias:iudica
re Deas/quę ipsar̄ pulcherrima sit. Eius certamis
nis p̄m̄um vincens capiat pomum . Tempus yō iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu
so arbitrandi munus/ equaliter vos amās. Siquidē , ē
erat iucundū/omnes videre vicisse . Alioq; necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/oīno odiū subire
plurimar̄. pp̄t h̄c ip̄e mīe idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēis yō ip̄e troiāus,ad quē abitis regius
est Ganymedes,huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus,nēoc̄ dēdignabit̄/qcqd huic visū fuerit.
V Ego quidē Iupit̄/& si Momon ip̄z rephēliōis deū
eris nobis iudicē:confidens ibo ad ostens̄ (ɔstitu
t atiōez,in q em̄ rep̄hēderet me: Op̄z yō & his duab̄
placere hoīem. Juno. Nec̄ nos Venus
timemus:neq; Mars tuus suscep̄erit arbitrium:
sed recip̄imus hunc quicunq; fuerit Paridem. Iupit̄.
Nūqd̄ tibi hoc filia s̄l placere videt̄: qd̄ ais ɔauerteris

καὶ ἔρυθρος· οὐκέτι μὲν ἴδιον τὸ ἀίρεισθαι γεπάταντος
 ὑμῶν τῷν παρθένων· ἐπιγεύεισθε δέ δὲ μωσ. ἀπίστε δῆμον, καὶ
 δὲ μωσ μὴ χαλεπήντε τῷ δικαστῇ ὃν νεικηφένεται, μὴ δὲ
 κακόν ἐντρίψησθε τῷ νεανίσκῳ· ὃν γάρ δῖόν τε ἐπίσκοπον
 νοι καλάσ πάσασ· εργάτη προίωκεν ἐνθήτος φρυγίασ·
 ἐγὼ μὲν ἕγουμενος, ὑκέτισ δέ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
 μοι, οὐ θαρρεῖτε· δῆμος ἐγὼ τὸν πάριν νεανίσκον ἐσὶ καλόσ
 καὶ τὸ ἄλλα ἐρωτικόσ, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνετε μὴνώτασσ·
 ὃντι ἀμέτενος δικαστεις καιώσ. Αφρο τοῦτο μὲν δὲ πάρι
 ἀγαθὸν, καὶ πρόσεμον λέγεισ τὸ δίκαιον ἡμῖνεσται τὸν
 δικαστήν πότερα δὲ ἀγαμόσ ἐστιν δύτοσ, καὶ γνωτίσ
 ἀντῷ σύνεστιν· Ερ. ὃν παντελῶς ἀγαμόσ ἐστιν μὴ Αφρο
 δίτη· Αφ. πῶσ λέγεισ· Ερ. δοκεῖ τισ ἀντῷ συνοικεῖ μ
 ἴδιαία γυνή, ικανὴ μὲν, ὀγροκοσ δὲ οὐ δεινῶς ὅρειοσ· ἀλλ
 ὃν σφόδρα ποσέχειν ἀντῇ ἔοικε· τίνος δὲ δῆμον ἐνεκατοῦντος
 ἐρωτάσ· Α. ἀλλωσ ἥρόμην· Αθνα, παραφρεοβενέστ
 δὲ δύτοσ ἰδίαταντα κοινολογούμενος· Ερ. ὃν δέρ δὲ αδή
 να δεινὸν, ὃν δὲ καὶ ὑπῶν, ἀλλ' ἥρετό με, εἰ ἀγαμόσ δ
 πάρισ ἐστιν· Αθ. ως δικτί τοῦτο πολυπραγμονούσα·
 Εργάκο· ὃν δῆμος, φησή δὲ δῆμον, δὲ τι ἀλλωσ ἀσελθὸν, ὃντε
 ἐξεστίτημεσ ἥρετό με· Αθνα· τί δῆμον; δὲ ἀγαμόσ ἐστιν·
 Εργάκο· οὐ δοκεῖ· Αθνα· τί δέ, τῷ πολεμικῷ μὲστιν
 ἀντῷ ἐπίβυμία, καὶ φιλόδοξόστισ, καὶ τὰ πάμβουκόλοσ·
 Εργάκο· τὸ μὲν ἀλιθέστενη ἔχω λέγειν, εἰκάζει μὲν δὲ χρή,
 νέον δύτα καὶ τούτων ὅρεγεσθαι τύχειν, καὶ βουλεούσαι ἀλλ
 πρώτον ἀντοῦ ἔιναι κατάτασ μάχασ· Αφροδίτη· δ
 ράσ· ὃνδειν ἐγὼ μέμφομαι, ὃν δὲ προσεγκαλῶσθαι τῷ
 πρόσεμτη

& erubescis. Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit: &
ne difficiles sitis iudici victe: neq;
malum inferatis iuueni. nō em̄ possibile est: equalit̄ es
se pulchras oēs.: Mer. Procedāus statī in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq; amatorius: taliaq; iudicare sufficiētissimus.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num yō sine uxore est ipē? An & mulier
cum ipso cōuersat̄? M. Non oīno sine uxore ē Vē
nus. V. Quō dicis? M. Videſ qdā cū ipo cohabitaſ
ex Ida mulier: sufficiēs qdē/agrestis yō & valde mō
nō admodū adhibet̄ mētē ipi videt̄. Cuius (tana. S₃
introgas? V. Alioq; introgabā. Mi. (iḡ rei grā hēc
heu ipē priuat̄ huic cōicās. M. Nihil (Cōpacifceris
ua molestū: neq; de vobis: ſ; introgabat me: (Miner
Paris eſſ;. Mi. verēt̄ qd hoc ni (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait yō: q; alioq; subie (miū anxiā qrit̄
ex cōpolito introgauit me. Mi. qd iḡ (rit̄ i mēoriā: nec
M. nō videt̄. Mi. qd yō reſ: bellis (sine uxore ē:
ipi desideriū: an ḡfie cupidō: v̄lō oīno ēbu (car̄ est ne
M. Certe verū nō possū dicer̄: cōſceſ yō (bulcus:
iuuenem existentem hēc appetere: velleq; (opt̄:
primū ipm esse circa pugnas. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neq; increpo/φ
ad hunc

ιδία λαλεῖν· μεμ-τοίκεοίρωμ γάρ, ή δική ἀφροδίτης τὸ τοῦ
τα· Ἐρυκτός· καὶ ὅπτη σχεδόν τὸ ἀντά με ἡρέτο· Κιό με
χαλεπώσ ἔχε, μή δ' ὁίου μειουστέτει μ εἴ τι καὶ ταύτη καστό^{το}
τὸ ἀπλούν ἀπενεργινάμια· ἀλλαζ μεταξὺ λόγων ήδη πολὺ^{προ} ὄντεσ^σ ἀπενεργάσαμεν τῶν ἀτέρωμ, ή σχεδόν γε καστό^{την}
τὴν φρυγίαν ἔστι μὲν· ἔγω δέ καὶ τὴν ἔδην δρώ, καὶ τὸ γάρ·
γαρον δίλοι μάριεώσ, εἰ δέ μη ἐξαπατῶμαι, καὶ ὀντόν
ῆμῶν τὸν Δικαστήν τὸν πόρτην· Ηρα· ὅπου δέ ἐσιν :: δι
γάρ κ' αἷμοι φαίνεται· Ερυκτός· ταύτης Ηρα πρόστιλτο λαϊς
σκόψαι, μή πρόστιλτο τῷ δρέπει, παρεῖ δέ τὴν πλευρὰν δῆ
τὸ ἀντρον ή τὴν ἀγέλην δράστο· Ηρα· ἀλλ' ὅντι δρώ τὴν ἀγέ^{λην}
λην· Ηρυκτός· τί φίσ :: δική δρόστι βούλναι καστό τὸν ἐμόν
δυτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ή
τινα ἐκ τοῦ σκοτείλου καταθέντα καλαύροπα ἔχοντα, ή
ἀνείργοντα μή πρόσω Διασκίθυασθαι τὴν ἀγέλην· Ηρα
δρώσιν, εἴ γε ἐκείνοστιν· Ερυκτός· ἀλλ' ἐκείνοστι· ἐπει·
δή δέ πλησίον ἔστι μέρι εἰσὶ τῆσ γῆσ εἰ δοκει καταστάντεο
βασιλιώμεν, οὐα μή Διαταράχωμεν ὀντόν δινωθεμ ἐξ αὐτού
νοῦσ καθιπτάμενοι· Ηρα· ἐν λέγεσ, καὶ δύτω ποιῶμεν·
ἐτεί δέ καταβεβλήκαμεν ὥρα στοι ψ' ἀφροδίτη προΐέναι, ή
ηγέισθαι κατίρ τῆσ δόμοι· σὺ γάρ δώσ το· ἐκδόσ ἐμακαροστο^{τού}
τού χωρίον πολλάκισ, ὡσ λόγοσ, καθελθούσα πρόστιλτο
σκην· Αφ· δι σφράζας ηρα τοι στάχθομαι τοῖσ σκάμι
μαστιν· Ερυκτός· ἀλλ' ὅντι ἐγώ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γάρ
οντόσ ἐνδιέτριψα τῇ ἔδη, διπότε δεύτερον ἡλθον ὑπ' ἐκείνου καστό^{πε}
πειφθείσ εἰστι σκοτείλη τού πουδόσ, καὶ οὐδέτε κατί· ἐψ
ἀετῷ ἐμ συμπαριστάμιαν ἀντῷ· καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

puati ioqueris. de portio e m / & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hēc me infrogabat: sō nō
moleste adcipe: neq̄ puta te minus hiturā/ si q̄ppiā et
simpliciſ r̄ndi. S̄z inſea q̄ loquimur/ nūc m̄ſtū (huic
procedentes/diuellimus nos a ſtellis: & fere circa
Phrygiam ſumus. Ego yō & Idam video/ & Gar-
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) īpm quoq̄
veſtrū iudicem Paridem. IV. Vbi eſt: non
e m̄ mihi appetet. M. Ex hac parte Iuno/ad Iguam
vide: non ad ſumitatem montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gres-
gem. M. Quid aīs: Non vides bucculas ſ̄m meū
hunc digitū/ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē/pedum habentem: &
prohibentem ulterius diſpergi gregem. IV.
Video nunc. Utiq̄ ille eſt. M. Sed ille. Quoni-
am yō ppe ſumus: ad terrā (si viſu ſuerit) cōſistentes
proficiſcamur: ne turbemus īpm/superne de impro-
uifo deuolantes. IV. Bene dicas. & ſic facimus.
Poſtq̄ yō deſcēdiuſ: oportunū tibi venus/ pceder̄ et
monſtrare nobis viā. tu e m̄ (ut veriſimile eſt) experta
locum/ ſepe (ut ſermo eſt) deſcendiſti ad Anchis-
en. Ve. Non multū Iuno/his triftor ſcom-
matibus. M. Verū tamē ego vos ducam. etenim
īpē versatus ſum in Ida / qñ lupiſ amabat aduelfente
phrygiū: & ſepe huc veni ab illo de-
miſſus: ut ſpecularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat/ ſi volauſ cū īpo: & pariſ ſubleua-
h (bam for-

λόρι. καὶ εἰ γέ μέμημαι, ἀπὸ ταυτοῦ τῆς πέτρασθεντοῦ
ἀνήρ πασεν, δὲ μέμ γάρ τότε ἔτύχε σύριζων πρὸς τὸ ποίμ-
νιον. κατατάμενος δὲ στασθεὶς ἀντοῦ δεῦσ, κούφωσ μέ-
λα τοῖσ οὖν τοῖσ περιβολῶν, καὶ τῷ σόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
λῇ τισθεντοῦ περιβολῶν, ἀνέφερε τὸν πάιδα τεταραγμένον καὶ τῷ
τραχιλῷ ἀπεστραμμένῳ ἐσ ἀντὸν ἀποβλέποντα τότε οὐν
ἐγὼ τὸν φύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γάρ ἀντὶν ὑπὸ τοῦ
έουσ, ἀλλὰ γάρ διατητήσθυος ἀποστέλλει πλησίον, ὡς εἰ προσει
ποιεῖ ἀντόν, καίρε δὲ βραχόλε. πάρισ. νὴ καὶ σύ γε δὲ νεο-
νίσκε. τίσ δὲ ὡς μεῖρα ἀφίξαι πρὸς ἄμασ τῇ τίνασ τοῦ
τασ ἀγεισ τασ γύρωνασ τὸν γάρ ἔταιτιδισ ὀρεοπλέον
δύτω γε ἐνστᾶτο καλέσθι. ερ. ἀλλὰ δὲ γάρ τοι γένεσται τοῦ
δε ὁ πάρι, καὶ ἀθνάμ, καὶ ἀφροδίτην δράσ, καὶ αἱ τὸν ερ-
μῆν ἀπεσειλεψθεντοῦ τοῦ ζεύσ, ἀλλὰ τί τρέμεισ καὶ ὥχριστος μέλι
δεδίθι. χαλεπόν γάρ ἐνδέμην, κελεύει. δέ σε δικασθή γενέσ-
θαι τοῦ κάλιοντοῦ ἀντών, ἐπειδὴ γάρ φησι, καλέστε ἀντόσ
εῖ, καὶ σοφὸς τοῦ ἐρωτικοῦ, σοὶ τὴν γνῶσι μετειπέντω τοῦ δε
αγῶνος τὸν ἀδηλον εἰσὶ ἀπογινούστο μῆλον. αλεξ. φερ
ἴδωτι μὲν βούλεται, μὲν καλέσθι φησι λαβέτω πάσος ἀλλὰ δὲ σ-
ποτα ερμῆ, δυναθείμη εγὼ δικτόσ ἀντόσ καὶ ἀγροικος ὡν,
δικασθή γενέσθαι παραδίσου θέασ, καὶ μείζονος τῇ κατα-
βονικολον τὸ γάρ τοι αἴντα πρίνειν τῷρ ἀβρῶν μᾶλλον καὶ
ἀστικῶν τὸ δὲ ἐμόρι ἀγα μέμ ἀγόσ διστέρα τῇ καταλίσου,
μὲν δάκιαλισ ἀντίκον διακόπεωσ τούτον δικάσαι με κατα-
τὴν τέχιην, ἀνταί δέ πάσσαι τε δικοίωσ καλαί, καὶ οὐκ οἴ-
στος ἀπό τοῦ ἀντίστοισ διστέρασ ἐτί τὴν ἀπέραν μεταγάγοντος
τὴν δικαστήσασ πάσσασ τὸν γάρ ἐθέλει ἀφίστασθαι τοῦριστος,

ἀλλὰ δικαστήσασ

mosum. & utiq^e memini: ab hac petra ipsum
surripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o^s
uile. Deuolans ḡo post ipm lupi^s, leniter val-
de unguibus circumuolans: & ore supra ca-
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em̄ ipsam pre-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quamur ipm. Salve bubulce. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vf q̄s
ducis mulieres? non em̄ idoneq; st̄ in montib⁹ versari
ad eo pulchre: Mer. Non mulieres sunt. lunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mer-
curiū misit lupi^s. Sed pp̄t quid tremis & pallescis? ne
time. molestū em̄ nihil est. Iubet autē te iudicem es-
se pulchritudinis ipar. Qñqdē em̄ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, ubi iudiciū omitto. Huius
certaminis premiū sc̄ies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/accipiat. q̄ pacto igitur do-
mine Mercuri, possē ego mortalīpē et agrestis exñ/
iudex fieri iopinate speculatiōis, maioris c̄p̄ q̄ ptineat
bubulcū: eqdē talia iudicare/delicator. magis est (ad
urbanor. At ego capra ne capra sit pulchrior, &
& iuuenga alia iuuenga, forsitan iudicarem ex-
arte. Hę ḡo omnes eque pulchre sunt: necp̄ no-
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̄ vult ituitus abstinerē facile:
sed ubiūc̄p̄ inheserit

τὸ πρῶτον, τοῦτο ἔχεται, καὶ τὸ παρόν εἰσαίνει· καὶ ἀνὴπ
ἄλλῳ μεταβῆ, καὶ οὐκέπονο καλὸν δρᾶ, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῷ πλησίον παραλαμβάνεται· καὶ δὲ λασ περικέχει
ταῖς μοι τὸ καλὸν ὄντων, καὶ δὲ λογοπειάνθε με, καὶ ὅτι
δοκου δὲ τι μή καὶ ἀντὸς ὁ στερ δὲ γρυος δὲ λασ βλέπειν τοῦ
ναυπαι τῷ σώματι· δοκῶ δὲ αὖ μοι καλῶσ πικάσαι, τάσσι
σαισ ἀποδίνει τὸ μῆλον, καὶ γάρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μέν
εἴναι συμβέβηκε τοῦ Διόσ ἀμελφῆν καὶ γυναικα, ταῦτασ
δὲ θυγατέρος· πῶσ ὅμη δὲν χαλεπῆν καὶ δύτωσ ἡρίσισ

ε· δικ δὲ μα· πλημόνηχ διόντε αναδίνειτ πρόσ τοῦ Διόσ
κεκελευσμένον· Αλεξ· ἐμ τοῦτο δὲ ερμῆ πεῖσαι ἀντόσ
μή χαλεπῶσ ἔχειν μοι ταῖς Δύο ταῖς νευκικένειας, ἀλλά
μόνων τῷ διφθαλμῶν ἡγέσιοις την δραμαρτίαιν· ε· δύτω
φασι ποιόσειν· ωρα δέ σοι μή περαίνει μτήν χρίσιμ· Αληθη,
πειρασόμεθα· τί γάρ αὖ μοι πάθοι τοις; εκδίνο δέ πρω,
τοὺς εἰδέναις βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοτεῖν ἀντόσ
ῶσ ἔχουσι μ, μή καὶ ἀποδίνειται δεκόσ το ἀνεριθέσ τησ
ἐξετάσεως; ε· τοῦτο μεμσόραμένη τοῦ Δικαστοῦ· καὶ
πρόσαττε δὲ πικαι θέλεισ· π· δὲ πικαι θέλω; γυμνάσι·
δέ μη βούλομαι· ε· ἀπόδιτε δὲ διῆται· σύ δὲ ἐπισκότει·
εγὼ δὲ ἀπεστράφημ· Αφρο· Καλῶσ δέ πάρι· καὶ πρώτη γε
ἀποδίνομαι, δὲ πασ μάκρος δὲ τι μή μόνοις ἔχω ταῖς ὠλέ·
ναοι λευκάσ, μηδὲ τοι βοώταισ ἐίναι μέγα φρονῶ· ἐπίσης
δέ εἰ μι πάσα καὶ δύοισι καλή· Αθη· μη πρότερον ἀν·
την ἀποδίνησ δέ πάρι, πρὶν δὲ τομηστοὺς ἀπόθηται· φαρ·
μακισ γάρ εῖτι, μή σε καταγοντεύσῃ δὲ ἀντοῦ· καὶ τοι γε
ἔχρημ μή δὲ τοι κεκαλλωπισμένη παρέειναι, μή δέ τοσ
απταέντερη μεμένη χρώματα καθάπτει ωσ ἀνιθωτάς·

primo hoc detinet: quodq; p̄sens est laudat. & si in
aliud trāſſerēt: illud q̄q; pulchrū v̄idet: in illo morat: &
ob hoc proprius cōprehēdit. Et prorsus confundi-
tur mihi pulchritudo iſpare: atq; oīno capit me. & tri-
stor, q̄ non ip̄e quēadmodū Argus toto aspicere pos-
sum corpore. Videor itaq; mihi pulchre iudicasse: om-
nibus reddēs malū. Etem rursus & hoc in re est, huic
esse contigit Louis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̄ pacto igit̄ nō difficile fuerit & tale iudiciū:

M. Hoc nō noui. ver̄ nō est quare recuseſt Louis
imperiū. P. Ob-hoc Mercuri, erediderim iſpas
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tm̄ oculor̄ deprehēdero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yo īcubit tibi nūc exeqndi iu-
Tētemus. qd em̄ragat quis? Illud yo pris (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare iſpas
quēadmodū se habent: an & subire neceſt, exactam
īdagine: M. Hoc qdē ad te p̄tinebit: qui iudex es.
ipera qdcūq; velis. P. qdcūq; & volo: Nudas vi-
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yo cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogoscas, q̄ non solas habeo ul-
nas cādidas: neq; bouīnis ocuſ p̄dita, mſtū gloriōr. eq̄
sum oībo similič pulchra. Min. Nō prius i (liter
psam exueris Paris, anteaq; cestū deponat (incan-
tatrix em̄ est)ne te incantauerit q̄ ip̄m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq;
oblitam fūcis, haud aliter q̄p fornicā. (tot & tāris

ρομπτίνας, ἀλλὰ γυμνόν τὸ καλλοσέσταδεκανύειν. Π. ἐν τῇ
γουσὶ τῷ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀτάσθον. Ἀφρο· τί δῆμον όνχε
καὶ σὺ ἀθηναῖ τὴν κόρυν ἀφελούσας, τι λὴν τὴν κεφαλήν ἔτσι·
μεικνύεισ, ἀλλ' ἐπισείεσ τὸν λαβόν, καὶ τὸν Δικαιοστὴν φα-
βεῖσ; ἡ δέκαστη μὲν σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὄμητων
τῶν, ἀνευ τοῦ φοβεροῦ βλεψόμενον; Ἀθηναῖς δέ μοι σοι ἡ κόρυς
ἀντικρίστοις· Ἀφρο· ἴδού σοι καὶ δὲστος· Ἡρα· ἀλλ'
ἀποδιδυσόμενος· π. δὲ τοῦτο τετραστεῖος θέασ, τοῦ καλλιστοῦ
καὶ σεμινόν ἀπολαύσεις, οὐδὲ ἀλιθός ἀλιθοῦ τοῦ Διός, δράχμες
ἥδεις καὶ γλαφυρόντι, οὐ προσαγγωγόν ἔμει δίαστον· ἀλλ'
ἢ δικαίων μὲν ἀλιστροῦ στέχω τῆς ἐνδαιγμονίασ· εἰ δοκεῖ δέ, οὐδὲ
καὶ ἐνέστηκε πειδεῖν βουλομένοις, ὃστιν γε ἀκριβολόστε εἴλια,
καὶ σὺν δίδα πρόσθ' τι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τούτῳ στέφεισ πε-
ριστρέψαντος. Α· δύτω ποιῶμεν· π. ἀπατεῖ δῆμον δὲι δύνο, σὺ
δε ὁ Ηρα περίμενε· Η· περιμένω, καὶ πειδόμενος ἐπειρείσθαι
τὸν στόλον, ὁραστοὶ τὸν ἀλλαχόλησην, εἰ καλάστοι τὸν Διώρος
τῆς νίκης τῆς ἐμῆτος· οὐ γάρ με τὸ πάρει πειδόσκος εἴλιας· καὶ
λαζα, ἀπαστοστέσκη τὸν ἀσίαστον δεσπότην· π. δικέται δέ
ρεσ μὲν τὸν ἀκμέτερον, πλην δὲν ἀπατεῖς πεπρόστεται γάρ
ἀπεξ ἀλι δοκεῖ· σὺ δὲ πρόσθι θεοῖς· Αθηναῖς· Αθρ. παρέστητος
κατάτηκος μετὰ πολὺ θινάσκοντας, δύποτεν πτωμάπτει ἐπε
μάχησ, ἀλλ' ἀτίκριτον· παλεύσικόν γάρ σε καὶ νικηφόρον
ἀπεργάσσομαι· π. δικέται δέ μοι πολέμου καὶ μά-
χος· ἐιρήνη γάρ, ὃστρόδοστος, τοι νῦν ἐπεχει τὴν φρυγίαν τε καὶ
λιμίδαν, καὶ ἀπολείμποστος ἀλιν ἢ τοῦ πατρόστορχον· θέρος γε
δέ, ὃν μειονεκτίσεισ γάρ· καὶ νῦν ἐπειδώροισ δικαίω-
μεν· ἀλλ' ἐκπλήσσει δικαίων καὶ ἐπίδικου τὴν κόρυν

riā q̄ndā; s̄z nudā p̄schritudinē demōstrari. P. Bñ di-
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenuē caput de
monstras; sed cōcutis galeam; & iudicem ter-
res? An times/ne arguat glaucedinem oculo
rum, si interritus aspiciat? Min. En, tibi galea
spa aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O Iupit̄/portetū visiōis, o p̄schritudiēz,
o voluptatē. Quaf qdē virgo Min. q̄ yō regiū qddā
& venerādē icedit; & vere digna ē loue; aspe^r luno
iucudo ac benigno qdā; blādec̄z s̄brisit. S̄z c̄tu p̄ide
sām satis habeo felicitatis. Si videt̄, priuatim
ad unāquā; inspicere volo, q̄z nūc quidē abiguis sūt
& non noui ad quid respiciā, uñdic̄z aspectum di-
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę, tu
yō Iuno mane. I. Maneo, & postq̄ me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā considerare, si pulchra tibi
vincā ego. Si eñ me Paris, iudica (dona mea videāt;
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer^v ueris eē pul-
na q̄ nobis accedēt/ver^v alia cōiecturā faciēt (te do-
q̄ videbunt^v. Ver^v tu accede Miner. Mi. Adsū tibi.
Et postq̄ me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūc̄z victus
pugna/s̄z sp̄ vīcēs. bellicosū eñ te, victoriā (abibis ex-
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax eñ(ut vides) nūc hab̄ Phrygiā & (& pu-
Lydiaz; & sine bello nobis ē patrię principatus. Cōfide
yō, nō minus habebis. equidē nō pp̄t dona iudicabi-
mus. Sed induere nunc; imponeq̄ galeam;

Ικανῶς γάρ εἰ μόν. τὴν Ἀφροδίτην πολεῖ νομούρδος. ἀφ
ἀυτὸν σοι ἐγώ πλήσιον, καὶ σκόπει καὶ ἐν δικτύῳ μηδέν.
παραπτέχων, ὅλῃ ἐνδιατρίβων ἑκούστῳ τῷ μελῶν· εἰ δὲ
θέλεισθε καλέ, καὶ τάδε μου σκονουσόν. ἐγώ γάρ παλαιό
ρῶσα σε νέομ δύντα καὶ καλὸν δπδίον δυκ δίδοι, εἰ τινα ἐπε
ροῦ ἡ φρίγια τρέφει μικρή ρίω μέρη τού πάνηλους. αὐτῶν
δὲ τὸ μὲν ἀπολιτόντα τούσ σκοτσέλησ· οὐ ταντασὶ τέσ πε
τρασ κατ' ἀστυν ἔχει, ὅλῃ διαφείρειν τὸ κάλλος ἐν ἔρη
μίᾳ. τί μέν γάρ σὺ ἀπολαύσθασ τῶν δρῶν; τί δὲ ὅλη ἀπο
νοτοτούσ σού κάλλουσ δι βόεσ· εἴ πρεσε δέ οὐδὲ σοι γένοι,
μηκένου. μὲν τοι ἀγρικούτινα καὶ χωρίτιν, δίσι κατεξ
τὴν ἔδην δι γηικέτεσ, ὅλατινατεκ τῆσ ἐλάδοσ, ἡ Ἀργού
θεη, ἡ ἐκ κορίνθου, ἡ λάσιναρ, δίσπερ ἡ βλέπεστι· οὐδὲ,
καὶ καλή, καὶ κατ' ὄντερ ἐλάσταρ ἐμού· καὶ τὸ μὲν εὔγε
στορ, ἐρωτική· ἐκείνη γάρ εἰ καὶ μόνον θεάσται τὸ σε, διδ
ἐγώ, πάντα ἀπολιτόνσσ, καὶ παρασχούσα ἐντὴν ἐκδό
τορ ἐφεσι καὶ συροικίσει. πάντωσ δέ καὶ σὺ σκούποσ τῇ
τερι ἀντῆσ· π. ὑψερέ τὸν Ἀφροδίτην. οὗτος δέ οὐδέωσ ἀρά
κούσσαι μίσουν τὰ πάντα διηγουμένος. α. ἀύτη θυγάτηρ
μένεστι λιμοσ ἐκείνησ τῆσ καλῆσ, εφ' ἡρδ. ζεύσ κατέτακ
κύκνος γερμάνεος· π. ποιά δέ τισ τὴν δήτη; α. λευ
κή μέν, δίσην ἐπόσ ἐκ κύκνου γεγενμένη, ἀπολήν δέ, ωσ ἐμ
ῶσ τραφέσσα· γνικάστα παντα καὶ παλαιστική, καὶ δύτε
δικ τὶ περιστούμαστοσ, ώστε η πόλεισιν ἀμφ' ἀντηγενέσ
θαι τού οκτέωσ, ἀωρού ἔτι διραάσαντοσ· ον μητὸν ὅλη ἐσειδή
τερ εἰσ ἀκμὴν κατέκη, πάντεσ δι ἀριστοι τῷν ἀχαιῶν ἐπει
τὴν μικτείσιν ὀπούτησσαν· προεκρίθη δέ μενέλαοσ τού πελο
ταδένη γένουσ· εἰ δέ βελεσ, εγώ σοι κατασφράζομαι τὴν γά

sufficientem vidi te. Venerem adesse tempus est. V.
Ipse tibi ego ppe sum. cōtemplare undique diligent, nihil
omittens: sed imorans unicuique membrorum. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi-
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte-
rū Phrygia nutriat. btm yō te reddā pfectitudine. Cō
yō hoc: qd nō relinquēs scopulos & hasce pes. (q̄ ror
tras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in soli-
tudine. Quid em̄ tu frui quęas mōtib⁹: qd deniq⁹ cu-
rant tuā pulchritudinē boues: Diceret nāq⁹ iā te uxo-
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres s̄: sed quandā ex Grecia, Argo,
vel Corintho: aut certe Lacenā, q̄l Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq⁹ minor me. Et hoc maxis-
imum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & letam se tra-
dens/sequet: & cohabitabit. Nū yō audieris nō nihil
de ipsa: P. Nihil Venus. Nunc yō iucunde au-
direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledae illius pulchre, ad quā Iupiter deuolauit
cygnus factus. P. Qual yō ipa ē aspectu: V. Cā
dida, quēadmodū verisimile est eē ex cygno pgenitā, te
ovo pducta: exercēs se ſēpe: & lu- (nera deniq⁹: & in
utiq⁹ affectabilis: ut & bellū pp̄c ipaz (Etatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ fuerit
q̄ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus yō (uore ad
ponelo gñe. Attū si velis, ego (Menelaus ex Pelo-
yīmōnī
i (tibi pfectiā nu-

ποιητή πάσσοφος, τὸν τῆς γέγαγεν καί μετόποιον· Α· νέος εἴ-
συναιτήρικος· ἐγώ δὲ οἶδα ως χρήτα τοιαῦτα δρᾶν.

π· πῶς; ἐδέλιτο γάρ καὶ αὐτός εἰδένει· Αφρο· σὺ μέν
ἀποδημήκασθειστήπιθέαρι θάνατον· καὶ τοιαύτην ἀφί-
κη ἔστη τὴν λακεδαιμονικήν· διφεταί σε καὶ ελέικη· τευτεύθειν δὲ

εμόν ἀρείπι τὸ ἔργον· ώς ταστρασθεταί σου, καὶ σκολιον·
θησει· π· τοῦτον καὶ αποτισμὸν εἶναι μου δοκεῖ, τὸ ἀπο-

γναῖμασαμ τὸν αὐτόν, ἐθελήσαι βαρβαρῷ κοκκένῳ σύνει,
ταλεῦσαι· Αφρο· Ναρέψει, τούτου γε εὐκά παῖδες γέρων

ἐστὸν θάνω καλώτιμον, καὶ ερώτησο, τοῦτωσι παραδώσα-

περιεκουντέσσοδον γεννησομένω, καὶ διένειρώσθιαστην πα-

ρελθώντεστην, ὀναγκασθει τὴν γέννησιν εἴρημ, διὸ τιμεροσ-

άντων σοι περιχνθείστοις, ὅπερ εἰσὶ προτόμε, θεοῖς καὶ

εράσμιοι· καὶ ἀντὴ δε συμπαροῦσα δεκάσκαιοι καὶ τῶν κα-

ρίτων ἀκολουθεῖμ, διέσαντεο ἀντὴν ἀνατοσίσκει· π· διάσω-

μέρταχα χωρίσει ἀνθηλον τοῦ Αφροδίτη· πλὴν ερώτης δὲ τη-

τῆς ελένης καὶ ὄντος διάστηματος, καὶ πλεόν ἀντὴ δίομοι, καὶ

πλεόν ἐνθύτης ελλεόμενος, καὶ τῇ σπάρτῃ ἀποδειμῶ, καὶ ἐπό-

νεγμιτήχωρτὴμ γέννησιν, καὶ ἀχθούσαι διτί μέτρον πάντα ταῦτα

καὶ ποιῶ· Αφρο· μή πρότερον ἐρασθῆσθαι πάρτη, πρὶν ἐμέ-

τὴν προεικότριαρ καὶ τηλεφαγωγὸν ἀπειθασθαί τῇ κρί-

σει· πρέπει γάρ καὶ τηλεφαγωγὸν ἐν μπαρεῖναι, καὶ ἐσ-

τολεῖν ἀμάκη τούτην γέρειν, καὶ τὰ ἐπιτηδία· πάντα

γάρ ἐνεστισθεῖσι τὸν ἔρωτα, τὸ κάθηλον, τὸν γάμον τούτου τοῦ

μάλου πρίασθαι· παρίστη· δέδοικοι μή μου ἀλεξίσθεισ-

μετότην κρίσιμη· Αφροδίτη· βούλεις ἐπομέσοροι καὶ πα-

ρίστη· μαθαίκωσ· ἀλλ' ὑπάσχου πάλιν· Αφροδίτη· ὑπά-

σχνοῦμεναι διστοι τὴν ελένην·

priás. P. q̄ pacto aīs, eius q̄ iā nupta ē. V. Iuuēis es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ pueris
ris in Spartam/videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat tui: & sequas
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt: vt de
serat virū: velitq; barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide, huius rei causa pueri mihi
st̄ duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac
cendet ip̄am: cogetq; mulierē amare, Desiderium
tibjpsl̄ imissuz, si qd in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a yō astans/rogabo & Gras
tias ut sequant: oēsc̄ sic ei psuadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, ver̄ amo iam
Helenā: necq; noui quō: & itueni ip̄az mihi videor: na
uigoq; statim in Gr̄ciā: & ad Spartā pficiscor: ac ar
deo habere mulierē: & tristor q; non omnia hæc
facio. V. Non prius amatus fueris Parīs, q; me
d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiar̄ ducē d̄signaueris iu
dicio. decet em̄ & me victoriā fferētē vob, fil' adeē: ce
lebrareq; parīs nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa
ris. Nequaq; sed promitte rursus. Ve. Pro
mitto utiq; tibi Helenam.

παραδίδειν γάλακτον, καὶ σπολουθότερον γένεται αὐτῷ, νῆστος
ζεσθαι παρ' ἡμέας εἰσ τὴν ἔλιον, καὶ αὐτὴ παρέστηται, καὶ
συμφέρει τὰ πάντα π. καὶ τὸν ἐρωτα, μὴ τὸν τίμενον,
καὶ χάριτας ἀξεῖται; Α. θάρρος, καὶ τὸν πόδων, μὴ τὸν τίμενον πρόστοιτος παραδίδειται. π. ὄνκον ἐπὶ τοῦ
τοῦ σπίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῦ τοισ λάγῳ βασιε.

κα! Ἀρεως, καὶ Ἐρμοῦ, ΑΡΕΣ.

Ηίκουσασ δὲ Ἐρμῆ, δῖοι ἱστείλισεν ἡμίμυδοντεύοντος, ὁστικάκις καὶ αὐτίθανα; ἡνὶ ἐδελίσω φιστήμης, ἐγένετο μὲν ἐκ τοῦ ὄντος τοῦ σείραμνος καθίσω, ὑπεῖσται δὲ ἡμὶ ὀσσοκρεμασθεντος κατος στάσην βιάζοντες με μάτηρ πονήσετε. ὃν γάρ δὲ καθελκύσετε· εἰ δὲ ἐγώ θελμόσαιμι ἀνελκύσαι, διν μόνον ὑμάστοις, ὀλλάχη τὴν γῆν ὅμια καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσασ πετεορίδην, μὴ τὸ ὄλλαδόσα μὴ σὺ σὺ ἀσκήκοασ. ἐγώ δέ δὲ μὲν καθ' ἐμὸν ὄνταν τῷν ἀμείνῳν καὶ ἰσχυρότερον ἐστι μ, ὃν καὶ σφινθείην, διμοῦ δε τῶν τοσούτων ὑπερφέρει μ ὁστι καταβαρίσειν ὀντόρη καὶ ἀν τὴν γῆν καὶ ἀν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, ὃν καὶ πεισθείην. Ε. ἐνψήμει δὲ Αρεο. ὃν γάρ ἀσφαλέστερον μητά τοι αὗτα, μη καὶ τι κακόν ἀπολογίσωμεν τῆσ φυναρίασ. Α. δίει γάρ με πρόστι πάντας ἀματάντας εἰπεῖν; ὃντι δὲ πρόσ μόνον σε, ὅμηχεινθείην πισάκην, διγοῦν μάλιστα γε λοισμοῦ ἐδοξέ μοι ὄντοντι μεταξύ τῆσ απειλῆσ, ὃν καὶ συναίμην σιωπήσαι πρόστι μέμικασι γάρ δὲ πρὸ πολὺού δ πότε δ. ποσει δῶρον, καὶ ἡ Ἄθηνα ἐτανατάντεσ ἐτε βούλευσαμ 2 υπεικόσαι ὀντόρη λαβόντεσ, ασ παντόδοστην δε μίασ, καὶ ταῦτα τρέιστητασ, μὴ εἴ μι γε ἡ θέτισ καταλεισασσα ἐκάλεστεν ὀντῷ σύμμαχον βρούσεων ἐκατογιχειρα δητα, καὶ ἀμὴ ἐδέσθετο ὀντῷ κεραυνῷ καὶ βρούτῃ. ταῦτα λογιστο,

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am si p̄ ac
mire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero. (p̄ue,
cooperando oīa. P. Nungd Cupidinē/Desideriū/
& Gratias adduces. V. Cōfide:Desideriū/& Hy-
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hēc:
do tibi pomum: ideoq̄ adcipe.

21 Mars. & Mercurius. M A R S.

Audistin Mercuri, q̄lia miatus est nobis Iupi: q̄ sup-
ba & absurdā? Si voluero ait, ego ex coe-
lo catenā demittam: vos yō si suspēsi huic/detra-
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor-
tis. Si yō ego voluero surfū traher: nō solū (sū trahes
frā sīl & mare cōuehēs/in sublime ferā. & (vos/s3 et
alia q̄cūq̄ & tu audiuisti. Ego yō, q̄ cū unoq̄q̄ sigu-
fit melior & fortior, nō negaueri. ver̄. (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare; ut nō grauitate vincamus ip̄z /,
etia si terrā/etia si mare adiunxerimus, non cres-
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice-
lia. ne & aliqd sortiamur ob petulantia. Ma. (re tas-
Num putas me apud oēs hēc dicere: Imo yō ad-
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. qđ igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti int̄ minas/nō pos-
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄sto ante, quan-
do Neptunus/luno/& Minerua insurgentes, machi-
nati s̄t, cōprehensū ip̄z in vincula cōnjere: q̄ntope for-
midarit. & id tres dutaxat Deos. & nisi Thetis misera-
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et eīn ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hæc reuol-

hoc. d. f. 8.
et. 4. v. 4.
l. 13. c. 20;

μένος ἐπειδὴ μοὶ γέλασμά τι τῇ καλλίρραιοσύνῃ αὐτῷ· σιώτα· εὐφίλει· δὲ γάρ ἀσφαλέστ ὅντε σοὶ λέγειν, ὅντε δὲ μοὶ ἀκούειν τὸ τοιαῦτα·

κβ! παντός, καὶ Ἐρμοῦ.

ΠΑΝ.

χάριτεων πάτερ Ἐρμῆ· ερ· οὐκαντί σύ γε ἀλλα πῶστον
σὸσ πατέρ; Ε· δυχ δικυλήνιοστ Ἐρμῆσ τῷ τυχάνεισ; Ε·
καὶ μάθα· πῶστον ὄντος ἐμόδος ἔτι; Ε· μοιχίδιόσ
ἔιτι ἐξ ἔρωτόσ σοι γενέμενοσ· Ε· οὐ δία, τράγου ἵσωστι,
νόσ μοιχεύσαντοσ ἀγα· ἐμόδος γάρ τῶστον κέρατα ἔχων, καὶ
ρίνα τοιαύτην, καὶ πώγωνα λάσιον, καὶ σκέλη δικηλάτα καὶ
τραχύκατα, καὶ δυρχάντητέρ τοσ πυγάσ; Ε· δ' σα ὀμόπτο·
σκέλης ἔιστι ἐπε τὸν σεαυτούν ὑδρύον πάτερ, ἐπανείδιστον
ἀσωφαίνη, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, δότοιαντα γεννάστην ποιει·
μυποιεῖστι· ἐγὼ δὲ ἀνούτιοσ· Ε· τίνα δέ καὶ φύσισ σου μη·
τέρα; ἦπι ποντίκαδον ἀγα μοιχεύσασ ἔγω γε; Ε· δυκ ἀδί·
γα μοιχεύσασ, ἀλλ' ἀνάψιμον σεαυτὸν ἐπιστοτε ἐμ' Ἀρκα·
δία παῖδα ἐλευθέρων ἐβιάσω, τί λακωνιτὸν δάστιλον γι·
τέστην, καὶ ἐπιτολούν ἀπορεῖστι; τὴν ἱκαρίον λέγω τινελέσαντα·

Ε· εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη δεῦτ' ἐμοῦ τράγῳ σε δίοιον ε·
τεκεν; Ε· ὀντήσ ἐκείνησ λόγομ σοι ἐρώ· δέ τε γάρ με ἐξε·
τελεσεμ ἐπε τὴν Ἀρκαδίαν, ω πάτη, μῆτη μέν σου ἔφη, ἐγώ
ἔιτι πινελέρη καὶ σπαρτιάτησ, τὸν πατέρα δέ γίνωσκε δεῦμ
ἐγών Ἐρμῆιτὸν μαίαστὸν διόστητι· εἰ δέ κερασφόρος καὶ τραχ
γοσκελίστητι, μηλητεύετα σε· δάστε γάρ μοι συνηδριπτοτέρ
δ σὸσ τράγῳ ἐσαυτὸν ἀτασένασεμ ὁσ λάθοι, καὶ διάτοῦτο δ'
μοισ ἀτασέβηστῷ τῷ τράγῳ· Ε· οὐ δία, μέμικται τοισ σασ
τί τοιούτομ· ἐγὼ δὲ διατί τοιλει μέγα φρονῶμ, ἔτι ἀγένετ
οσ ἀνττόσ ὡμοσδύμ πατέρες κειμένοισαν, καὶ γέλωτα διφλίσσε

lenti/lubebat mihi ridere ob iactantiam ipsius. Mer.
Sile. Bona verba non em tutum est tibi dicere; nec quod mihi audire talia.

22 Panis. & Mercurij.

P A N.

Salve o pater Mercuri. M. Et tu quidem salve. sed quoniam ego tuus pater sum. P. Nonne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime quod pacto igitur filius meus es. P. Ille sum ex amore tibi factus. M. Per Iouem, foris legitus ius mechatis cum capra. meus enim quoniam cor sitan alicius, nasum talam, barbam hirtam, tibias bifidas et nua haec at filii hirsutas, pinde caudam super nates. P. Quot doui et cia congefferis in me tuum filium o pater, vituperabilem deminando: magis teipsum et aminatur, quod tales generas gentesque preceas, at ego culpa vaco. M. Quam vero ait tu tecum vel ubi latui? quoniam cum capra re habere esse canimur, pra mechatus es: sed omiscer tecum si ergo. P. non cum calidam puellam liberam violaueris: quod mordedo (alnus in Arca ris: & tandem dubitas: Icari dico Penelopem. (digitum quod

M. Deinde quid agens illa ex me hirco te silem perit. P. Ipius sermonem tibi dicam. Quando me emisit in Arcadiam: o fili, matrem quidem tua ait, ego sum Penelope lacena: patrem cognosce deum hinc Mercurium Maiorum & Louis filium. Quod vero corniger hirsutusque tibias es/ne molestet te. quoniam enim mihi cois susille tuus, hirco seipsum sese fecit, ut lateret: & bat patrem misericordem hirco. M. Per Iouem, memini me eob hoc sitale quod. Ego igitur quod ob peccatum magnus fui, fecisse bisexum, tuus pater vocabor: & risum. (pietas, adhuc ibero (captabo)

παρεν κατιηγεται την ευαλιδια· π· και λεκυθον καται σχε
νω σε β πατερ μουσικος τε γαρ ει μι, και σιριζω πανικα
τυρον, κυ δισυνσος ονδεν εμου ανεν πατειν δυναται, αλλαξ
εταιριον και ιασωπην πεποικε μεν ηγον μαι αντω χορον·
και τα ποιμνια δε ει θεσσαλιον δου διποσα τερι τεγαμηνοι
αντω το παρθενιον εχω, πανυ κοδηση· αρχω δε κυ τησ αρισ
τερος οικασην, πρων δε κυ Αθηναιοισ συμφωνησασ διντως
κριτευσα εη μαραθων, ωστε κυ αριστερον χρειν μοι το ιη
τη διαριστηλει σπιλαιον· κυ γονη εσ αρινοσ ελθωσ ειση· δι
σημεκει του πανοσ δινομα· β· ει πε δε μοι, γεγανημασ
παν· ιδηι τοιτο γαρ οι μαι καλονσι σε· π· ονδημασσ δι πα
τερ, ερωτικοσ γαρ ει μι, κυ δυν εινη γοτθη σαμι συνων μερι·
ε· τοισ αιτινι δικαιη ειβανεισ· π· συ μερη σκωπτεισ·
εγω δε τη τε ιχθι ιη τη πιτη συνειμι, και απασαισ ταισ
του διονυσου μαινασ, και πανηρπου αλλομαι προσ άν·
των· β· οισθα διη δι τι χαριση δι τεκνον, τα πρωτα αι τοιτε
μοι· π· προσταττε β πατερ, ικεσ δε ιδωμεν ταιτα·
ε· και προσιθ μοι και φιλοφρονου· πατερα δε ορα ω
καλεσησ με ακοινοτοσ γε τινοσ·

κυ ατσλλωνοσ· κυ διοιηση· ΑΠΟΛΛΩΝ·
τι αινι; λεγομεν διακειτριουσ δισυνσε, αλλελφοισ ον·
τασ ερωτα, και ερμαφροδιτον, και πριστανι ονυμοιουσ δι
τασ τασ μορφασ, κυ τα εωι τιθενματας δι μεν γαρ παγμα
λοσ, και το ζστησ, και λιναπειρον μικρον περιβεβλημενοσ
ακαντων αρχων· διε ιηλυσ και ικιγανδροσ, και αιφιβε
λοσ τημ διτιη, διη διακρινασ ειτε έφιβδε εστιη, ειτε η
παρθενοσ· διε και τσερα του εντρετανοσ ανθρεκοσ δι πρισ
τασ· Δ· μενην θανιμφοροσ δι ατσλλων· ον γαρ ι αφροδι-

apud aēs ob fœlices liberos. P. At q̄ dedecori fue
ro tibi pat̄: musicus etem sum: & fistula ludo m̄ltū cō
cinne, & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
fociūm chōrēq̄ fecit me: & duco ipsi chorūm.

Veretn ouilia si sp̄ectaueris mea/q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero yō Ar
dig totę. Prius yō & Atheniēsibꝫ auxiliatus/sic (ca
strēnue rē gessi i Marathone: ut & p̄mū erectū sit mi
sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: sci (hi in
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxis (es q̄n
Pan: lā em̄ hoc(ut puto)iuitabūt te. P. (sti uxorē
ter, amator em̄ sūr: & nō amarē rē hñs cū (Neq̄p̄ pa
M. Capras vīc̄ cōscēdis. P. Tu qdē mor (unica
at ego cū Echo/ & Pītī coeo:cūq̄ omnibus. (des.
Dionysij mēnadibus. deniq̄ valde affector ab i
psis. M. Nostī igit̄ i q̄ gratificeris fili. primū p̄tēti
mihi: P. Impera pater, nos viderimus illud.
M. aggredere me: comitq̄ alloq̄te. p̄atrē yō vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ē: dicēus ne eadē matre genitos Bacche, frēs
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē
tes/ formas & studia eq̄lia hñtes: Hic etem oīno pul
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oībo impat. Alius yō effeminatus, semiuir, & abigu
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ debeat virilis est Pria
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim V
k

ΕΡΜΟΥ καὶ μείον. **ΕΡΜΗΣ**

Ἐστι γάρ τις δὲ μάτερ ἐμὸνανθεός αὐλιώτερος ἐμοῦ;
μὴ λέγε δὲ ἐρυθρούτον ρωγμένην; Τί γὰρ λέγεις; οὐτος
αὐτοις πράγματα τέκνων μόνος κόπινος, καὶ πρόδος τοσούτων
τασ ιππορεσίων γιαστῶνεινος, εἰσθεμεν γάρ εἰς αυταῖς τας

nus causa huius est: sed patres differētes, quemadmodū & ex eodē p̄e geniti, sepe ex uno v̄entre unus mas/al̄ca f̄emina pdit. sīc estis & vos geniti. A. Pronos s̄is̄es sumus: & eadē exercēus studia. sagit (fecto ambo sumus. B. Ver̄ qd ad arcū p̄tinet, (tar̄j em̄ At illa īparta: q̄ Diana hospites inficit (hmaði sc̄ Ap̄has: tu ȳo vaticinaris mederisq; egrotis. A. (if Scy-
fororē gaudeſ Scythis: ſz illa & p̄parata ē (Tu putas
ſi q̄s gr̄ecus pueniat aliqñ in Tauricā/ simul nauigare
cum ip̄o: odio prosequēs cedes. B. Euge illa ſic fa-
ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra-
bo. Nup in Lampsaco eram: acceſſeramq; ad
cītātē. ille ſuſcipiēs me/ et hospitiū p̄bēs ap̄d' ip̄z: post
q̄z ceſſaueramus a ſympoſio ſufficient ſatura-
ti: post hēc media nočte inſurgens ille generofus.
tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc eſt.
A. Tu ȳo qd ad hēc? B. qd em̄ aliud ſacerē: riſi.
A. Euge hoc nō moleſte feras, neq; rufſtice, venia em̄
ſite ſic pulchrū tētauit. B. huius igit̄ rei ḡra (dignus
erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut ſobrium tibi Priapum allicias.
A. Sed non tentabit Dionyſi. habeo enim cum
coma & ſagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERCV.

Est quis māter, in ecclō deus miſerior me?
Ma. Ne dixeris Mer, qd iſtiusmodi. Mer. qd nō di-
tot & tāta negocia hēo ſolus laborās, itā mul. (cā: q̄
ta mīſteria diſtractus. Mane ſurgentī

σταίρειν τὸ συμπόσιον δέι, καὶ διατρέσσαντα τὴν ἐκκλησίαν
αὐτοῦ. Εἴτα ἐνθετίσαντα ἔκαστα, παρεστάναι τῷ Δίὶ, μὴ γιγαντούς
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρὰ ἀντοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμέρας
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκομιζένιον παραστήθεντα
τὴν ὁμιλούσιαν, πρὶν δὲ τὸν ιερώνυμον τοῦτον ὀνομάζειν ἡ θεοῖς
ἡ τὸν εὐκτοράρχον ἔνεγκειν· τὸ δέ πάντου διενθετούριον, δότι μὲν
δέ την πολιτείαν καθεύδειον μόνον τῶν ἀπολατῶν, ἀλλὰ δέ τι μὲν τητελε
πλατώνιον φυχαγγωγέειν, καὶ νεκροπομπὸν ἔτιναι, καὶ παρεστά
ναι τῷ δικαιοστηρίῳ· διὸ γάρ μηδενὶ μοι τοῦτον ἡμέραστήργα, ἐν
παλαιότροισιν ἔτιναι, καὶ τὸ τάξιον ἐκκλησίασιν χρύστειρ, μὴ γάρ
τοραστὸν διάσκειν ἀλλὰ ἔτι καὶ νεκρικὸν σύνδυνα πράττειν με
μερισμένου· καὶ τὰ μὲν τῆς λιθαστέκνικα παρὰ θηλέραμ ἐκεῖ
τερος ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ὅδου ἐστιν, ἔμοις δέ καθ' ἐκδίστημα με
ραρικαὶ ταῦτα καθέενα ποιεῖν ἀναγκαῖον· καὶ δὲ μέρη ἀλλα
μηνικοὶ ἡ Σεπτέμβριος ἔτιδις ἐκ γύναικῶν θυσὶν ὑπεργενόμενοι ἐνε
χοῦνται ἀφρόντιδεος· δέ μεταστήσατο τοῦτο σταύλουν
μαὶ ἀντοῖσι· καὶ νῦν ὅρτι ἡ κοντά με ὀπόστοις οἰδώνος ταρότης
καδύκαιαν γυναιτρόστη, εἴφερε με δότομένενον δότι πράτ
τει ἡ πάισ, μὴ δέ ἀναπνεύσαντα πέποιχεν διθίστηστο τὸ άρι,
γοστὸπισκεψίομενον τὴν Δανάορ· εἴτε ἐκεῖθεν ἐστοιωτίαρι
σίν, εἰθὲν ἐν παρόδῳ τὴν Αντρούσκριδε· καὶ δέ λαστὸπικού
ρευματίδην· εἰ γοῦρος μοι μνηστόρος ἔρι, ἀλλέως ἀρνήσασα πε
τράσθει, ὥσπερ διέμη γῆ πακᾶστος ξειλεύοντεο· μηδὲ τοῦ
ταῦτα τέκνον, χρή γάρ πάντα ὑπηρετεῖρ τῷ πατέρι νεανίαρον,
ταῖς, καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθηστο, σύβει ἐστοιωτίαρος· εἴτα ἐστοι
βοιωτίαρι, μηδὲ πληγάστος βραχινώντων λαβθοῖσος· οὐδὲν οὐδεὶς γάρ
διέρωντεστο.

verrendū est coenaculum: sternenda curv
a recte deīn cōpositis singulī/assisterī necessū ē louī: af
ferre nuncia ab ipo, sursuī deorsumq; toto di
e curlitatē, & redeutē, adhuc puluere r̄spersū mīstrā
ambroſiā. ac priusq; nouitius ille pōcillator veniret
& nectar ego iſfundebā. Hoc yō oīm moleſtissimū: q
nocte dormio ſolus oīm: ſi optet me tunc ad (neq;
Plutonē aīas deducere: & mortuor; pōpē inſee: ſiſq;
ſtere tribunalib;. Nō eīm ſufficiebat mihi diurna (aſſi
paleſtris exīdo: i cōciōib; p̄conē agēdo / & (opa in
tores edocēdo: niſi p̄t hēc ad res mortuor; ſiſ (rhe
putarer. Atq; Ledē filij in die alter (pagēdas de
nis viciō i celo atq; i infemo ſi: mihi yō p̄ unāquāq;
em & hēc & illa facere neceſſe eſt. Et quidē Alc^a (diſ
mēnē & Semeles filij, ex mulierib; mīſeris editi, exu
lantur oīolū: at filius ego Maiē Atlantis, ſerui
o ipſis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia: ad quā mīſerat me, ut vide
rē qd ageret puella: necdū r̄ſpiratē, mīſit rūſus ad Ar
gos, ſpeculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
it, proſectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pariſ
turū me negauerī mō. Si igīt mihi poſſibile eēt, lubēs
cerē: quēadmodū q i tra durā ſzniū ſzuitutē. M. (faſ
ſta gnate. op̄z eīm p oīa morē gerere pa (Miffa fac i
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (triuitenez.
Boetiā. ne verbera morans capias, ira, Argus: deīn i
amantes :

(cundi ſunt eīm

οἵα πεποίκαστο τίτανων κάκισε : ὅποιώλεκαστο τὸ ἐν τῷ γῆς ἀπαυτα, μεροκέψαντο τῷ πικένσαστὸ δέρματα, ὃστοι μὲν κατέφλεξε πρόσγεοστὸν ἐνεχθείστο, τὸ δὲ ὑπὸ κρύουστος φθαρθέντα ἐποίησε, πολὺν διπλῶν ἀσαστόπασταστὸ πῦρ, καὶ δὲ λαστὸν δέμητρα τὸν ἔνικετόντας καὶ ζυνέχεε· καὶ εἰ μὲν ἐγὼ ζυνεῖστο γηγνόκενον κατέβαλον διπλὸν τῷ κεραυνῷ, διπλέλειτον καὶ θεοντὸν ἀνθρώπων ἐπέκλινεν ἄλι· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν οὐκέτιον καὶ διφριλάτην ἐπέποικοσ· οὐδὲ οὐ μαρτοῦντος τοῦτον ἀλλὰ μὲν καλέποντες εἰς ἐπείσθησαν δέ τοιαῦτα· πότερον γάρ ἄλι καὶ οὐ πιστατήλικοτον γενέσθαι κακόν; εἰ δὲν κατείσθιστο οὐδὲ διείστο δικριβείστο τὸ πρᾶγμα, ηδὲ ὥστε εἰ βροχήτιστον εἰβαίκι τόσονδονδι, δικετον πάντας : οὐγνέστερον δὲ καὶ τῷστοι πάντων τὸν θυμόν ὃστος δέ συνέχειν ἀνάγκην τὸν καλούντον· εἴ γαρ εὐδοκίτος, ἀφικάρουστον εὐδύντο· ὁ σπερματέλει νῆτον τοῦ ἐγκενεγκούν, μέτρι μὲν ἐπὶ τὰ λαιδά, μετ' ὅλην γονὸν δέ ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ εἰσ τὸ ἐναυτίον τοῦ δρόμου ενίστε καὶ ἀνακαρτοῦστο ἐβούλουτο ἀντόνι· δέ δὲν εἴχεν δέ, τι χρήσατο ἀντόνιο· οὐδὲ ταῦτα μὲν πάντα οὐπισάμενον, ηδὲ τοῦτο ἀντέχοντος ἐπὶ πολὺν ηδὲ διπλάσιον ἀντφέτηντος· εἰπεὶ δέ κατεύη πάρηστος δουκεύων, καὶ οὐ μίτρῃ κλυμενῇ μετ' αὐτοῦ ἀναβίβασταμενοστὸν ἐπὶ τὸ δέρμα, μπεδέμενον δέ πωσ μὲν χρὴ βεστικέντα διπλὸν ἐφ' διπόσουλε· εἰσ τὸ ἀνωδιφέντα ὑπεργενεχθέντα, εἴτα εἰσ τὸ κάταντεσ ἀνθιστεταινεύειν, καὶ ὃστε ἐγκρατητὸν εἴνου τῷστοι οὐνιών, καὶ μὲν ἐφένεντο τῷστοι τῷστοι πάντων· εἴ ποι δέ ηδὲν καστόν κακόντος εἰ μηδέρθην εἰλαύνον· δέ δέ, πάντοτε γαρ οὐδὲ πιβάστοσούτου πυρόσ, καὶ εἰπικύταστοσ βούλοστοσ ἀκαμέστοσ, εἰς επιλάζην,

Qualia fecisti Titan pessime: Perdidisti in
 terra oīa: adulescētulo īprudēti cōmittēs currū, q̄ oīa
 obfusit: ad trā cursū deflectēs. oīa pīnde p̄ frigore cor
 rumpi fecit: multū ab iōis diuellēs ignem: & pror
 sus nihil qđ nō tturbauerit cōsideritq;. Et nīl ego co
 gnoscens factū/deiecissem iōm fulmine:nihil re
 liqui hominib⁹ p̄mansisset.talē nobis pulchrum au
 rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccauī lupiter,
 verētñ nō moleste feras: q̄ crediderī filio naſta supplic
 de em̄ dep̄hēdēr̄ potuissez tātū futurū ma
 (cāti.un.
 Nō noueras q̄nta egeret diligētia negocīū: & dū: L.
 uīz qs aberrauerit ex via/piculō exponat oīa. (si bre
 eq̄z petulātiā oīz cohibeſ nece (cognoscēbas yō: &
 em̄ idulserit qs: diffidēt statī. put negligēs (ē frgno. si
 iōz eleuauerūt nūc ad lēuā: paulopolt (extiterat, hūc
 dextrā: & īɔtrariū cursus infdū sursū & deor (yō ad
 sum, pr̄sus q̄ volebāt iōi. Ille yō nō hūit q̄ recte uter
 tur iōis. Phœ. Hēc quidē oīa sciebam: & ob id
 negauī diu cōmittere iōi currum. at
 ubi obſecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
 cōſcensurus cū eſſet currū / docui eū q̄ pacto opteret
 īcedēt iōz: i quācūq; p̄tē sursū vergēdū eēt/quō ſuble
 uareſ: deinde in declive rursus deprimereſ: q̄zq; diffici
 lis moderatiōis forēt habenq;: & mīe idulgēdū eēt aīo
 Dixi pīnde & ſolare piculū/si nō rectā teneat. (eq̄z.
 em̄ erat)cōſcēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō puer
 hiatū, per transuerſum agitur. (in pſſandum

11/2, ſu g. pīnta
arrogatio non;

δοτὸν ἐκδόσιν δέ τοι πάροι φέρεισθαι σύνδομον δικόντοι ἐμὲ τούτῳ ἐπειδή
βεβηκότα καταφρονίσαντες τοῦ μεροκείου, ἐξαγράπωντο τῆς
δολού, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἀποίσασιν. οὐδέ τούτος ἡνίαστο ἀφεῖσθαι
διὰ μηδὲ δεινόντος μηδὲ κακόντος ἀντούσας, εἴχετο τῆς ἀντηγούσας, αἰλιάς
ἐκένειστε κακοὶ ἔχει τὴν λίνην, κακῶντος τοῦ ικανοῦ τὸ πένθος.
Ζ. Ικανόθη λέγεισθαι τοιαῦτα τολμαῖσας γνῦμα μέρη δύνη συγχρνών
λικηνάπονέμενα σοι. οὐδέ τὸ λοιπόν καὶ τι διαμοιρα παρανομήσις,
οὐδέ τίνα τοιοῦτον σαματοῦ μάστιχον ἐκπέμψησις, αντίκα
ἔσῃ ὅπερον τοῦ σαν πυρόστοις καρανδίδος πυροδέσερος φέρειν
κακούν μέρη διαθέλει φάσις θεσπτέτωσαμ ἐπειδή τῷ ἡριάσιν, ηνοια
περιέπειρα ἐκδιῆφρενθείσις, ηλεκτροῦ ἐπ' ἀντῷ δακρύνουσα, η
τελεγραφογνινέσθωσαμ ἐπειδή τῷ πάθειστον δέ συμπτίχασινος τὸ
δέρμα, κατέαγε γάρ οὐρανόδος ἀντοῦ, η ἀστέρος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλασινε ὑπαγαγγάλη τούστοις πάποντος. αἰλιάς μέμικη
στοτοῦτων ἀπαντών.

κς Ἀπόλλωνος, καὶ Βερμοῦ. ΑΡΘΛΩΝ
ἔχεισθαι εἰπεῖν δέ Βερμῆ, πότερος οὐ κάστωρ ἐστι τούτων
ἢ πότερος οὐ πολυμείκης; ἐγὼ γάρ οὐκ ἔδη μαστιχίναμι ἀντούσιον.
Ε. οὐ μέν χθεός ήμεῖν χρυγενόμενος, ἐκεῖνος κάστωρ
ἡν, δύντος δέ καλυμείκησι. Α. πῶς διαχρυγενίσκειστο; δύμοι
οι γάρ. Ε. οτί δύντος μέρη δέ Απόλλων, ἔχει εἶπει τοῦ προσένει
που ταῖχυ τῶν τραχιμάτων δέ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν
πυκτεύοντον, η μάλιστας ὅποσα ὑπό τοῦ βέβρυκος ἀλύν,
καὶ ἐτρώκη τῷ τάσσουσι συμπλέωμα. οὐτέρος δέ δύνθεντοιούτρι
ἐμφανύνει, ἀλλάζει καθαρός ἐστι η ἀπαθήστος πρόσωπασι
Α. ἀνησασ, διδάζοιστα τηναρίσματα. εἶπει τά γε ἀλκαλί^{την}
πάντας ἰσας τοῦ ἀρού τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστήρ υπεράνω, καὶ
ἀκμήτιον δέ τῇ χειρὶ, καὶ οὐ πάστεροφ λακόδος. ὁστε

ut versile ē. Porro eq̄ ut senserūt/ q̄ nō eēm ego q̄ cō
scēdisset: contēptui hñtes adulescētulū subuerterūt a
via: & molesta h̄ec fecerūt. Ille ȳo habenas remittēs:
puto/timēs ne excideret īpē: app̄hendebat gyrū rote.
ille q̄q̄ iā h̄z p̄gnā: & mihi o Iupit̄ satis ē qd̄ (Verit̄
I. Satis dicis.talia ausus:Nūc qd̄ veniam (lugeā.
tribuo tibi.Qd̄ reliquū est: si quippiā s̄fē admiseris:
vel talē tibi succēsorē miseris: statim scies/quan-
to tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter il-
lum sorores sepeliant in Eridāno ubi
cecidit auriga:electrū ob īp̄m lachrymātes: &
fucinū fiant p̄e passione. Tu ȳo coniungens
currū (fractus em̄ ē temo īpius : & ferrum rotarum
dissipatū est) insequere agitando equos. Me-
mor tamen fueris hor̄ omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. APOL.

Habes ne qd̄ mihi dicas Mercuri: ut Castor sit hor̄:
vel uter Pollux: ego em̄ non discerno i-
psos. M. Qui heri simul nobiscū erat/Castor:
hic ȳo Pollux est. A. Quo pacto discernis: simi-
les em̄ sunt. M. Qm̄ hic Pollux, Apollo, h̄z in facie
e vestigia vulnerum que adcepit a certatori-
bus pugnatis: maxime que a Bebryce Amy-
co: a q̄ vñheratus ē cū laſoe nauigās. Alt̄ ȳo nihil tale
p̄fleserit: s̄ purus est, & passionis vacuus in facie.
A. Iuuisti me: docendo indicia. qm̄quidem alia
oia equalia s̄t: oui semisecta pars, & astrū superne,
iaculūq; in manu, equus deīn utriq; candidus. q̄ prop̄

πολλούσιος ἐγώ τόν μέμ προσέγνων καίσορα πολυδεύκηρούς
 τα, τόμ μέτ τῷ τοῦ πολυδεύκουσ ὄνδραστι, ἀτάρε ψήφε μοι καὶ
 τὸ δεῖτι Δῆ, ποτε δικ ἀνθρώπινεστιν οὐκέτι, ὅλη ἐξ οὐκείσισ
 ἀρτι μέμ νεκρόσ, ἀρτι Δὲ θεός ἐστι μὲν τερος ἀντῶν τοις εἰς Ε·
 οὐδο φιλαδελφίασ τοῦτο ποιοῦσιν. ἐπει γάρ εἶδει ἐνοι μέρ
 τεθνάναι τῶν λίμαστινέων, ἐνοι Δὲ ἀθάνατον εἴναι, ἐνείμασι,
 τοδι τωσ ἀντοι τὴν ἀθανασίαν. Α· οὐ

ζυνετήριος ἐρμηνείην νομικήν. εἰ γε

οὐ Δὲ ὅτοιστι δι τῶν ἀληθίουσ δι τερε ἐπεδίουσι,

μαι μάλιστα. πῶσ γάρ δι μέμ παρά θεῖσ, δι τοισ
 φθιτθισ ὡν. πλὴν ἀληθίων δι τερε ἐγώ μαντεύομαι, δι τοισ
 κητιστοσ ἰάται, σὺ δὲ παλαιειρ δι μάσκαισ, παιδιστρίβησ
 ἀριστοσ ὡν. ή δὲ ἀρτεμιο μαντεύεται, και τῶν μάλιστρ εκα
 σοσ ἔχει τινα τέχινη, δι θεῖσ, δι ανθρώποισ χρισίμην. δι τοισ
 δὲ τοι πακσουστιν οὐκέτι τοι δι ἀργοι ενωχήσονται τηλικούτοι
 δι τοι τοι ποσειδῶνται, και καθιππεύειρ δὲι το πέλασησ καὶ
 που ναύτασ χειμαζομένουσ ἵδωσιν, ἐπικαθίσαντασ ἐπι
 το πλόδιον, σώζειρ τούσ ἐμπλέοντασ. Α· ὀγαδήριος ἐρμηνείη
 και σωτηρίου λέγεισ τὴν τέχινη.

Ἐ Ν Α' Λ Ι Ο Ι Δ Ι Α' Λ Ο Γ Ο Ι.

Δωρίδοσ, και ταλαστείασ.

ΔΩΡΙΣ.

Αλόη ἐραστήριος τοιαστεία φασι τοι σικε
 λόη τοῦτον ποιμένα ἐπιμεψινέναι σοι.

Ι· μή σικώπτε Δωρί· ποσειδῶνος γάρ η
 ιστοσ ἐστιν ὅποιοσ ἀντίη.

ſepe ego adpellaui Castore qui Pollux es
rat: hunc & Pollucis nomine. Sed dic mihi &
hoc qd sit: qnq; dē nō ambo q̄ adorunt nos: ſz ex me
nūc mortuus / interdū & deus est alt̄ ip̄oꝝ: (diate
p̄ frātno amore hoc faciūt. Postq; em̄ optebat (M.
mori Ledg filioꝝ: unū & immortale eē: ex (unū qdē
ti ſunt ip̄i hoc pacto immortalitatē. A. Ohe (eq̄ p̄tis
imprudentem Mercuri distributionem. Siquidem
neq; aspiciūt ſic ſe mutuo quēadmod' cōcupierāt pu
to. Nā quōfiat id: quū hic apud Deos / alter & apud
mortales existat. Verēmuero, uti ego vaticinor. Ael
culapius medet. tu & luctari doces, puerorꝝ doctor
optimus exīs. at hēc obſtetricat. & aliorum unuf
quisq; habet quandā artē v̄l Dīs / v̄l hoibꝝ utilē. Hi
& yō quid facient nobis: An epulabuntur: tanti
exītes? M. Nequaꝝ. ſz imperatū est ip̄is: ut mini
ſtrent Neptuno: & modērēt op̄tēt pelagus: & ſic
ubi nautas tempeſtate afflīctos viderint / desidētesq;
nauigio: affluare necessū eſt ip̄os nauigātes. A. Bo
& ſalutarē dicas artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI. Doridis, & Galateę. DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt ſicu
lum hunc paſtorem deperire te.
G. Nederide Doris, Neptuni em̄ fi
lius eſt: qualisq; ſit.

Δω· τι δύνεται καὶ τοῦ Διόστατοῦ πάντας ἀλλαγέσθηται
 καὶ λάσιος ἐφαίνεται, καὶ τὸ πάντων ἀμερφότατον μενόφθαλ-
 μον; διέτα τὸ θέμαστον δικαῖον τὸν πρόστην μερφήν;
 Γ· διέτα τὸ λάσιον ἀντοῦ νόμος φύσης ἀλλαγέσθηται,
 αὐτοῦ δικαίος γάρ. δέ, τε ὀφθαλμός ἐπιπλέει τῷ μετώπῳ, διέ-
 μένη ἐν δεέσερον δρῶμον ἔτι δύναται. Δω· ἔοικασθε ταλά-
 τεια, δικαίη τὴν ἐρασκήν, ἀλλαγή τῆς μερφήν τὸν πολυφύκιον, διάτα-
 ταινέσθαι τὸν πόνον. τ· δικαίη τῆς μερφήν, ἀλλαγὴ τὸ πάντα
 διειδιστικόν τοῦτον φέρων μέλλων, καὶ
 μοι δικεῖτε ὑπὸ φθόνου ἀντό-
 ποιέψῃ, δέ τι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκακιᾶς πατέονται
 σαστικῶσιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς κατάνοστος ἐν τοῖσι πράσσοντας λίτη-
 της καθὼν μεταξὺ τοῦ δρονού νόμον τῆς θαλάττης αἰγαλοοῦ ἀπό-
 μικνύεται, μικρόσ μέν διέπροστες, ἐγὼ δέ εἰδομένης
 σῶμαν καλλίστηκα διδούσα, οὐκαὶ μορφὴ μοί εἴσεστι τοῦ ὀφθαλ-
 μον. ταῦτα μικράσ ἀνίστηται γάρ, ὡς ἀκείνων εἰμί καὶ
 ἀξιέραστος, μικροῖς δέ παρώφθητε.
 Δω· εἰ ποιμένη καὶ ἐνδεεῖ καλὴ τὴν στήριγματα ἔμοιζασ,
 ἐπιφύλακος διέται γεγονέναι;

καὶ τοι τί ἀλλοὶ ἐν σοὶ ἐπανίνεσσαι εἶχεν τὸ λευκόν μέρον;
 καὶ τοῦτο οἶμαι, δέ τι ζυγίθεος ἐστὶ τυρφὴ καὶ γάλακτι, πάν-
 τα δύντα δέ μοια τεύτοι στήγεται καλά. ἐπειδή τάχει ἀλλαδ
 πότε ἀλλαγήσθηται μοιασθεῖν δίκαια τυγχάνεισθαι δύνσα τὴν στήριγμα, ἀλλὰ
 τεῖχαστικός, εἰς τούτες γαλακτικές εἴη, ἐπεικύτασα ἐστὶ διάλογος ἴδε
 σεαυτὴν, διέμενον ἀλλοι, οὐ χρόαμ λευκήν ἀκριβῶσσα. δικαίη παντεῖ
 δε τοῦτο, οὐκ ωρίηται πρέπης ἀντῷ καὶ τὸ ἐρύθρημα. τ· καὶ
 μήποτε ἐγὼ μέν δικράτωσ λευκή, δέ μωσερθεστὴν καὶ τοῦτον
 ἔχω, μικρῶν δέ δικαίηται οὐτιναὶ οὐ ποιμαίν, οὐ νούτης, οὐ πορ-

Do. Quid igit& si Iouis ipsius exīs/agrestis sic
& hispidus apparet: & qđ oīm deformissimū ē/ uno,
culus: Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?
G. neq; hoc q̄ hispidus ē/ & ut tu aīs, agrestis/ defor
yirile eīm illud. atq; oculus decorat ī medio frō (me ē:
hil mius vidēs q̄ sī duo eēnt. D. videris Gala (te:niā
thea, nō amātē/ sī potius adāatū abs te hīe Poly. quāe
das eū. G. haud eqdē adāatū hēo: sī īsignē (sic lau
opprobriā petulantiā hanc nō fero vestram: ac
mihi quidē videmī inuidentia īdam istuc
facere. qm̄ pascens aliqñ/a littorali specula luden
tes nos cōspicatus/in prominenti pede Aet
nē: qua vīdelicet inferius īp̄ montē & mare littus p
tendit: vos ne aspexerit quidē: ego yō ex omni
bus pulcherrima vīsa sū: eoq; & soli mihi īniecit ocu
lum. hēc vos male habēt. Argumētū deniq; ē: q̄ meli
dignior q̄ amer: vos cōtra fastiditas eē. (or sū &

D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu vīsa es:
num istuc inuidendū videri tibi putaueris?
q̄q̄ quid aliud in te laudare potuit/ q̄ candorē solū:
Et hoc puto: qm̄ assueuerit caseo & lacti:om
nia igit̄ similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliq (sī trāquillitas sit) despectās in aquā/ cōtēplā
teisp̄z, nil videbis aliud q̄ natuū cādorē ppetuū. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rū nō lauda
q̄ ego īmodice cādida, tñ amatorē (rubor. G. At
habeo, evobis yō nulla ē/ quā vī pastor/vī (etiā talē
(nauta/vī por-

θιεντός ἐπαίνει· δέ πολύφημος, τά τε ἀλλα, καὶ μενσικός
ἔστι· Δω· σιώπας τολάτεια· ἵκουσαμεν ἀντοῦ ἄδην,
τοσ, διπότε ἔκώνιασε πρώκη ἐπὶ σὲ· Ἀφροδίτη φίλη, ὅνομα ἄν
τισ δημάσθους ἔδοξε· καὶ ἀντὴ δέ ἡ πικρίσις δία καρύοιμ ἐλάσ
φου γέλιῳ τῷ σαρκῶμ, καὶ τὰ μέρη κέρατα, πήχεισ ὁσ·
ταῦτα σαμψι· Κυρωσας δέ ἀντα καὶ ἐνάκιος τε νεῦρα, ὃν δέ
καλλιστοὶ περὶ στρέφεισ, ἔκεισθεισ ἀκευσόν τε καὶ ἀ·
ταῦθι, ἀλλο μέρη ἀντόστι βαῶμ, ἀλλο δέ ἡ λύρα ὑπῆρε, ὥστε
ὄντες κατέχειν τὸν γέλωτα ἐμπνέακεντα, ἐπὶ τῷ ἐρωτήκῳ
ἐκείνῳ ἀσματί· ἢ μερι γάρ ηχῷ ὃνδι ἀποκρίνεσθαι ἀντα ἡ
θελεν, δύτω λαλοσ ὅνσα βρυχομένῳ, ἀλλο σχύνετο εἱ φο·
νείκι μου μέντη τραχεῖαι φρήνι καὶ κατογέλαστον· ἔφε
ρε δέ ὁ ἐπέραστος ἐμ τάισ ἀγκάλαισ ἀγυρμάτιον ἀρκτου
σκύλακα, καὶ τὸ λάστιον ἀντῷ προσεινόστα· τίσ ὅπις ἀ·
φθονίστιε σοις τολάτεια, τοιούτου ἐραστοῦ; Γ· ὅνιοιμ
σὺ Δωρὶ, δειζομητίντομ δεαυτήσ καλλίω ἀκλονότι
όντα, καὶ ὠδηνιώτεροι καὶ κιθαρίζειν ἀκεινοὺς ἐπισάμενον·
Δ· ἀλλο ἐραστήσ μερι ὄνδειος ἔστι μοι, ὃν δέ σεμνόνομα
ἐπέραστος ἐναι· τοιοῦτος δέ διστὸ κύκλων ἔσιν,
κινάβρασ ἀπορῶμ, ὥσπερ δ τράγοσ, ἀκιοφάγοσ,
ώσ φασι, καὶ σιτούμενοσ τούσ ἐπιδή,
μοῦντασ τῷρι 3ένωμ, σὺ γένοι το·
καὶ σὺ ἀντερώσ ἀντοῦ·

κύκλωνοσ, καὶ ποσιδῶνοσ. *ροζηρην*

κ. ρ. - κ. α. σ. +.

ἢ πάτερ, δῖα πέτσουθα ὑπό τοῦ καταράτου 3ένου,
δος μεθίσασ ἐξετύφλωσέ με, κοι μωκιένῳ ἐπιχειρήσασ·

ποσειδην τίσ δέ δ

titor laudet. ceterz hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiūmus ipm canens,
tem/ quū nup prūriret in te. s3 o Venus chara, alīnum
quēpiā rudere vidisses. Naz lyre corpus siſe fuit capiti
no renudato cornibz: tū cornua cubitis īn (cerui
star erant. colligatis yō illis/ inductisq fidibus/ necq
in sinū adcipiens/ canebat alienū a musis quippiā & a
carmis lege: dū aliud qdē ipē clamaret: alid' yō lyra re
necq cohibere risu3 poterius/ ob amas (sonaret: ita ut
illum cantn. Siquidē lyre sonitus necq rñdere (torū
lebat: adeo loq̄x exns garrieti: imo puduiss3/ (ipi vo
sa fuiss3 imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi
bat aut amasius iste in ulnis delicias tuas/ ursæ
catulū villosum, ipicq nō dissimile. At quis non
inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē: G. Quin
tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
exītez: q doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi; necq iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
hircum nēpe totus olens, tū crudis vicitas carnibus,
(ut aiunt) ac deuorans qui appus
lerint hospites, tuus sit:
tuq mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabilī hospite:
qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

2

ταῦτα τολμήσας διολύφεις· κ. τὸ μέρη πρῶτου ὄντος
ἐσαυτόν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔζω ἦμ βέλους, οὐ
δινοτεύσθων οὐκαιροῖς θούμῳ· π. δῆδα, οὐ λέγεις, τὸν ιθασί,
σιον, ἐξ ἵλιον δὲ ἀνέβαλει· ἀλλὰ πῶσταῦτ' ἐπραξεῖν, δὲν δέ
πάνυ ἐνθαρρύσθωμ; κ. κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρῷ ἀπὸ τῆς
νομῆσ ανατρέψασ, πολλούσ τίναστεπιβαλεύοντασ δικλουδ
τῆς τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πεῖσα
δε ἔστι μοι παύπιεγέθησ, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐνανσάμε
νοσ δὲ ἐφερον δεινόθρον ἀπὸ τοῦ ὅρουσ, ἐφάνησαμ, ἀποκρύπ·
τει μ ἀντούσ πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβών ἀντῶμ τίνασ,
ώσπερ ἐκείνος ἦμ, κατέφαγον λιστάσ ὄντασ· ἐνταῦθα δ πα
νουργότατοσ ἐκείνοσ, ἐπε ὄντος, ἐπε δινοτεύσ ἦμ, διδώσε
μοι ποιεῖ μ φόρμακόν τῆς ἔχεασ, οὐδὺ μέρη καὶ ἐνοσμον, ἐπε
βαλευτότατον δὲ καὶ ταραχωμέσατον· ἀπαντα γάρ ἐνόσ,
ἔδοκει μοι τεφρέσθου ποιόντη, ήτο τὸ σπινθανού ἀντὸ διεν
σρέφετο, καὶ δικ ἐτὶ διλωσ ἐν εκαντοῦ ἤκιν· τέλος δὲ ἔσ
ὑπνου κατεστάσαμι· δὲ διαδιζόσασ τὸν μοχλὸν, καὶ πν
ρώσασ γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπὸ ἐκεί·
νου τυφλόσ ἐι μίσα ρό πόσειδον· π. ὃσ βαθὺν ἐκοιμήσκ
τέκυον, ὃσ δικ ἐξέθρεσ μεταζύν τυφλούμενοσ 3 δὲ δὲ
διμυσθεύσ πῶσταίεφυγεμ; δὲν γάρ ἀλλ ἐν διδέ της ἐδινυθή
ἀποκίνησα τὴν πέδαμ ἀπὸ τῆς θύρασ· κ. ἀλλ ἐγὼ ἀφεί
λοι μ ὃσ μᾶλλον ἀντὸν λάβοι μι ἐξιόντα, καὶ καθίσασ πα,
ρα τὴν θύραμ, ἐθήρωμ τάστεχερχο ἐπετάχασ, μόνα παρείσ
τα πρόβατα ἐσ τὴν νομῆν, ἐντελάπιενοσ τῷ ιριῷ διπόσα
ἐχρήμ πράττειν ἀντὸν ὑπέρ ἐκλού· π. Ἀκανθάνων π' ἐκεί·
νοισ δὲ της γε ἔλαθεν ὑπεξελθώμ σε· ἀλλὰ τοὺς ἀλλούσ γε κύ
κλωπούσ ἔδει ἐπιβασσασδου ἐπ' ἀντόμ· κ. συνεκάλεστε

Hec ausus est o Polypheme: C. Primū qđē Nullū
se vocauit, at ubi effugit et extra erat sagittę piculę; V
lyssem se noīari dixit. N. Nouī quē dicis: Itha-
cum ex Troia nauigantē. S3 q̄ pacto hęc fecit: qui nō
admodū strēnuus est: C. Deprehendi in antro/a
pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
uuilibus. Verū ubi apposui aditui operculū (petra
em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen-
dēs quā manu gestabā arbore allatā e mōte. apparue-
re se tētātes. Ego ȳo ḡphēdēs iþor̄ ali (rūt: abscondes
(quēadmodū par erat) deuoraui, qñquidem las (q̄s
tronos erant. Illic tū ȳsutiſſius ille, siue Nemo / siue V
mihi bibere, pharmacū qddā ifundēs (lysses erat, dat
ſiliatissimū, pſtatiſſimūq; oīa nā (ſuaue et bñ okēs, cō
videbanū circūferri bibēti: ſpelunca ſub (q̄ ſtatū
ueretebat: & nō amplius pr̄ſus apd' me erā. Deniq; in
ſomnū diſſolutus ſum. Ille ȳo acuens vectē/& i-
gni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab illo
lo tpe cecus ſu᷑ tibi o Neptune. N. q̄ pfūde dor-
fili: qui nō exiluisti in ea qñ ocul⁹ orbabaris. (miebas
Vlyſſes q̄ pacto diſſugit: nō em̄ ut eq̄deꝝ (Verū ille
mouere petrā ab antri ingressu. C. At ſcio) potuit
ui. q̄ magis iþ; caperē exeuntē. & affi, (ego eā remo-
x̄ca ianuā venabar/manus extēdēs, ſolas deꝝ (dēs iu-
quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea que (reli-
necessuꝝ e ft facere pro me. N. Difco ex illo
lis q̄ latuit ſurripiens te. Sed alios Cy-
clopes oportunū fuisset te clamoribꝝ accerſiuiffe. C.

τὸν πάτερ, καὶ τὴν αὐτήν ἐπειδεὶς οὐκοντο τοῦ ἐστί βούλευσθαι τὸ
ὄνομα, καὶ τὸ ἔφη δικτύοντος ἐστὶν, μελαγχολῶν διθέρτεο μετὰ
χοντο ἀστερῶντος· δύτια κατεσφόροισατο με δικαΐαρατος τῷ
ὄνοματι, καὶ ἡ μάλιστα ἵνα σέ με, διτὶ καὶ ὄνειροι ψευδοί
τὴν συμφοράν, δυάδα δικαΐα φυσίμ, διστειδῶν μετεσταῖ σε·

π. θάρσει διτέκυον, ἀγαννοῦμενοι γάρ ἀντὸν, ὡσ μάθε, διτὶ^τ
ἐι καὶ πήρωστί μοι διφεργμῶν ἕσθιοι ἀπλιναδτον, τὰ γοῦν
τῶν πλεοντων τὸ σώζειν ἀντούσ καὶ ἀπολινόνται ἐπ' ἐμοι
πρέσεοτι· πλέι δέτι·

ἀλφειον· καὶ ποσειδῶνοσ.

ΡΟΖΕΙΔΩΝ·

τὶ τοῦτο δι' ἀλφεί, μόνοσ τῷν ἀλλοιον ἐμπεσώμ ἐιστὸ πέ
λαγοσ, ὑπὲ ἀνακτίγυνσαι τῇ ἀλημι ὡσ ἐθοσ ποταμοῖσι
πασιριούτε, ἀναπταμέισ σεαυτὸν διαχυθείσ, ἀλλα διατῆσ
θαλάττηο χνιεσώσ, καὶ γηνικύ φυλάσστον τὸ ρέειρον, ἀλι
γκό ἔτι, καὶ καθαρόσ ἐπείγρ. ὅνι δίδ διπου βιθοσ ὑπο
μίσ καθάτερ δι λάροι, καὶ ἐραδιοι, καὶ ἔοικασ ἀνακύτερ
πού, καὶ ἀπθισ ἀναφοί νειρ σεαυτόν. αλ. ἐρωτικόν τὶ τὸ
πρᾶγμά ἐστιν δι μόσειδον, ὥστε μη ἐλεγχε· ἡράστον· δέ
καὶ ἀντοσ πολλάκιο· π. γηνικόσ δι' ἀλφεί, ἡγημερο
ἐράσ, ἡ καὶ τῷν πηγήδωμαν συτῶμ μιόσ· αλ. ιόν.
ἀλλα διπηγήσ δι πόσειδον. π. ἡ δέ πού σοι γκό ἀντί· ρέις·

αλ. ιησιώτισ ἐσι σικείην, ἀρέθουσαρ αντην καλοῦστιμ.

π. δίδα ὅνι διμορφον δι' ἀλφεί τὴν ἀρέθουσαρ, ἀλλα δι
αηγήσ τε ἐστί, καὶ δια καθάρον ἀναβλυζε, καὶ τὸ ίδωρ
ἐπι πρέσει τῷσι φυφίσιμ, διλοι ντερέ διστειδον, παρέ
γυροειδέσ· αλ. ὡσ ἀλιθώσ διστειδε τηρέ διστειδον· παρέ
κειησ ὅνι διπέρχομα· π. ἀλλ' ἀπιθί μέρ, καὶ ἐντύχει ἐψ
τῷ ἐρωτι· ἐκείνο δέ μοι ἐιπε, πού τὴν ἀρέθουσαρ εἴδει·

oēs o pat. & venerit Postq; yō interrogauerūt iſidiātis
nōmen: & ego dixi Nullus est: iſanire me putātes / de
iſerunt abeuntes Sic decepit me ille execrabilis.
noīe. Et qd maxie male hūit me: q & i propans mihi
damnu: neq; pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em ipm: ut discat: q̄uis
excitatē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

Alpheti. & Neptuni. ALPHEVS.

Quid hoc rei est: q̄ solus ex alijs laberis in pes
lagus: nec tñ misceris salugini: uti assueuerūt fluuij os
mnes? Ad hēc, irrequetus teipm diffundis: per
mare incedens / & suaue seruans flumen/ non cōmis
xtus adhuc/purus defluis. Necdū noui: q̄ pacto pfū
mergeris ut aues gauie & ardeole: viderisq; (do sub
alicubi / & rursus i palā pferre teipm. Al. (recōdere
res ē Nept, q pp̄ ne rep̄hēde. amasti (Amatoria qdā
& tuipe ſpenüero. N. Mulieris Alphēe/vl (em
amore captus es: aut certe Nereidū ipar (nymphe
ſz fōtis o Nept. N. hic yō ubi ērae (unius? A. nō.
A. Insularis ē, sicutusq; Arethusa i p̄z vocat. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphēe, Arethusa: sed lim
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcu, tota supereminēdo i p̄is/apparēs ar
gentea. Al. Perq; vere nosti fontē Nept, & ab il
la igitur puenio. N. Verētñ abi, & bene rē geras ih
amore. Illud yō mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αντόσ μὲν ἀρκάσ ὁν, οὐδὲ ἐν συρόμενοισι εἰναι. Διπλα
ἐπειρθμένον μετατέχεισθε δύσειρον περίεργα ἔργα τῶν.
π. ἐν λέγεισθαι χώρει παρότην ἀγαθωμάτην, παὶ ἀνανθα
ἀπὸ τῆς θελάτης, ξυνανλίφαί γυνιστοῦ πηγῆς, καὶ ἐμὲ
δωρ γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἄλλοι δὲ δωρ μέν σε γίνεσθαι τοῦ πρωτεῖ, δικαίουτον τενά
λιόν γε ὄντα. καὶ δένδρου ἔτι φορτίου, καὶ ἐσλεόντα δπόσ
τε ἀλλαγήσος; δέ μωσ ὃν δέ τοῦτο ἔχω πιστεωσ. εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι διωστὸν ἐμ τῇ θελάτῃ δικοῦντα, τοῦτο πάντα
θαυμάζω, μὴ ἀπίστο. π. μὴ θαυμάσθε τοῦ μενέλαιος, γίγνον
μεν γάρ. μ. ἔιδομ καὶ αντόσ, διλά μοι διδέσι, εἰρήσει
ται γάρ πρὸσ σέ, γατείαρτιν τοῦ προσάγειν τῷ πράγματι,
καὶ τούστοις ἀφθαλμούστερα πατέμενον δρώντων, αντόσ διδέσι
τοιοῦτο γιγνθμένος. π. μὴ τίσ αὐτὸν ἀπάτης τῶν δύτων
ἐναργῶν γένοιτα; δικαίουτον τοῦ ἀφθαλμούστερος
εἰσ ὅσα μετεποίειται μαντόμ. εἰ δέ ἀπτιστοῖς, μὴ τὸ πάραγμα
φευδεῖστεν εἶναι δικέι, φαντασία τίσ πρὸ τῶν ἀφθαλμῶν ἵσε
μεν, ἐπει τοῦ πῦρ γεγόναται, προσενεγκέ μοι δὲ γενναῖον
τοτε τὴν χεῖρας, εἰσὶ γάρ εἰ δράμοις μόνον, μὴ καὶ τὰ παισι.
εἴη τοτε μοι πρόσεστιν μ. δικαίουτον διδέσι
ρα τοῦ πρωτεῖ. π. οὐ δέ μοι μενέλαιος δικέασθε διε
πολύποντερον ἔωρακέναι πάπτο γε, διδέ δὲ πάσσχει δι
ειδέαστε αὐτὸν μεθοῖτε παρόστοιν π. ὑποίσ αὐτὸν
πέτρα προσελὼν ἀρμάσηταστοιλασ,
καὶ προσφύτεται κατέταστο πλεκτάναισ, ἔκεινη
όμοιον ἀπεργάζεται ἐαντόμ, καὶ μεταβάλλει τὴν χρόνιμη

Ipsē quidē Arcas ubi erā: ille Syracusis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amoris:
N. Bene dicas, discede ad amatā egoq; emergens
a mari/ concordi temiscebo fonti: & una a s,
qua fiet. *frater*

Menelai. & Protei. M E N E L A V S.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es, & arborē etiā arduā deinde in leonē te ali-
quādo immutari/siliter necq; extra fidem. Si vero &
ignez te fieri possibile sit/in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidi & ipse. h̄ mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) prestigia quedā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. P. Et quę nā fallacia in rebus sic
apparentibus cōtingat. Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāsformaueri meipz: Si yo incredulus es: & res
tibi mendax esse videā: veluti phātasia qdā añ oculos
stans: ubi ignis factus fuero / admove mihi generosissi-
mum, manū, scies. n. tūc: nū videār solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tutā ē expi-
entia Proteu. P. Tu yo mihi Menelae, videris necq;
Polypū vidisse unq;: necq; quid agat piscis hic
scire. M. Emuero Polypū qdē vidi: verētū qd rere
agat/iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuicūq;
petre se adiungēs/coaptauerit artieulorū cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
simile facit seipm: & transmutat colorem: i.

μούντενος τὴν πέτραν, οὐδὲ ἀμιλάνη τὸν δέλιόν τον, μηδὲν τὸν λάστρον, μηδὲ φανερόν, ωὐδὲν τοῦτο, ἀλλ' ἐκκαθαίτε τοῦ λίθου μ. φασὶ ταῦτα· τὸ δὲ σὸν παλιῷ παραδυζότερον τὸ πρώτην. Εν διάλογοι μενέλαε τίνι ἀμιλάνῳ πίεσθαι αστον, τοῖσι σεαυτοῦ ὄφελοισι πιστῶν. Μήδων εἶθαρον ἀλλα τὸ πρᾶγμα τεράστιον, τὸν ἀντὸν πῦρ καὶ θάλασσα γίνεσθαι.

παντόποιον. καὶ τολμηνο-

π. ΠΑΝΟΠΑ.

Εἶδεσθε τὸ τολμήνιον χθεσδιαέποικον καὶ έρισ παρά τὸ δεῖ πνοιν εὑπεταλίσ. Διάτι μη καὶ αὐτὴν ἐκλέπει τὸ συμπόσιον; Εἰ δὲ τὸ ζυντεστιάκινον ὑπὸ ρέγωγε, οὐ γάρ ποσειλόρη ἐκέλευσε μετὰ ξανόπιον κακούμαντον εὑρετείν τὸ πέλογοστήν; Καὶ θεῦμεποικον καὶ έρισ μη παροῦσα; π. Θέτιον τὴν πηλεύστηπενινθασαν εἴσ τὸν θαλασσον, ὑπὸ τοστού αὐμφιπτέτησι τοῦ ποσειλόρηο παρασεμφεύγεισ. Η έρισ δὲ εὐ τοσού τῷ λαθοῦσα πάντασ, εὐνηνον δὲ τοσούσιον καὶ πολιώσ, τῶν, εὐτοιχον δὲ κροταντων, καὶ απόλλακιν κιθαρίζοντι, καὶ τοῖσι μούσαισ ἀδικούσαισ προσέχοντων τὸν νοῦν, εὐέβαλεν εἰσ τὸ συμπόσιον μηδέντι πάγκαλον, κρυσοῦν δίλοιν δὲ τολμήνιον. Επεγέγραπτο δέ, καὶ λαβέτων κυλινδρούμενον δετοῦτο, ωστερε ἐξεπίτυθεσ. Τοικε εἴνα τέ, καὶ αφροδίτη, καὶ αθηναῖον τελίνοντο, καὶ πειδή δερμάτος ερμῆστον εὐελόμενοσ επελέξατο τὸ γεγραμμένα. Οἱ μέν τηρίσιδεσ καλεῖστοις πεστιωσαντανευ, τί γαρ ἔδει ποιεῖμενειν παρουσῶν· οἱ δὲ σάντε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ σάντηστοις εἴναι τὸ μῆλον ἐξίουν. καὶ εἰ μή γε δευτέρης πιέσθαισεν σάντηστοις μένουν κρινῶ, φιστί, περὶ τούτου,

mitans petram: quo nō prodatur p̄scatorib⁹: nō īmu
tatus / necz appaſes id esse ob hoc: s̄z ſilis videt lapidi.
M. Aiūt hēc. S̄z tuū multo incredibilius Pro
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū iþis tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: ſi
prodigiosa res eſt: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeg. & Galeni. P A N O P E A.

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad co
nam in Thessalia: eo q̄ nō & ipa vocata fuerat ī cōui
uiū: G. Nō aderam vobis, ego. qñqdē Neptunus
iuerat me o Panopea, pacatū intea ſeruare
pelagus. Veretn qd fecit iūtio: q̄a p̄ns nō aderat. P.
& Peleus abierūt ī thalamū, ab Amphitria (Thetis
one & Neptuno dimiſſi. at Contentio interea
clam omnibus (ſactu em facile erat) aliquib⁹ bibentib⁹,
b⁹, nōnul⁹ yō applaudētib⁹, v̄f Apollie cythara canē
aut Muſis concinētibus intentis, iniecit
(ti, in cōuiuiū malum quoddā undequac⁹ pulchr⁹, aureū
pr̄ſus o Galene. Inſcriptū pořo huic erat, pulchra acci
Versabat yō iþ: quēadmodū de iudicia ſit. (piat:
venitq̄ dēta luno/Venus/ atq̄ Minerua: ac diſcūbe
Ver ubi Mercurius adcipiēs/ legiſſet q̄ iſcripta (bāt:
nos qdē Nereides cōticuimus. qd.n.oportunū (erāt:
illis pſentib⁹: atq̄ ille altercabant: (fuissz nos facere
unaquac⁹ ſuū eſſe malum putabat. Deniq̄ niſi lupit
ipſe iſtitiſſet: ad manus uſcq̄ processiſſet
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

„Ἄξιον“ καὶ τοῖς ἐκένοις, ὅντὸν θείασσα· ἀπίτε δὲ ἐστὶν ἡ λύρ
τοκὴ τὸν πρώιμον πάντα, δόση δέ τε διασυνῶνται τὴν καλήν
σου, φιλόκαλος ὁ μὲν, καὶ ὅντις ἐκένος πρίνας ποκάνα·
τ. τί δῆμον θεοῖς πανύπτιον; π. τῷ μεροῦ, δῆμοι, ἀπίστας
πρὸς τὴν ἴδην· τ. καὶ τοῖς ἄλλοις μετακεκρόντιοι γέλων
ἴκατοι τῷρις κρατοῦσαν; π. ἤδη σοι φύει, ὅντις ἀλλος κρατήσει
τῆς ἀφροδίτης ἀγαθούσας, ἥν μή τι τάντον διατητήσει
ἀμβλυώττη.

τρίτων. ἀμυκώνιον· καὶ ποσειδώνιον.

τ. π. τ. α. η. ν.

Ἐπὶ τὴν λέρναν τὸ πόσειδον, παρασυγκρέται καθ' ἐκρόστηρ
ἴκερον ὑδρευσομένην παρθένοντο πάγκαλον τῇ χρῆσι, ὃν
δῆμα ἔγωγε καλλίω πάντας ἡλίῳ. π. ἐλενθέρωτιν τὸ τρί^{τη}
τωρ λέγεισθ, ἡ θεάπταινά τισ ὑδροφόρος ἐστίν; τ. δύνα
νουμ, ἀλλατού τούς Δαναοῦς ἐκείνους θυγάτηρις μίστων πεντήκομοι·
τα, καὶ ἀντὶ ἀμυκώνιον τὸ δύνωμα. ἐπιθόμει γάρ οὐτος κα·
λόντο καὶ τὸ γένος. δ Δαναὸς δέ σκληρογωγεῖ τὰς θυγατέρας, καὶ ἀντουργεῖν διδάσκει, καὶ πείμασει ὑδρῷ τε ἀρι
σφένασ, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀδόκιμοντεῖναι ἀντάσ.

π. μόνικ δὲ παραγίνεται μακρόφυτον δύντω τὴν ὄδον δέ τοις Ἀρι·
γονος ἐστι λέρναρ; τ. μόνικ παντούτιον δύντο Ἀργος ὁσ
δῖσθας, ὁσε ἀνάγκης δεῖ ὑδροφόρει μ. π. τὸ τρίτων,
δύν μετρίωσ μεντεάρασ ἐιπώμ τοι περὶ τῆς παιδίσ, δα
τεῖσμεν ἐτὸ ἀντίμ. τ. ἵωμερ, ἤδη γάρ καὶ πρὸς τῆς ὑδρο·
φορίασ, καὶ σχεδόν που κατὰ μέσου τὴν ὄδον ἐστίν, ἰοῦσα
ἐστὶν λέρναρ. π. δικοῦρη ζεῦζον τὸ ἄργυρα. ἐτοῦτο μὲν πολ
λὺν ἔχει τὴν Διατριβὴν, ὑπάγειν τούστις πάπουσ τῇ ζεύγλῃ,
καὶ τὸ ἄργυρα ἐπισκενάζει μ. σὺ δέ φηνιδει φίνα μιστική

Quius ille ip̄z iudicē future arbitrareñ. Abite yō in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ip̄e p̄lchritudis ex̄ns. neq; is iudica
G. qd igit̄ deg faciebat o Pano, P. Ho. cbit p̄perā.
i Idā. G. Et qs veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob̄ eā q̄ vicerit: P. Iā tibi dico. nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nīsi mirūinmodū iudex (vincet
ceciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficisciit quolibet
die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quedā: nec
noui ego pulchriorē puellā me fuisse spicatu. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat? T. (berā o Tris-
fecto: s̄ Danai illius filiā/q̄ ex. 50. filiab; una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymoneq; est illi nomē. Deficerē nāq; cuius
men & genus. Danaus yō dure tra (uis rferēdo no-
lias: & manu op̄ari doc̄. mittitq; ad aquā hau (ctat fi-
riendā: atq; ad alia: erudiens ip̄as/ne desidia torpeāt.
N. Verēt̄ sola ne pficisciit illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā: T. Sola. siticulosū yō Argos est: ut
nosti: q̄ pp̄t sp̄ aquā ferre illi nece est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hēc de pūella. q̄
pp̄t vadamus ad ip̄az. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendē: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Iḡt̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat īmorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu iḡt̄ delphinum quendā

τῶν ἀνέων παράστησιν, ἐφίππασμαὶ γάρ εἰπούτα
χισταὶ τοῖς ιδούσι διελθίων ὄκνητασι. π.
ἔνγε ἀπελαύνειν. σὺ δὲ παρακέχου δὲ τρίτῳ, καὶ πεδίῳ
πάρεσμέν εἰσ τὴν λέρναν, ἔγω μεν ποχήσω εἰπαῦθά που, σὺ
δὲ ἀποσκότει διπότε ἀμέσως προστοῦσαν ἀντίμη τοι.
διυτικοὶ πλησίοι. π. καλὸν δὲ τρίτῳ καὶ ὥραια παρθένος.
ἄλλα διπληττέα ἡμέρατιν. αἱ ἀνθρώπε, πρὶν με χωρεῖν
τάσσοστοις ἀγειστοῖς ἀνδραποδιστοῖς εἴτε, καὶ ἔοικαστημένοις
αἱ γύπτου τοῦ θείου ἐπιπευφθίνου, ὥστε βοηθομαῖ τῷ
πατέρᾳ. τ. σιώπησον δὲ ἀμυνών, ποσειδῶμέστι. α.
τι ποσειδῶν λέγειστο τίβιάλη με δὲ ἀνθρώπε, καὶ ἐστὶν θάλα
λατταμηνθένειστο, ἔγω δὲ ἀποστηγήσαμαι ἀδηλία κατος
λύσα. π. θάρρει, οὐδέτε δεινόμενον μη πάθος, ἀλλά καὶ πηγή
ἐπωνυμόν σοι ἀναδοθήσει εάσω εἰταῦθα, πατάξαστο
αἵνη τὴν πέτραν πλιστού τοῦ ιλύσματος, νῆστον ἐνθάμων
εσῃ, καὶ μάκι τῶν ἀδηλφῶν ἐν ψυφροφορήσειστοις ἀποθανοῦσα.

Νότον καὶ σεφύρου

ΝΟΤΟΣ

ταῦτην δὲ σεφύρε τῷ δάκμαληρ, ἡμέρα τοῦ πελεκήσου εστί[·]
αἴγυπτον δέ εργάστηγει, δὲ ζεύστιεκέρθοεν ἀλούστερωτι.
ζ. νοικίον δέ νότε, οὐ δάκμαληστοτέτοτε, ἀλλά πάστηκρον τοῦ πο
ταμοῦ ἱνάχου, οὗ δέ ἡ Ἡρα τοιαῦτην ἐτοίκερεν ἀντίρ, θηλο
τυκεύσασα, δέ τι καὶ πάνυ ἐεράρα ἐρέντα τὸ δία. Ν. οὐδὲ
οὐδὲ δέ τοστοσός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο εστί[·]
αἴγυπτον ἀντίρεπεμένε, καὶ ἡμέρη προσέταξε, μη κυκλαί,
νειρά τὴν δάκμασσαν, οὐτού δέ τοιαυτίκται, ὥστε ἀποτεκνοῦσα
ἐκεῖ, καὶ τοῦτο δέ τοιαυτίκται, οὐτού δέ τοιαυτίκται, οὐτού δέ τοιαυτίκται
οὐτού δέ τοιαυτίκται, οὐτού δέ τοιαυτίκται, οὐτού δέ τοιαυτίκται, οὐτού δέ τοιαυτίκται.

celerrimū constitue: quem ego festinatissime con-
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge ut amur eo. tu yō adnata o Triton. & postq
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculaberis/sicubi sentias īpām accendentē. T.
Ipā tibi ppe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ygo,
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̄ me cor-
ripis/ducisqz. Plagiarius es: & videris nobis ab
AEgypto dēo missus esse. quapropter inclamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.

Quid Neptunū dicis: qđ violas me homo, & in ma-
re detrahis: ego yō suffocabor misera: atqz submers-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nō minis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri-
dente petrā prope littus. tu quo qz foelix
eris: ac sola sororum aquā non seres mortua.

Not. & Zephyri. NOTVS.

Hanc Zephyre iuuencā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes dicit: Iupit̄ violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuencia tunc/sz filia erat flu-
uñ Inachi: nunc yō Iuno talem fecit īpām/çelo,
typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igīt nū adhuc amat bouē: Z. Impēse, atqz ob id in
AEgyptū īpām misit: & nobis imperauit/ne ęstua-
re faceremus mare/donec transuēta fuerit ut pariat
illuc. parturit vero iam. Deus fiat ipā & foetus.

N. Iuuēca ne deus: Z. Et maxie Note, iperabitq
ut Mercurius dixit/nauigātibꝫ: & nobis erit regina.

δύτινος ὀπῆ μελέτην ἐθέληκε πέμψας, ή καλύσσων ἐπιστήμην
N. θεραπευτέα τοι γαρ σύμφωνός τοι θέσθησαν οὐτε οὐτε,
οὐδὲ δίστιγχον γάρ δύτω γένοιτο. Z. ἀλλ' οὐδὲ γάρ
διεπέρασε καὶ ἐζένευσεν ἐσε τὴν γῆν δράστην πάστοντι μέτι
τετραποδίστην βαθύτερον: οὐδεποτέ σαστοῦ αὐτῆς διέργαστην
νόμικα παγιάδην ἀθίστησε ποιόντος. N. παράδειξα γοῦν ταῦτα
τοῦ ζεφυρού, οὐκ ἔτι τὰ μέρατα ἐν δέ δυρά καὶ διχιλατά σκέλη,
ἀλλ' ἐπέραστος νόρη. Ο μέρη τοι εργάστη παθώμ μεταβεβληκέν ξαντόμ, καὶ αὐτὶ νεανίου κυνοπρέσωνος γεγένηται.
τοι. Z. μὴ πολυπραγμονοῦμεν, δέ τε
ἀμεινον ἐκένευσα οὐδὲ τὰ προκειτέα.

ποσειδῶνος· καὶ δελφίνων.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ἐγγεῖον δελφίνεος, δέ τις ἀπει φιλάνθρωποι ἔστε, καὶ πάλαι
μέρη τὸ τῆς ἴνούσ πακάδιον ἔστι τὸν ισθμόν εκμισάστε:
ὑπασθέαμενοι ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων μετά τῆς μητρὸς
ἐμπεσόμενοι, καὶ νῦν σὺ τὸν κιναράδον τοῦτον τὸν ἐκ μηδίνης
μηνος ἀναλαβὼν ἐξενίζω ἐσταύναρον, αὐτῷ
σκευῇ καὶ κινάρᾳ, ἐν δέ περιέιδεσθαι κακῶστην πότῳ
ναυτῶν ἀχοληνόμενοι· Δ. μὴ θαυμάσθητο πέσειδομ, εἰ
τούστοις ἀνθρώποισι ἐν ποιοῦκεν. ἐξ ὁνθρώπων γε καὶ αὐτοῖς
ἰχθύεστοις γενόμενοι. Η. καὶ μέμφομεν γε τῷ διονύσῳ, δέ τε
ιμάστος κατανευμαχήσαστος μετέβαλε. Ζέον
χειρώσασθατο μόνον, ὁ στέρητον διλοιστηνόπλευρόν τοι.
διπάστοντα κατά τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο τοῦ δελφίνος

Δ. διπερίανθροσθοῖ ματέχαιρην αὐτῷ, καὶ πολλάκις
μετεπέμπετο αὐτῷ ἐπὶ τῷ τέχνῃ. Ο δέ πλουτόσαστορ
τοῦ τυράννου, ἐπιθύμησε πλεύσαστον καθέτεστο τὴν
μαθυματικήν, ἐπιδειξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβάσ-

quēcunq; nā voluerit emitte: aut cohibebit a statu.

N. Ancilla igit Zephyre, iam regina exis-
stens, p louē, b̄nūola eqdē sic fiat magis. Z. At mō
ptransf̄t: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̄drupes incedit: erigens equidē ip̄z Mer. mu-
lierē oīno pulchrā fursus fecit. N. Inopinata iḡr h̄c
Zephyre: eo q̄ nō āplius illi adst̄ cornua/ necq; caudat̄
bię: s̄ amabilē puella. Mer. utiq; (ad h̄c nō bifidę ti-
formauit seip̄z p adulescēte caninus (id efficiēs/trās-
ctus. Z. Nō oposuz fuerit nōs inqrēr. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (q̄m

Neptuni. & Delphinorum. NEPT V.

Euge Delphini, qñqdē sp̄ amatores hoīm estis: & olī
eius q̄ Ino vocabat̄ filiū, ad Isthmon comitati estis:
suscipientes a Scironijs saxis cum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adcipiens Arionē/sustulisti in Tēnaron iplo
ornatu & cithara: necq; cōtemplisti perperam a-
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Emuero q̄ror ob Bacchū: q̄
vos expugnās nauali pugna, trāsformauit . debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̄ vos
Quopacto igit de Arione hoc cōgratulabatur ipsi: & sc̄pe

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sc̄pe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstratus opes, concendens

περιθυέσιν τίνωστε κακούργουσι ἀνδρῶν, ωστε οὐδὲ τούτους πόλεις
χρυσόν καὶ ἄργυρον, ἐπειδή κατά μέσον τὸν ἀντώνιον ἔγενοντο,
ἐπιβουλεύοντο μὲν ἀντώνιον νοῦτον· ὅδε ἡγρούμη γάρ δὲ παῖδες,
τὰ παιρανέων τῷ σκάφει· ἐπειδή τοῦτον ὑπὲρ τὸν Δέλιοντον ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἀστακαθήνωμεν τίνος
ἐπειδή μαντῶν ἐκόντας ἀστακέτε, φίλοντας τὸν Δέλιον
νοῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ τούτος πάντας λιγνύσσει,
ἐπειδή εἰστιν τὴν θάλασσαν, ωστε ἀντίκα πάντωστις ἀποθανατίσει
νοῦς· ἐγὼ δέ παλαιότερος καὶ ἀναθέμενος ἀντόνιον, ἐξεικάσκω
ἔχων εἰσταί ιορούμενος· παῖδες τοῦτον φιλοπάτερας· ἀλλὰ
γάρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκασθαι ἀντώνιον φιλοράσσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ ηγείρεται· ΠΟΣΕΙΔΩΝ·

τὸν μὲν στενοὺς τοῦτον ἔστι δὲ καὶ πάντας καθηκέχθιν,
ελαΐστην τοστὸν ἀπὸ ἀντώνιον καλείσθω τὸν δέ νεκρὸν ὑκμέστον
ηγείρεται παραλαβοῦσαί τοι τρωάδινη προστενέγκατε,
ωσταφείνην πότε τῷ μὲν ἐπιχωρίωμεν οὐδὲ μηδαμέστον
προσείδομεν, ἀλλὰ ἐν ταῦθα ἐμ τῷ μὲν πελάγει
τετάφθω· ἐλεοῦμεν γάρ δὲ τὴν τῷ μὲν πελάγει
τριπάτον πεποιημένοις· παῖδες τοῦτο μὲν δέ τοι τρωάδην ἐμ
θέμιστον δὲ ἀλλωστον καλόμενον τοῦτον πουκέτοντον πότε
τῇ θάλασσῃ ἀντώνιον, ἀλλὰ δὲ πέρ εἴφην, ἐμ τῇ τρωάδῃ ἐμ
τῇ κεραμίστῳ τεθάψεται· ἐκείνον δέ παραστήθιον ἐστακεῖ
ἀντώνιον τοι μετ' ὀλύγον τῷ διατάξει καὶ δὲ τὸν πείσεται
τοι, καὶ ἐμπεσεῖται ὑπό τοῦ ἀθάμαντος Διωκούμενος
ικεῖστο τὸ πέλαγος, ἀπὸ δέλφινον τοῦ κιθαρώνος καθάσερε
καθίκει ἐστὶν τὴν θάλασσαν, ἔχοντας καὶ τὸν ὑδρὸν ἐπει
ἀγκαλίαν· οὐδὲ ἀλλαζόμενος τὴν σῶσται δεῖστε χαρισάμενος
νοστὸν διοικήσω· τροφός γάρ δὲ αὐτοῦ καὶ τίτην δὲντα·

1996

nauiculā q̄ndā sceleratoꝝ viroꝝ ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti ac posteaꝝ i medio ægeo fueſt ferret
consultat in ip̄m nautę. Ille ȳo audiebat omniꝝ
adherens scaphę. Q̄ n̄quidē hęc vobis visa sunt ait:
ornatū capientē me / canentemq; luctuosum quiddaz;
de me ip̄o quo libeat / sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserit
nautę. Et adcipiēs ornatū / cecinit valde argute:
desiliuitꝝ in mare: ut statim omnino morituꝝ
rus. At ego suscipiens / & supponens mihi ip̄z / p̄duxī
otinēs usq; i tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em̄ mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare i qd Helle puella decidit:
q; & Helleponus ab ip̄a vocet. Verꝝ mortuā vos
Nereides adcipientes ad Troadem afferte:

ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaꝝ
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: que miserrime a noꝝ
uerea passiōibꝫ affecta ē. N. hoc qdē aphitrite, nec
fas est / & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: ppter
arenam ip̄am: sed quod dixi / in Troade in

Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit
ipsi: q; paulopost similia tentare & Ino persuadebitur:
tur: que incident, ab Athamante persequuta,
in pelagus / a summo Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. Sz & illā seruare oportebit: q̄ gratifice
Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino est.

π. δικτέχεται δύτω ποιησάμενος· αλλαζτῷ διοικεῖ
άκριστεῖν τὸν αὐτίγριτον ὄντα οὐ. Ν. ἀντιτάξατε
παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπό τοῦ κρίου, δὲ μελφόσ τέ ὁ φρέ
ζοσ ἀσφαλῶσ ὅχειται. π. ἐκπότωσ· νεανίασ γάρ, ή διν
υσται ἀντέχειν πρόστην φράσ· ή δέ υπό συνέσσο
ἐπιβάσσα ὀχικατοσ παραδόξον, καὶ ἀστιμοῦσα ἐσ
βαθεῖσα ἀχαίεσ, ἐκπλαγεῖσα, καὶ τῷ θάμβῳ μαρτχε
τείσα, καὶ ἡλιγγιάσσασα, πρόστο σφρόντησ πνίσσει
ἀκρατήσ ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρίου, ὥν τέωσ
ἐπείληπτο, καὶ κατέψεσεν ἐστὸ πέλαγος. Ν. ὄνκοις
ἐχεῖν τὴν μιτέρα τὴν οὐφέλην βοηθεῖν πιστούσι. π.
ἐχεῖν· ἀλλ' ή μοίρα πολλώ τῆσ οὐφέλησ 20νατωτέροι.

τριτόσ. καὶ προσεδῶνοσ.

τὴν υἱούσιν τὴν πλανωμένην δέ πόσειδον, ἀποστασίει
σαι τῆσ σικελίασ ὑφαλοὺς ἐπιπλέσσουσ συμβέβηκε.
τούτην φισὶν δεύσ, στίσονται μη καὶ ἀνάρμηνον, καὶ ποίη
σοι μήδη γλυπτοὺς ἐν τῷ ἀιγαίῳ μέσῳ βεβαίωσ μένειν,
στηρίζασ πάντας ἀσφαλῶσ. δεῖται γάρ τις ἀντήσ. π.
πετράζεται τοῦτο δέ τοι, τίνα δέ διμωσ παρέζει ἀντῷ τὴν
χρείαν ἀναφανεῖσα καὶ μικέτι πλέονσα; Ι. τὴν λιτώ
ἐπ' ἀντήσ δέι ἀποκύνησον, ἀλλ' γάρ ποιήσων ὑπὸ τῶν
ἄλινων ἔχει. Ι. τί δύνησιν ἀνανέσ διηρανέσ ἐν τεκέι μ;
ει δέ μη δύνοσ, ἀλλαγε πάσσα ή γῆ δύνη ἀλλ' ὑποδεζοσσα
δύναντα τάσ ἀντήσ γονάσ; Ι. δύν δέ πόσειδον. ή μέρα γάρ
δρκω μεγάλω κατέλαβε τὴν γῆν, μη παρασχεῖ μ τῇ λιτῷ
τῶνδινων ὑποδινέκρι, ἀτοίνων τῆσσατ ἀντήσ, ἀνώνυτοσ ἐστι
ἀφανήσ γάρ ήμ. π. συνίκαι. στήδι δέ υἱούσε,
καὶ ἀναίδυθι ἀνθιστεῖ τοῦ βυθοῦ, καὶ μικέτι ὑποφέρου.

N. Nō ouenies fuerit, tā sceleratā exntē. verētū Dio
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nysio
agēs/decidit ab ariete:frat̄ yō Phry (lpa certe qppiā
xus secure pfectus est. N. Merito, iuuenis em̄ e, po
tens resistere psculo. Illa vero insueta^{de istud imp}
conscēdens vehiculū inopinatū: & respiciens in
patulā pfunditatē, obserans, ac p timore simul cas
dens/& vociferans, ob violentiam easus^{rebat}
impotens redditā est cornuū arietis: que vehementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephele auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s̄ fatum Nephele potentius est.

Iridis. & Neptuni.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.
hanc ait lupit̄, firmā liste mō: atq̄ curā ut appearat: fac
toq̄ eam Delon in ÁEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure, indiget em̄ in aliquo ipsa: N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verētū quam prēbebit ipsi
utilitatē apparens, & nō amplius natās: I. Latonā
in ipa oportet partū deponere, iā em̄ laborat: ob
grauedies. N. nūqd igit̄ nō sufficit illi celū ad ptū:
Si yō neq̄ hoc: equidē tota tellus num suscipere
posset ipius liberos: I. Nō Neptune. luno em̄
iuramēto magno astrīxit terrā: ne se exhibeat Latone
grauedinū mīstrā. hec igit̄ ifula ipa/nō addicta iuram
eo q̄ tū neutiç̄ apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rurlus ex pfūdo: nec ap̄lius (Siste o ifula:
o (subsidas:

ανθράκεβοις ὁ μένε, καὶ ὑπόδεξαι τὸ ἐνδεμονεστάτη τοῦ
ἀπειλφοῦ τὰ τέκνα δύο τούσκαλλίστον τῷ θώρη, καὶ
ὑμένισκος τρίτωνεσ, διαπορθμεύσατε τὴν λυτρώσσαντὴν,
καὶ γαληνά ἀπάντα ἔστω· οράσουται δὲ ὅστιν πρέξιοιστρέει,
ἀντὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδόμην τεχθῆ ἀντίκα μέτεστι,
καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί· σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Δίῳ, πάντας
ἔνους ἐνπρεπῶς, ἐστηκεν ἡ Δῆλος, ἡκέτῳ ἡ Δινώ, ητικτέτῳ,
Ξάνθου, καὶ εαλάσσοντος.

ΖΑΝΘΟΣ.

Δεξεῖσθαι μεῖναι θάλασσα δεινὰ πεζουνθότα, κατάσθεσόν μου
τὰ τρομάτα. Θ. τί τοῦτο ϕάντα : τίσ σε κατέκαινοεν;
Ξ. ἡ φαιστος, ἀλλ' ἀπινθρόπωναι ὥλωσθανοδαι,
μαρ, καὶ ζέω. Θ. θιατί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξ. θιατὸν οὐδὲν τῆσθεστίδος· ἐπεὶ γάρ φονένοντα τοὺς
φρύγαν, ἱκέτευσα. ὁ δὲ ὄνκιος παύσατο τῆσθεργάστο, ἀλλ'
ὑπὸ τῷν νεκρῷν ἀσέφρεντέ μοι τὸν ἥρον. ἐλεύσαστον
ἀσθίοισα, ἐπιληθορεπικλύνσαν θέλωρ, ὃστιν φοβήσειστοπέσχος.
τοτῷν ἀνθρώπων, ἐνταῦθα δὲ ἡ φαιστος ἔτυχε γάρ πλησίον
πονῷ, πᾶροδίσοι, δίκαιοι, πῦρ ἔιχε, καὶ δίσοι
ἐν τῷ λίτικαι ἐπιθιθειστο; φέρωρ, ἐπιπλέθε μοι, καὶ ἔκανε
σε μέρταστον πτελέαστον καὶ μυρῷρίκαστο, ὃππηνε δέ μή τοισκος
κοδαίμοναστο; ιχθύσ, μή τάστογχελναστο· ἀντόρ δέ ἐμεις ὑπερ
καχλάσσου πονίσαστο, μικροῦ δεινούδιλον χιρόν είργασταν
δράστο δέ δύνρδπαστοισειματος τῷν ἔνκαντοντῶν; Θι
θερερόστοις πάνθε μή θερμόδσ, ὃστοικέστο, τὸν αἵματον πάπο τῷν
νεκρῷν, μή θέρμη μέρεστο φύστοπτον πυρόσ· παὶ ἐπικέτωστο
Ξάνθε, ὃστοικέματον οὐδὲν πρώκησασ, οὐκ ἀμεσθειστο;
ταστούσ φρύγαστο; Θ. τὸν ἡ φαιστορού δέ οὐκ ἐδίει ἐλεύσαστο
εέτιδοσ οὐδὲν οὐτα τῷν ἀχιλλέα.

sed firma mane: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaque sunt omnia. Draconem vero, q nūc furit
ipaz pterres, ac noui genitos, ubi peperit; ptinus ad
ac puniet p mre. Tu yō rnuia Ioui, oia coriet puuli;
probe eē acta. stetit Delos: venitq Latona: & pepit. *Parat*

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Suscipe mare grauia passum: fana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: q̄s te obussit:

X. Vulcanus. S ardeo a prunis prorsus infœ-

līx, atq̄ oburor. M. Verè quāobrē tibi iniecit ignē:

X. Propt Achille Thetidis filiū. nā cū ille intimeret
Phryges: supplex illū rogaui. at ille nō cessauit ab ira:

p mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verè

mis̄os: subītq̄ i mētē/ut eū submer (ego mis̄tus sū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q̄ tritus abstine

alicubi ex̄ns. oēz pr̄sus, ut puto, ignē tūc sīp (erat ppe

in Aetna & alibi eēt ferens/iniecit (ille hēbat: q̄ntū
sītq̄ ulmos) & myrricas: ac inēfēct in (mihi: obus

felices pisces/atq̄ anguillas. At ip̄m quidē me exis-

lime fecit. parū q̄q̄ absfuit, ut nō ītegrē aridus r̄dderer.

Vides vero/quomō iaceo propter inustiones? T.

turbidus es o Xāthe, & calidus, ut parē, sāguis qdē a

mortuis est: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o

Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurasti: nō veritus/q̄

Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri pp̄s

Phrygū: M. At Vulcanū misereri optuit (quorū

Thetidis filij Achillis.

Digitized by Google

οι:

Δωρίδος. καὶ θέτιδος.

ΔΩΡΙΣ

τί δακρύει σὺν εἴτι; Θεοὶ καλύστηκεν Δωρὶς κόρης
εἴδομεν εἰς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβλαθέσαμεν. ἀντὶ μὲν
καὶ βρέφους ἀντῆσθε ἀρτιγένυντορ ἐκέλευσε δὲ δὲ πατήρ, τούτος
νάντως ἀναλλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴ ἀν πολὺ ἀπὸ
τῆς γῆς ἀναστάσωσι, μάφειναι εἰσ τὴν θάλασσαν, ὡστὸν ἀπὸ
λοιποῦ ἀθλία καὶ ἀντὴν καὶ τὸ βρέφος. Δ. τίνος δὲ
ἐνέκα δὲ αἰτεῖται; ἐπεὶ ἐμαθεσθεὶς ὑπερβάσθε πάντας.

Θεοὶ ἀκρίσιοσθε πατήρ ἀντῆσθε, καλλύστηκεν δὲ σαρπεῖται.
νενεψεν, εἰσ χαλκοῦ τὸν θάλαμον ἐμβαλῶν, ἔτα, τὸ μὲν
ἀλιθέσθαι ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δὲ δῆμον τὸν Δία χρυσὸν γενόμενον,
νομον, γρῦπαι διὰ τοῦ ὄρφου εἰπεῖνται ἀντὴν, δεζαμένην δὲ εἰσει
ικηθεστὸν κολπον καταρρέεντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσθαι,
θαι, τούτῳ ἀνασθόμενοσθε πατήρ ἀγριόστιος καὶ γιλότυπος
γέρων, ἥγανούστητο, καὶ ὑπὸ τίνος μεμοιχεῦσθαι διηθεῖσται
ἀντὴν, ἐμβαλλεῖ εἰσ τὴν κιβωτὸν ἀρτι τετοκύιαι. Δ. ἢ δέ
τι εἰπραττεῖ δέεται, δηπότε καθίκετο; Θεοὶ ὑπέρ ἀντῆσθε μέρε
εστίγα δὲ Δωρὶς, καὶ ἐφερε τὴν καστανίκην, τὸ βρέφος δὲ πα-
ρητεῖτο μηδὲ πεθανεῖν, δακρύουσα, καὶ τῷ πάσσῳ δεκινή-
ονσα ἀντὸν κάλυστον ὅμον τὸ δε ὑπὲρ ἀγνοίαστῷ κακῷ
καὶ ἐμειδίᾳ πρὸσ τὴν θάλασσαν. ὑποπίμπλακαι ἀνθίστονος
δικασθεὶς δακρύων, μικρούσιοντα ἀντῶν.

Δ. κάμε δακρύσαι εἰποίκαστος. ἀλλ' οὐδὲ τεθνάσκει;

Θεοὶ ἀνδαμῶστοι, οὐχεται γάρ εἴτι δικιβωτὸς ἀμφιτηνούς τὴν Σέ-
ριφην, ζωτάσταντον σφιλάττονσα. Δ. τί δῆμος δικι-
τονατθίστεροισι σφιλάττονσα. δι. δε δικαστάσταντος σώσοντος γιλό-
νότι. Θεοὶ εὖ λέγειστοι δικιτω ποιῶμεν, μηδὲ γάρ ἀπολέσθω μή.

Σε σκεψεις.

Doridis. & Thetidis.

DÓRIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vīdi in arcā a patre deiectā. Illā deniqz (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̄ genitām p̄cepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror: qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrius pater ip̄ius, pulcherrimā exñtem, detin
uit yginē dījs, i ēneū qndā thalamū r̄mittēs. Deīñ (qd.
pro vero non dixerim) ajunt Iouē aurum fa
ctum, defluxisse p̄ impluuiū ad ip̄az: suscipientē yō illo
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiata esse putās/
ip̄am deīgit in arcā, nouiter enixam. D. Illa yō
qd fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De seip̄a
silebat o Doris, & serebat òdēnationē. ifanti (quidē
cabat: ne mors cōtigeret: ploras, & patri auo (yō p̄
strās ip̄z p̄scherimū exñtē. **Hoc yō obīmōcē** (demōs
subridebat ad mare. Porro deīs (tiā puelle, a mal
irrigauit ocl̄os, lachrymās ex freq̄nti illis (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neqz, nauigat em adhuc circa (qd iā mortui sc̄:
riphō: viuētes ip̄os assūas. D. qd igit: nōne s̄z (Se
uamus ip̄am p̄scatoribus/inj̄cientes in re
tia Seriphij: illi yō diuellentes seruabunt.
T. Bene dicis, sic faciamus: ne pereat cer-

τε ἀντί, μή τε τὸ παιδίον δύτωσθε καλόν.

ἘΝΙΚΕΥΣ· Καὶ ποσειδῶνος.

Ὥν καλά ταῦτα δὲ ποσειδῶν· ἐιρήσται γάρ τ' ἀλιθέσ·
ὑπελθῶν μὲν τὴν ἐργαλεύην, ἐμασθεῖσ' ἐμοί, χακόντας τὴν
τὰν πάτιμα· οὐδὲ ὡς ἔτοιη π' ἐμοῦ ταῦτα πεζουθέντοι, οὐδὲ
τοῦτο παρέχει ἐστάτη· π. σὺ γάρ δὲ ἐνιταῦ, ὑπεροπτή·
κοστὸνδε καὶ βραχίονος, ὃς κάρκονδ' τω καλῆσ, φοιτώσκος δικ
μέρου παράστε, ἀπολημέντος ἕπο τοῦ ἔρωτος, ὑπερέργος·
καὶ εἰχαρέσ λυπῶν ἀντί· οὐδὲ παράτασ ὄχθασ
ἀλύουσα, καὶ ἐπειθαίνουσα, καὶ λουομένη, ἐνίστε ἐύχετο
σοι ἐντυχέιν, σύ δὲ ἐθρύστου πρὸστάντη· π. τί δύρε
διατοῦτο ἐχρῆν σὲ προσαρτάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθηπτε·
κρίνεσθαι ἐνιπέα ἀντὶ ποσειδῶνος εἶναι, οὐ κατασοφίσασ·
θα τὴν τυρὼν φελικὸν δύσαμ; π. Λιοτυνάστησ δὲ ἐνιταῦ,
ὑπερβόπτης πρότερον ὤψ· οὐ τυρὼν δέ δύσην δειπόν πεζουθέν,
διομένην ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσας· π. δύκλενουμ· ἔφη
γάρ ἀπιών δ' τις πασειδῶμ ἥσθι, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
ἀντί· καὶ εὐγὼν τοῦτο ἠδίκησαι, δ' τε ταῦτα σὺν ἐνφράσιον,
τοτε, καὶ περιστῆσασ πορφύρεον τι κύμα, δ' ὡρὴ ὑπάστησ σὺν
ἐκρυπτεῖσμα, συνησθα τῷ παιδὶ ἀντέμοι· π. σὺ γάρ
δυκένελεσ δὲ ἐνιπέα.

ΤΡΙΤΩΝ· καὶ νηρείδωμ.

ΤΡΙΤΩΝ.

Τὸ κῆρυκτος ὑμῶν δὲ νηρείδεσ, δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέωτον γυγά-
τέρα τὴν ἀνθρομέλαιην ἐτπέμψατε, δύτε τὴν πόνδα ἡδίκη,
σεμ, ὁστὶ εσθασι, καὶ δύτο ἡδίκηθικε. π. ἀπὸ τίνος
δὲ τρίτων δὲ τὸ κηφεύστησαθάπερ δέλεαρ προθείστην κέρκη,
ἀπέκτεινεν ἐπιώμ, λοχήσασ μετά πολλῆσ δυνάμεωσ;
π. δύκη, ἀλλ' ἴσθε, οἵματα, δὲ ἵφιάνασσα τὸν περσέα,

Salmoni filia Lui
for Tuc.

δικέω.

Οὐδὲ γέννησα.
δικέω in Agilla.

Μίνηστρος
συνεπά-
ρηστο:

te ipsa: nec puerulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni. ENIPEV.S.

Minime honesta hęc sunt Neptune. Dicit p vero:
q̄ circūueneris a me amatā: siſ effectus mihi: ȳ gitas
puellę. illa ȳo putabat se a me hęc (tē p̄de ademeris
hoc exhibuit ſeip̄az. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
cius eras & turbidus: q̄ puellā ſic pulchrā (despectis
die ad te, perditā p̄g amore cōtempferis: (euntē q̄ti
legatusq̄ fueris moleſtij afficiēdo ip̄az. At illa circa ri
piscans/ & icedens /lauansq̄: interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ip̄a. E. Quid igitur:
num ob hoc oportuit te p̄ripere mihi amore: & mēti
ri Enipeum pro Neptuno: & decipe s
re Tyro ſiplicē puellā exñtē: N. Zelotypia moueris
quū p̄us ḡtēptor tu extiteris: Tyro ȳo nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuiffe. E. Nō (graue passa ē.
em̄ abiēs te neptunū eē. qđ & maxie (pfecto. dixisti //
& ego ob hoc iniuria afficior: q̄ pp̄t (moleſte tulit.
ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̄ (mea tu lęta
peruit ſiſ: & coiuisti cū puella p̄ me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (q̄ tu

Tritonis. & Nereidum. TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei filii
am Andromedā missus est: nec puellam le
ſit: ut putatis: & ip̄e iam inſijt. N. A quo nam
o Triton? Nūqđ Cepheus q̄ſi elſcā pponēs puellam
adortus interemit/insidians magna vi?
T. Nō. Sed noſti puto, nympha Iphianassa, Perſeū,

τὸ τῆς Δαυιδίου παιδίον, δὲ μετὰ τῆς μητρός ἐμ τῇ κιβωτῷ
ἐκβλήθεν ἐστὶ τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτρος, ἐσώσας
τε ὀικτείρασαι σάντους. Ν. δίδαξαν λέγεσον· εἰκόσι· δέ
ἥμινταν αὐτὸν ἔτινας, καὶ μάλιστα γεννηθεόν τε καὶ καλὸν ἴδειμ.

Τ. δύτος ἀπέκτεινε τὸ κῆπος, Ν. οἰωνίς τρίτῳ;
οὐ γάρ τινος σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτος ἐκτίνει μάντον ἐχρήμ.

Τ. ἐγὼ ἡμῖν φέρω τὸ πᾶν ὃ ἐγένετο· ἐστάθη μὲν δύρτος
ἐπὶ ταύτης τοργούναστο, ὅθι λόγια τοῦτον τῷ βασιλέι ἐστίτε,
λῶν· ἐπεὶ δέ ἀφίκετο ἐστὶ τὴν λιβύην. Ν. πῶσας τρίτῳ;
μόνος, καὶ ἀλλοντα συμμάχουστήγεν; ἀλλωστήρ

δύσπορος ἡ θεόσσ. Τ. μιατοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γάρ σαν
τοῦν ἀθηναῖον ἔθικεν· ἐπεὶ δὲ δύο τῆκεν δύο μάντοντο, διε
μέν ἐκάθευδρον, οἵ μου, δὲ ἀποτελώντης μεδούσιον
τὴν κεφαλήν, φέρεται ἀποτάξιενος. Ν. πῶσας ἰδών;

ἀθέατοι γάρ εἰσιν, καὶ δύο ἄλιο μετὰ ταῦτα,
καὶ δοις. Τ. ἡ ἀθηναῖον τὴν ἀσπίδα προφάνηνται· τοιαῦτα γάρ
ἡκουσαν πολυάκμενον σάντον προστὴν ἀνδρού μέδαν, καὶ προστ
τὸν κηφέα ὑστερον· ἡ ἀθηναῖα δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδας ὑποσιλη,
βιβύσκον ὁ σπέρεται πατόπτρον, παρέσχεν σάντῳ ἴδειμ τὴν
ἐικόνα τῆς μεδούσιος· εἴτα λαβόμενος τῇ λαβᾷ τῆς κεφαλῆς,
ἐνέργων δέ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ὁρπικὴν ἔχων ἀπέτεινε
τὴν κεφαλήν σάντησ. καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι ταῦτα ἀμελάφασ
ἀνεπατοτο· ἐπεὶ δέ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην ἀιθισσία
ἐγένετο, καὶ πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν ἀνδρού μέδαν;
προκειμένην ἐπὶ τίνος πέτρασ προβλήτος προστεπαστος
λευκέσινη, καλλίστηκε, καὶ θεοί, καθειλένην ταῦτα κόρισασ, καὶ
μίγνυσινον προλύ ἐνερθε τῶν μαστῶν. καὶ τὸ μὲν πρώτον
οἰκτείραστην τύχην σάντησ, σάνχωτα τὴν ἀστίαν τῆς κατα-

Danaes problem tenellam: quam cū matre in arcam
iniecam in mare a materno auo, serua
stis: omisste ipsoz. N. Noui quē dīcis. at verisimile est
mō iuuēsse, valdeq; gñosuz, ac pulchri vi
talē. T. Is ē q; infsecit Cetū. N. pp̄t qd o Tritō? (deri-
nō em̄ mercedē liberatōis eiusmōi nob̄ psoluer̄ ip̄z cō
T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus tueriebat.
ad Gorgonas/prēmū quoddā regi affe
est hic
reas. Verē ubi puenit i Libyā. N. q; pacto o Tritō?
solus ne an & alios auxiliatores duxit secū: alio qn.n.
difficilis via est. T. Per aerem, pennatum em̄ i
psū Mierua reddidit. Postq; yō puēit ubi degebāt: ille
quidē dormiebat: ut puto. Verē hic absēdēs Medusæ
caput/abīt euolans. N. Quo pacto spicatus est
iuisibiles em̄ s̄. v̄q; eas viderit: nō iisup aliud qddā de-
cōspicabit. T. Mineruē clypeū p̄tēdēs nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd' Andromedā &
Cepheū nouissie) Mierua haud dubie i clypeo resplē-
dente quemadmodū in speculo: p̄ebuit ille ipsam
imaginē Medusę ut videret. Dein adcipiēs lēuā comā
inspiciēs imaginē: dextra faleēm habens/abscidit
caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
sursum volauit. Verē ubi maritimā hāc AEthiopiam
venit: iam volatu terre proximus / videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq; affis-
xam, pulcherrimā. Dij boni, demissa coma, ac
seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdēz
mis̄eratus fortunā ip̄ius/interrogabat cām condem.

p

Medusa
enricta
Solans
Gorgadas in filiis
infelix habebat.

He qui Andromē
venerat, et
fuit.

g. L. fabrum

ο

λίκιον· κατακείχρον δὲ ἀλιούσιον ἔρωτι, ἐχρῆν γάρ
σεσῶσθαι τὴν πᾶσιδα, βοηθεῖν Διέγυνο· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπήνει μάλια φοβερόν, ωστὸς καταποιούμενον τὴν Ἀνδρόν,
μέδομεν, ὑπεροιχεῖσθαι σὸν νεανίσκοσ πρόκατον ἔχων τὴν ἄρ-
πικην, τῇ μερὶ καθικνέται, τῇ δὲ προδεικνύστην τοὺς τοργύδας,
λίθον ἐποίει ἀυτό· τὸ δὲ τέθικε πῦρ· καὶ πέσῃγε
ἀυτοῦ τὰ πολλὰ δ' σα ἔιδε τὴν μέσθινσαρ. δὲ
λύσαστα δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχώμα τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέζαστο ἀκροσαμνῖτι κατιοῦσται εἰκαστος ὀλιοθηρός
ὄνοκον· καὶ νῦν ἡ αὐτὴ ἐμὲ τὸν κιφέωσ, καὶ ἀπάρει ὁντὸν
ἀγρυπνος, ὃ στε ἀντί θανάτου γάμιον τὸν τυχόντα ἔύπει.
ν· ἐγὼ μὲν δὲ πάσι τῷ γεγονότι ἀχθομέναι τί γάρ οὐ πάντα
καθίσται πεισθεῖσα, εἴτι οὐ μάτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ τοῖσιν
καλλιώρ εἴναι; τ. διτί δύτωστ ἀντιληγούμενοι τῇ
θυγατρὶ μάτηρ γε δύσσα. ν· μισέτι μεγαλεβα τὸ Δωρεῖ
ἐκείνωρ, εἴτι βορβαρος γυνὴ ὑπέρ τὴν ἀρίστην ἐλαύνομεν.
ἴκανην γάρ οὐκίν τι μωρίαν ἔδεικε, φοβερεῖσα ἐπὶ τῷ
παιδί· καίρωμεν δῆμη τῷ γάμῳ.

ζεφύρου· καὶ νότου.

ΖΕΦΥΡΟΣ·

οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλωτρεστέροι μέδου
ἐμ τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰ μι καὶ πνέω. σὺ δέ οὐκ ἐδεσ-
τὸς νότον; ν· τίνα ταύτην λέγεισθε ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἡ τίνεσθι πέμψαντεος ἕσταρ; ζ. οὐδίστον θεάματος
ἀπελεύθοσ δίορ δικτύοντος ἀλλοιοτέτη· ν· παρά την ἐρυ-
θραν γάρ θαλασσαν εἰργαζόμενη, ἐπεπνευσα δέ τι μή
μερος τῆς ἰνδικῆς, δ' σα παράλια τῆς χώρασ· οὐ δέ
δῆμον δίστα, ὃν λέγεισ· ζ. ἀλλα τὸν σιδώνιον ἀγκυρος
εἶδεσ; ν· ναὶ, τὸν τῆς ἐνρώπην πατέρα, τί μιν;

riatōis. Paulopost yō amore captus, iuētēs nāc erat
ut (suaref puella) admīculo eē eidē dignū duxit. Pla-
tus accessus ipēse tribis, tāc̄ deuo, (ne posteaq̄ Ce-
medā demittēs ocfos iuuenis/stris (raturus Andro-
cē, unā qdē manū oñdit: alta yō pfe, (ctūc̄ hñs fal-
lapidē cōfecit iþz. Ille itaq̄ morte sub, (rēs Gorgona
m̄ta eora q̄ spicata fueit Me (latus ē, idurueit dēiq̄
soluēs vīcīa ygis, sustinēs manū, sus, (dusā. Pořo ille
cepit sumis pedib⁹ descēdentē ex rupe procliui,
& nūc eā ducit uxorē i iþa domo Cephei: abducetq̄
Argos. iōc̄ p morte nuptias has felices iuuenit. (iþaz
N. Ego qdē non admodū ex hoc facto merore affi-
offendit nos: si q̄ mō mat̄ glīata ē (cior. i q̄ cīn puella
pulchriorē eē: T. Verūtñ etiā mis, (alñ & p̄sūpsit se
filiā mat̄. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob
illor̄. si qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rīus Doris
sufficiētē em̄ nobis pēnā dedit: tris (decuit locuta ē:
filiam. Congratulemur igitur nuptijs. (ta propt̄
Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
in mari ex quo sum, & spiro. Tu vero nunquid
o Note: N. qnā hēc ē quā dicis o Zephyre pōpā:
aut q̄ duceſtes pompā erāt: Z. Suauissimo spectaclo
caruisti: ut nō aliud videre possis posthac. N. luxta
threum mare occupatus spirabā: atq̄ in (Ery-
pte indici maris, oib⁹ deniq̄ mariti illius regiōis, nihil
igīt eora noui que dicis. Z. Attñ sidoniu Agenorē
vidisti: N. Profecto vidi. Europe genitorē, qd̄ tū:

ζ. περὶ ἀντῆσθε εἰνος γινήσκαται σοι. Ν. μῶνδις οὐ
 ζεὺς ἐρασθῆσαι πολλοῦ τοσ παγχόσ, τοῦτο γάρ καὶ πάλαι
 ἔπιστούμην. Ζ. δικοῦν τὸ μὲν ἔρωτα δέσθατο, μετὰ ταῦ
 τα δὲ οὐδὲν δικοῦμ. οὐ μέν εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν πόλιν
 παιζουσα, τὰς ἀλικιώτιδας παραλαβοῦσα. οὐδεὶς δέ
 ταύρῳ ἐπικάσασε ἐαυτῷ, συνέπατε μὲν ἀντέσι, καὶ λιστοῖς
 φοινόμενος λειπόστε γάρ οὐδὲ ἀκριβῶς, καὶ τάχεατα
 ἐνικάπτησι, καὶ τὸ βλέψια καὶ μεροσ. ἐσκίρτα διῆρην καὶ τοῦ
 ἐπὶ τοσ οὐδόνος, καὶ ἐμπιάστο οὐδὲν τοῦ. ὥστε τὴν εὐρώπην
 τολμήσαι καὶ ἀναβῆναι ἀντόμ. ὡστε τοῦτο ἐγένετο, οὐρο
 μόνοσ μέν δὲ ζεὺς ὥρκισεν ἐπὶ τὴν βάλανταν, φέρων ἀντίν
 καὶ ἐπικέτο ἐμπεσόν. οὐδὲ πάντα ἐκπλαγεῖσα τῷ πόλυκλατι,
 τῇ λοιφῇ μετρήσατο τοῦ κέρατος, ὡστε μὲν ἀπολισθάνοι, τῇ ἐπέ
 ρα δὲ κινδυνεύοντὸν πέπλον ζυντίχε. Ν. οὐδὲν τοῦτο
 θέαμα οὐδὲν ζέφυρε εἶδεσι καὶ ἐρωτικὸν, ικχόμενον
 τὸν δία φέροντα πήρε γαπώμενην. Ζ. καὶ μηδὲ τοῦ
 μετὰ ταῦτα οὐδὲν παραπολιν δέ πότε. οὐδὲ τοῦτο
 ἐνθύσ ακύμωρ ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπίσπασακέν
 λείαν παρέχειν ἐσαντκύ. οὐ μέλιστα δέ πάντες οὐσιάμαγον
 τεσ, διδέρην ἄλλο οὐ θεατοὶ μεσομετόπην γιγνομένων,
 παρηκολουθοῦσιεν. ἐρωτεσ δέ παραπεπετώμενος
 μικρόν οὐ περ τὴν βάλανταν, ὡστε εἴτε ἐπέριοισ τοῖσ ποσίρ
 ἐπιτάναι μετοῦ οὐδατοσ, οὐκένασ τοσ δᾶδασ φέροντεσ, οὐ
 μηδὲ ματορούμεναιορ οὐ πηρείδεσ δέ ἀναδιῆσαι,
 παρίππενον ἐπὶ τῷ δελφίνῳ ἐπικροτοῦσατ, οὐ μή γυμ
 νοι. οἷς πολλαῖ τοτε τῷ μετριτῶνων γένος, καὶ εἴτι ἄλλο
 μη φοβερόν οὐδέποτε τῷ μετριτῶνων φοβαττίων. οὐ πάντα περιέχοντες
 τὴν πᾶνδα. οὐ μέν γαρ ποστάδων ἐπιβεβιώσας δρυμετοσ,

Σινθ. Σ.

ολιστών

Κυναία

Τηγενεας

Z. De ea ipsa narrabo tibi. N. Profecto

Iupiter amator fuit ex multo tempore puerus: quod & olim
sciebat. Z. Itaque amore quodam nobis: verum quod subiecte accidit
derunt nunc audi. Europa illa descendit ad littus
lustra: coetaneas secum simul assumens. Porro Iupiter
tauro ad similans seipsum colludebat illis: pulcherrimus
apparuit. candidus namque erat undique: cornua pinii illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suauissime. quod propter Europa
ausa est in scandere ipsum. Quo facto plenus
no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ipsum /
vehendoque incidens. Illa vero vehementer territa ex hac re:
lqua quidem tenebat cornu/ ne periret: altera
ra vero vetere cincturam peplum continebat. N. Suaue hoc
spectaculum o Zephyre, quod vidisti: & amatoriū quod per
Iupiter, natando ferens dilectā. Z. Atqui que stabat
post hec acciderunt suauiora multo. Note. Etem mare,
statim non fluctuas factum est: & tranquillitate ostentans /
iucundum prebuit seipsum. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud quam spectatores facti eorum que fiebant,
sequitur. Poeno (Cupido Venusque) amores aduolates
pari super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aqua: accensas faces ferendo /ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes/
equitu ritu delphinis vectabantur: applaudentes seminu-
de. Ad hec Tritonū genus: & si que alia sunt
marinorū/ que terribili non sunt aspectu. Oia saliebant
circa puellam. Et quidem Neptunus cōscendens currū.

ταρθούσαις οὐδέ τε, καὶ τὴν ἀμφιτρίπην ἔχει προτίγη
γενιόστι, προσθέτωράν μηχανένθι τῷ αἰλελφῷ. ἐπὶ τῶν
δὲ τοῦ ἀφροδίτην δύο τρίτωντας ἔφερον ἐπὶ ιερούς κατακει
μένην, ~~αὖτις~~ εἰσεντόκε ἐπιτάπτουσαν τῇ θύλᾳ φέρει τοῦτο
νίκην ὅχρι τῆς ερήμης ἡγένετο. ἐπεὶ δὲ ἐσεβιτῇ οὐσίᾳ,
οὐ μὲν ταῦρος ἄκετι ἐφοίνετο οὐσίᾳ λαβόμενος δέ τοις χειροῖς
οὐ ζεὺς, ἀπῆγε τὴν Ἔυρώτικήν ἐστὸ δάκτου οὐσίᾳ τρού ερήμην,
σαῦκαι καὶ κάτω δρῶσαν· οὐτοὶ σταστοὶ γάρ οὐκέφ' δέ τι συνιτο
καὶ μέστος δέ ἐμπεισόντες ἀλλο τοῦ πελάγους μέρος
ἀλεκυμαίνομεν. Ν. τὸ μακριέ τε φυρετῆσθε ασ,
ἔγω δέ γρύπασ, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώ
πους καίρων.

ΝΕΚΡΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΔΙΟΥΓΕΝΟΥΣ· ΚΑΙ ΡΩΛΙΔΑΙΚΟΝΑ·

Δ Ι Ο Γ Β Ν Α Σ·

τολίδανκεσ, ἐντελλούσαι σοι ἐπειδόμην ταχιστά
τελεθήσ, σόμη γάρ ἐστιν οἵ μαι τῷ αναβιώντας
ανηριον, ἢν που ίδυκτος μένιππον τὸν κύνον, ἐνροιστέον
ἐν κορίνθῳ κατά τὸ κράνεον, ἢ ἐν λυκείῳ, τῶν ἐργάζοντο,
τῷν πρόστιν ἀλλήλουσ φιλοσόφων καταγελῶντα. ἐπειδή
πρόστιν δέ τι σοι τὸ μένιππε, κελεύει διογένης,
εἴ σοι ἴκανός τούπεργος καταγεγέλαστος, ἐκείνος τε
ἐνθάδε πολλῶ πλεύσεται γελασόμενος. ἐκεῖ μὲν γάρ
ἐν ὀκυφιβόλῳ σοι ἔτι δ γέλωστος, καὶ πολύτο· τοις
γάρ διλαστοῖσι τὰ μετά τοὺν βίον; ἐν ταῦται δὲ διν ποιει
στι βεβαίωσται γελῶμ, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
ἐπειδήν δράστοντος πλουσίους, καὶ σατράτους, καὶ

transfierensq; & Amphitriten precedebat
hilaris ostentans viam Ioui fratri natanti. Inf omnes
vero Venerē duo Tritones ferebant in concha iacen-
tem, flores varios aspergente sponsq; Hæc ex Phoe-
nicia usq; ad Cretā sic otigerūt. Verū ubi quēit ad iſulā/
taurus nō amplius apparebat. arripiens yō manum
Iupiter, abduxit Europā in Dictū antrū, erubescens
tē demissis in terrā oculū. sciebat em̄ iā ob qd duceret.
At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyru, q talia viderit?
Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis, & Pollucis.

D I O G E N E S.

O Pollux, cōmēdo tibi: postq; celeriē ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuscere
cras) sicuti videris Menippū canē, inuenies yō ipm
Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceo, coaten-
dentes mutuo philosophos irridētē, dicērē velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.

Si tib⁹ satīs terrena deriseris: ut venias
huc: mltō amplius habiturus qd irrideas. Alibi eḡdēz
iā bīguo tibi adhuc ē/cuiusmōi risus sit, & certe mltuz
em̄ oīno agnoscat ea q s̄ i vita. Hic yō t̄ hoc. Q uis
ces a cōstāti risu, quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
ubi videas diuites/fatrapas / &c. (maxime.

τυράννουσθ ύπωτα πεινούσ, καὶ δοκίμωνσ, ἐκ μέμνησθί μετ
γῆσ σιαγγινωσκόμενουσ, καὶ δ' τι μαλθασοὶ καὶ σγενεῖσ
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω· ταῦτα λέγε ἀντῷ, καὶ προσέτι
ἔαπλασάμενοι τὴν πύραρη ἡκειρ θέρικαν τὲ πανηλῆρ, καὶ
τίκου εὑρεῖς ἐρ τῇ τριόδῳ ἑκάτησ θεῖπνον κείμενον, οὐώμ
ἐκ κοθαρσίου, ή τί τοιοῦτο· π. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα
ἢ διηγεῖσ, δ' πωσ δέ εἰδῶ μάλιστα ; διπλίστισ τίσ
εσι τὴν ὅτιν ; Δ. γέρων, φυλακρόσ, τριβώνιον ἔχων πο
λύθυρον, δ' παντι ἀνέμιω ἀναπτεταταμένον, καὶ τῶνσ ἐπι-
πτυχῶντας τὸν ροσίων ποικίλον, γελᾶς δ' ἔσι, καὶ τα πολ
λά τούσ ἀλαζόνασ τούτουσ φιλοσόφουσ ἐπισκόπτει.

π. γράμνοι εὑρεῖμ ἀπό γε τούτων· Δ. βαῖλε καὶ πρόσ-
ἀντούσ ἐκείνουσ ἐμ τείλομαι τι τούσ φιλοσόφουσ· π.
λέγε· οὐ βαρὺ γάρ δυ δέ τοῦτο· Δ. τὸντε, δ' λοι παμσασ
δαι ἀντοσ παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τὸν δ' λων ερίζεσι.
καὶ κέρσατα φύενσι μ ἀληλύοισ, καὶ κροκοδείλουσ ποιοῦσι.
καὶ τοιοῦτα ἀπορα ἐρω, τὸν μιαδόσκουσι τὸν ιοῦν· π.
ἀλλ' ἐμε ἀκαθί καὶ ἀπαίδευτομ εἶνοι φίσανσ, καπηροῦ
τα τῆσ σοφίασ ἀντῷ· Δ. σύ δέ οιμάλειρ ἀντοσ παρ
ἐμοῦ λέγε· π. καὶ ταῦτα ὃ διήγενεσ ἀπαγγελῶ· Δ.
τοισ πλονσίοισ δέ ὃ φίλτατομ πολυμείκιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρη ἡμῶν· τι ὃ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε;
τι δέ τιμωρεῖσθαι ἔαντουσ, λογιζόμενοι τούσ τόκουσ καὶ
τάλαντα ἐπὶ ταλάντοισ συντίθεντεσ, δύσ χρη ἔια οὐβολῷ
ἔχοντασ ἡκειρ μετ' ὀλίγον ; π. ἐιρκίσεται καὶ τοῦτοε
πρόσ ἐκείνουσ· Δ. ἀλλά καὶ τοισ καλοῖσ γε, καὶ ισχυ-
ροῖσ λέγε, μεγίλιω τε τῷ κορινθίῳ, οὐδαμοζένισ τῷ παλαι
στῇ, δ' τι παρη ἡκειρ οὐτε ἡ πολιθή ιεροῦ, η ὄντεται καρποῖ.

tyrannos sic deiectos, & neutriqs insignes , ex solo eiu
latu cognitos : & qs molles & degeneres
sint recordates eorū qs set apd lups. Hec illi predica. pred
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuio Hecate coenā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/ver huiuscemōi re. P. Se rnuciabo hec
o Diogenes. qpacto aut agnouero eū maxie: qpl nam
est serim faciem: D. Vetulus, caluus, lacernā habns mu
to aditu, omni vento peruiam: & su
perne plicas paniculoru conpluriū. Ridet yo sp: & mul
tum arrogantiam philosophorum consyderat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd illos. D. vere & ad
illos ipsos referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, non molestū emn neqs hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
ret sibi ab allegatiōe nugaru & ab oī yobo, (tū tēpe
qs cornua gnant illmutuo: crocodilosqs (rū pugnat
& hec dubia iquirūt: cū de hoc doceat sellus. (faciūt:
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hec Diogenes renūciabo . D.
Divites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid yo excruciatis vosipos/cōputantes usuraz: &
talentū sup talenta addētes: quibo nece est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Verēn & formosis, & prequalis
dis dīc Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
ri: qm apd nos neqs Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα δάκρυα, ἐρύθρα καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι θοτίρ,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ δάκρυοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ήμην καὶ
νισφαστὶ, κρανία γυμνά τοῦ καλλίουσ. Καὶ ὅν
χαλεπὸν ὄνδρε ταῦτα εἰσάει πρὸς τούσ καλούσ, καὶ
ἰσχυρούσ. Δ· καὶ τοῖσ πένησιν φέλαιων, πολλοὶ ²
εἰσὶ καὶ ἀχθόπενοι τῷ πράγματι, καὶ δικτείροντεσ τὴν
ἀπορίαν, λέγε μήτε δακρύειν, μήτ' οἰμώζειν, αὐγήσαμενος
τὴν ἐνταῦτα δύστιμιαν, καὶ οἴτι ὑπονταὶ τούσ ἐκεῖ πλούσιοι
οὐσ ὄντες ἀκείνουσ ἀντῶν, καὶ λακεδαιμονίοισ ² τοῖσ
σοὶ σταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκ λε-
γίσθαι ἀντούσ. Π· μηδὲν φέλαιόντεσ περὶ λακεδαιμονί-
ων λέγε, οὐ γάρ ἀνέξομαί γίγε. ἀλλὰ πρὸς τούσ ἀλλούσ ἔφη
σθα, ἀπαγγελῶ. Δ· ἐάσωμεν τούτουσ ἐπεὶ σοὶ δοκεῖ,
σὺ δέ οὖσ προεῖπον, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τούσ λόγουσ.

ΠΛΟΪΤΩΝΟΣ. Ἐπειδὴ μενίππου. ΚΡΟῖΣΟΣ.

Οὐ φέρομεν φέλαιόντων, μένιππον τουτονὶ τῷρ κύνα πα-
ροκοῦντα, φέτε ἡ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον, ἡ ἡμέσιος μετοι-
κίσωκερεισ ἐπέτερον τόπον. Πλ. τί δὲ ἡμάστερεινόν ἔργο
ζεται δι μόνεκρος ὥν; Κ· ἐπειδήμητεισ θιμώζομεν,
ηγένομεν, ἐκείνων μεμικηνέοι τῶν ἀνω, μίθροσ μὲν Ἀτοσὶ¹
τοῦ χρυσίτ, σαρδανάπαλοσ δέ τῆσ πολλῆσ τρυφῆσ, ἐγὼ δέ
τῶν θισταυρῶν, ἐπιγελάσητο οὐειδιζει, ἀνθράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμᾶσταποναλῶν, ἐνίστε δέ καὶ ἀμῶν
ἐπιταράττε ἡμῶν τάσθι μωγδοσ. καὶ διλωσ λυπηρόσ
ἐστι. Πλ. τί ταῦτα φασιν φέλαιόντες μενίππες μεν. ἀλλα
εἴ φέλαιόντων μισῶ γάρ ἀντούσ ἀγεννέισ καὶ ἀλε-
θείουσ ὄντασ, δισ ἀλλα ἀπέχρισ βιῶναι κακῶσ, ἀλ-
λα καὶ ἀποθανόντεσ, ἔτι μέμινται καὶ περιέχονται

nigrue oculi, rubor denique vultus amplius adsumt:
non nerui robusti, aut humeri potentes, sed oia que de no-
bis dominus/unus est puluis, caput renudatur formae fama.
graue necque hec mihi fuerit dicere ad formos. (P. Non
viribus prostataes. D. Et paupibus o spartane, (sos/&
sunt dolore affecti in rebus/& miseri ob (m*is*tu em
egestatem)dic: ne lachryment: nec eiulent: narrando
quā hic habituri sint equalitatē: & quod visuri sint diui-
tes nihil meliores ipsis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (si visum fuerit) a me dicens / ex cru-
ciatu liberaueris ipos. P. nihil o Dio, de Lacedæonijs
is dic. non em adcipient. Quę vero ad alios dixi-
sti/renūciabo. D. Dimittimus hec tuę coniecturæ.
tu yo illis prædicta: referque mihi eorum sermones.

Plutōis. Ver aduersus Menippū. C R E S.
Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co-
habitantē: quod propter aut illū alio colloca: aut nos cōmī-
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis molesti fa-
ciat paris adiōis mortuus? C. Postque nos i fletū p-
et gemius: illoꝝ ſcordātes quod ſursū ſt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapal, yo multiuge voluptatis, (qdē tati
thesauorꝝ, irrideat ille sp & exprobrat:mā (poro ego
cipia & scelestos nōs cognōinās: inſdū yo & cantās/
conturbat nobis fletum. Denique omnino molestus
est. P. Quid hec de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namque ippos degeneres & pernicio-
sos ex̄ntes: quibus non profuit viuere perperam; ye-
rū & morientes recordantur/menteque concipiunt

τῶν ἀνω· χαίρω τοι γαροῦρ ἀντῷρ ἀντοῦσ· ε· ἀλλ' οὐ
 χρεῖ· λυτοῖνται γάρ ὃν μητρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ
 μωροίνεσθε πλούτῳ, δικρήνος ὥν τοῖστοις τῷριν στεναγή·
 αἵτις· π· ὑπέλειψε· ἀλλ' ὅντις ἀλλ' ἔθεινόσαιτι στασιάζει
 ὑκάσ· μ· καὶ μὴν δὲ καθίστοι λυθῆν, καὶ φρυγῶν, καὶ
 Ἀσσυρίων δύτω γινώσκετε, ὃς ἐνδέποτε παντομένου μεν· ἔνθε
 γάρ ἀλλ' ἔτει, σπολοποθίστω ἀντιῶν καὶ κατόδιον καὶ καταγε-
 λῶν· κ· ταῦτα ὄντα ὑβρίστ; μ· ὅντις, ἀλλ' ἔκεινα ὑβρίσ-
 τον, δὲ ὑμέιστ ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθεις ἀξιοῦντες,
 καὶ ἐλευθέροιστ ἀνθράστοι μὲντρυφῶντεο· καὶ τοῦ θανάτου
 το παράσταμι ὃν μικρενεύοντεο· τοι γαροῦρ δικαίετε πάν·
 τῶν ἔκειναρ ἀφήγηκενα· κ· πολλῶν γε τοῖς θεοῖς, καὶ μεγά-
 λῶν κτημάτων· μι· δ' σου μέρετον χρυσοῦ· σαρδα-
 δόνος δὲ ἐγὼ τρυφῆς· με· ἐνγε, δύτω ποιεῖτε,
 διμήρεσθε μὲν ὑμέιστ· ἐγὼ δε το, γνῶθι σάντορ,
 πολλάκισ συνείρωμ, ἐποδόσματι ὑμέν· πένθοι γάρ ὃν τοῦσ
 τοιαῦταισ δικαίωστ ἐποδόσμενοι·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ἈΜΦΙΛΟΧΟΥ καὶ τροφωνίου·

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ·

Σφῶ μέντοις τροφώνιε, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντεο·
 ὅντι δι' αὐτῶσ ναῷστητικτικάθιτε, καὶ μάντεο σλοκεῖτε,
 καὶ δι μάταιοι τῷρ ἀνθρώπῳ θεούσ ὑμάσ ὑπελήφασιν ἔντα-
 τ· τι δῆμος ὑμέιστ ἀττιοι, εἰ δέποιασ ἔκεινοι τοιαῦτα
 περι νεκρῶν δοξάζουσι· μ· ἀλλ' ὅντις ἀλλ' ἔδειξαλοιν,
 ἐι μη ἔντεος καὶ ὑμέιστοιαῦτα ἐτερατεύεσθε, ὃσ
 τα μέλιοντα προειδότεο, καὶ προειπέτη δυνάμενοι τοῖστο
 ἐρωμένοισ· τ· το μένιππε, Ἀμφίλοχοσ μὲν οὔτοσ ἀλ-
 ἐιδεῖν, δέ τι ἀντῷ ἀποκριτέον ὑπέρ ἀντοῦ, ἐδώ δε

m̄p̄/ia aſſinans

que ſt̄ in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos: P. S; nō
optet. triftant̄ em̄ nō paruis rebus orbati. M. Et tu
euaneſcis Pluto, ſuffragium pr̄ebens talibus ſuſpi-
rijs. P. Nequaç̄. haud em̄ velim ſeditionē mouere
int̄ vos. M. atq; o flagitioſiſſimi Lydoꝝ/Phrygū et
Affyriꝝ, ſic diſoſcite: ut mihi non det̄ quies. tunc
em̄ lamētamini: ſequar vos aſcēdēs & dēſcēdēs iſſide-
do. C. Heccine ɔtumelia: M. Nō: ſ; illa ɔtumelia
eſt quā ip̄i vobis feciſtis: adorari vos dignū iudicātes
& liberos vestros delicijſ capientes: mortiſ
q; p̄e omnibus non recordantes: itaq; deſflete o-
mnia illa nūç̄ quieturi. C. M̄tas, Dīj boni, & ma-
gnas poſſedi opes. Ml. Quantū yō ego auris: S:
Quantas ego voluptates: ME. Euge, ſic facite:
dolorēq; afferte vobis līpis. veſtī ego ybū hoc, agno
ſepius obiſciēs/cātabo vobis. decet nāq; ſce teip̄z,
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū ſit is
neſcio q; nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videa
vāni dēnicq; hoīes deos vos eſſe arbitrent̄. (mini:
T. Quid igit̄ nobis iſputādū fuerit: ſi p̄ iſcitiā illi talia
de mortuis opinant̄: M. Veſtī hēc nō fuifſet op̄i
niſi & vos cū viueretis/eiuſmōi portēta oñdis (nati/
futuroꝝ pſciſ, & p̄dicere potentes. (ſſetis: tanq;
iſterrogātibꝫ.. T. Menippe, Amphilochus certe hic
nouit quō ipſi respondendū ſit pro ſe. Cæterum ego

ἥρως ἐιμί, καὶ μαντεῖον τὸ πατέλεον παρῆμεν.
σὺ δὲ ἔοικας ὅντες ἐπιδεικνύειν τὸ παράσταν,
ἢ γάρ ἦπιστεσ σὺ τοῦτος. Μ· τί φίστος εἶμαι εστός
λεβάντεις γάρ παρέλθω, καὶ ἔστολμένος τάξις ὀδόντων,
γελοίωστος μάζαις ἐμτάξιν χεροῖν ἔχων, ἐσερπτόσω διὰ τοῦ
στομάτου ταπεινοῦ ὄντος ἐστὸ σπιλαῖον, ὅντες ἄρης ἐδυνάτοις,
καὶ ἐιδένοντο δότιν νεκρὸσ εἴ τοσπερ ἡμεῖσ, μόνη τῇ γοντείᾳ
διαφέρων, ἀλλὰς πρόστησ μαντικῆσ. τί δέδηρως ἐστὶν;
αὐγυνοῦ. τ. ἐξ ἀνθρώπου τοῦ, καὶ θεοῦ σύνθετον. Μ·
δικήτε ἀνθρώπωστος ἐτίποσ, ὁσ φίστος, μάτεθεοσ, καὶ μνονά
φότερόμεστοι. νῦν δὲν ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκεῖνον ἡμίτομον
ἀπειλήνθε; τ. καρδιῶν μένιππε ἐν βοϊστίῳ. Μ·
ὅντος ὅδοις τροφῶντες, δτι καὶ λέγεισ, δτι μέντοι
δλοσ εἰ νεκροσ, ἀνηριθῶσ δρῶ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΩΣ ή καλλιδημάτιδος ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ
σὺ δέδηρ καλλιδημάτιδος, πῶστος ἀπέθανεσ; ἐγὼ μέν γάρ δέ
παράστιος ὥρη δεινίον, πλέον τοῦ ἴκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπέ-
πνιγμού δισθα. παρῆστος γάρ ἀποδικήσοντος τοῖς μοι. κ.
παρῆστος ζηνόφαντεος. τὸ δὲ διμόνιον παράδοξόν τι ἐγένετο.
οἵσθα γάρ καὶ σύ ποῦ πτοιόδωρον τὸν γέροντα. ζ. τὸν
ἀτεκνον τὸν πλούσιον, ὃσε τὰ πολλὰ ἱδεῖν συνόντα;

κ. ἐκεῖνον ἀντὸν ἀεὶ ἐπεράπεινον, ὑπίσχυον μενοσ ἐπί^τ
ειλοι, τεμηκέσθαι. ἐπειδεὶ μέτο πράγματα ἐστοικίστοι
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπέρ τὸν τιθωνόν ο γέρων ἔλη, ἐπίτομον
τινα αδιον ἐπί τὸν κλήρον ἐζεῦρον. προάκμενος γάρ φάρμακος
κομ, ἀνέστεισα τὸν δινοχόδον, ἐπειδόμην τούχισα ο πτοιόδωρος
ἀπίστη πιεῖν, πίνει δὲ ἐπαγκώστ, λωρότερον ἐμβολόντα ἐσ
κύλικα, ἐτοι μον ἔχειν ἀντό, η ἐπιδιοῦνται ἀντῷ.
εἰ δέ τοῦτο ποιήσει,

herus sum: vaticiniorq; si quis descenderit ad me,
Tu yō videris non adiūsse Lebadiam omnino.
alioq; nō incredulus eēs reb; illis. M. quid ais? nū
Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irreplissim per
angustū aditum in specum: nequaq; fieri po-
tuisset/ut viderē q; mortuus es pīnde atq; nos: sola pī
differēs: s; pī diuinādi artē. Quid tandem est (stigia) tura
nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe qddā & deo (heros:
qd nec hō sit (ut ais) nec deus: ver; (cōpositū. M.
trūq;. Nūc igit q; tua diuina illa dimidia ps (parit u
recessit: T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas. quandoquidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemide. ZENO.
Tu Callidemides, quo nā mō int̄jsti: Nam q; ego
parasitus existens Diniq; simodice me ingurgitās pīfo-
catus sim, tu quidē nosti. aderas em̄ mihi moriēti. C.
Aderā Zenophātes, ver; mihi iōpiatū qddaz accidit.
Nostī equidem & tu Ptoeodorum senem: Z.
Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez:

C. Illū iōpm semp colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā q; pīmū moreret. ver; cū ea res i
pīferret, vic; ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
qndā viā ad hereditatē pīueiēdi iueni. (uēte, spēdiariā
nū, pīsuasi pocillatori: ut sīl' atq; (Si qdē emēdo vene
posceret bibere(bibit aut plixius)pīse. (Ptoeodorus
calicē: paratū hñdo qd' porrigeret illi. (tius iñceret i
Quod sī fecisset,

ἐλεύθερον ἐπωφελοσάκην ἀφίσειν ἀντόρ. Ζ. τι
δύν ἐγένετο ; πάντα γάρτι παράδοξον ἔζειν οἰκαστόν

κ. ἐπεὶ τοῖνυν λουσάκευοι ἡκολεψη, οὐδὲ καὶ ὁ μειρακίσ
κασ κύλικασ ἐτοίμουσ ἔχων τὴν μέμνην τῷ πτοιενώρῳ τὴν
ἔχουσαν τὸ φόρμακον, τὴν δὲ 'ετέρῳ ἐμποι'. σφαλέισ,
οὐκ ὄιδ' ὁ πωσ, ἐμοὶ τὸ φόρμακον, πτοιοδώρῳ οὐδὲ τὰς ἀφάρ
μεστομέπεδωκεν. εἴτα δὲ μέμνητιν, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μάι,
λα ἐκτάμην ἐκεί μαρ, ὑποβάλλειασίοσ ὅντ' ἐκείνου νεκρόσ.
τί τοῦτο γελάσθι ζηνδφαντεσ ; καὶ μάι δυκ ἔδει γε 'εταιρε
ἀνδρὶ ἐπιγελάσῃ. Ζ. ἀστέια γαράσθι καλλιδημίδη *

πέπονθασ. δ γέρωμι δέ τι πρὸσταῦτα ; κ. πρῶτον
μέμνηπτράχην πρὸστὸν ἀφινίμιον. εἴτα συνείσθιμαι,
τὸ γεγενημένον ἐγέλωμή ἀντόσ δῆλγε 'ο δινοχόσσε ἐίργασαι.
Ζ. παγίνην ἀλλ' οὐδὲ σέ τὴν ἐπίτομον ἐχρήμην τραπέσ,
θοῦ. Τίκε γαρ ἀν σοι διά τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ διλύγω βραδύτερος ἦν.

κικίμωνος. ηδαμηίππου.

ΚΝΗΜΩΝ.

τοῦτο ἐκέινο τὸ τησ' παροίμιασ, οὐ νεβρόσ τῷ λεόντῳ.
Δ., τὶ ἀγανακτεῖσθι κικίμων ; κ. πυνθάνη 'ο, τι
ἀγανακτῶ ; ιληρονδειον ἀκούσιοσ κατάλελοιπα, καταδόσ
φισθείσ 'ο ἀελιοσ, θνοσ ἐβουλόμην διη μαλιστα σχέειν
τάκια παραβίπωμι. Δ., πῶστουτ' ἐγένετο ; κ.
ερμάλασον τῷ πάντι πλουσιον ἀπεικονόντα, ἐθεράπευνον
ἐπὶ βανάτῳ, καρκέινοσ δυκ ἀκλῶσ τὴν θερκπείαμ προσίετο.
εδοξε δημοι καὶ σοφόμ, τοῦτ' εἶναι, θεσδους μιαδην, τηρην
κασ ἐστὸ φανερόν, ἐν δησ ἐκείνῳ καταλελοιπα τάκια
πάντα, ωσ καρκέινοσ γιλώσειε καὶ τὰς ἀντὰ πράξειε. στατήσ
Δ. τί θύμη δη ἐκέινοσ ; κ. 'ο, τι μέμνημ ἀντόσ ει !

manūmittēdū a me, iure ~~lēgā~~ affirmābā illū. Z. qđ
igīt accidit: nā valde inopinatū quiddā narratū mihi
C. Posteaç̄ nūc loti venisseus: duo iā pu (videris.
er pocula parata habebat: alterz̄ Ptoeodoro,
habens venenū: alterz̄ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xiūm porrigens. At ubi ille bībit: ego statim val
de porrecti sternebar, suppositiū illius loco funus.
Cur hēc rīdes Zenophanta; Atqui nō cōuenit amicū
yirum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex yō quid ad hēc? C. Primum,
qđē st̄urbatū ē ad subitū casuz̄. Deīde itellīgēs, puto,
quod acciderat/rīsit & ip̄e hmōi q̄ pocillator fecerat.
Z. Verē emūero neq̄ te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere, veniss̄ em̄ tibi p̄ vulgatā viā qđ fuiss̄ tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. C N E M O N.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Inrogas quid,
conquerar? Heredē p̄r̄t anī sniam reliqui: astu delu
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea preteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbum, captabā: inszuiens
iminetē morte. neq̄ ille grauati officiū admisit meū.
Vīsum yō erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tum in publicum: in quo illi reliquissem res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/ idemq̄ ficeret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille ins

γενέται τόισθιον οὐτοῦ πλαθήκαστον δικὸν δίδασκαλον,
ἀπειθανομένον, τοῦ τέγονος μοι ἐπιτελεσθέντοσ, καὶ τοῦ ἔρμού
λαοστῆχε τάκια, ὁ σπερτὸς λάβραζ, καὶ τὸ ἀγκυστροφόν
τῷ δελέατι συγκατασπάσασ. Διὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀντὸν σὲ τῷ ἀλιέᾳ. ὁ στέσφισμα κατά σάντοι
συντέθηκασ. Καὶ ἔσπια, ὅτι μάλιστα τοῖ γαρ αὕτη.

Σίμιλου· καὶ πολύστρατου. ΣΙΜΥΛΟΣ.

Ηίκεσ ποτέ δὲ φολύστρατε καὶ σὺ παρ' ἄκαδοσ, ἔτη, ὅτι
μαι, διὸ πολὺ ἀποδέοντα τῷ ἑκατόδῳ βεβιωκώσ. Π.
δικτῶ ἐστὶ τῇσι ἐνεικίουτα δὲ σίμιλε. Σ. πῶσαξ
τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίωστραίουτα; Ἐγὼ γάρ ἀκμφί^τ
τα ἐβδομάκιουτά σον ὄντοσ ἀπέθανομ. Π. ὑπερήμησα, εἰ
καὶ σοι παράδεξον τοῦ το δοξεῖ. Σ. παράδειξομ, εἰ
γέρων τέ, καὶ ἀσθενήσ, ἀτεκνόσ τε προσέτι, ἀμεσθαί
τδισ ἐρ τῷ βίῳ ἐμνύασο. Π. τὸ μὲν πράττον δέ,
παντα ἐδυνάμην, ἔτι καὶ πούδεσ ὁράσιοι ἡσαμ πολε^τ
λοι, καὶ γῆνάκεσ ὁβροτάται, καὶ μῆρα, καὶ ὕδηνος
ἀνθοσμίασ, καὶ τράσεις, ὑπέρ τοσ ἐν σπελίᾳ. Σ.
καὶντα ταῦτα, Ἐγὼ γάρ σε πάντα φειδόμενομ ἔται,
στάμην. Π. ὅλτὸν ὑπέρφει μοι δὲ γεννέει παρ' ἄλλα
λωμ τάγαθά, καὶ ἐθερ μεμένθυσ ἐπὶ θύρασ ἐφοι,
τῷρ μαλλα παλλοί, μετά δὲ παντόια μοι δῶρα
προσκέπετο ὀπανταχθεμ τῆσ γῆσ κάλλιστα. Σ.
ἐτυράννισασ δὲ πολύστρατε μετ' ἐμε; Π. δικ, ἀλλ'
ἐραστασ ἐίχομειρύνονσ. Σ. ἐγέλασσα, ἐραστάσ, συ^τ
τηλικούτοσ ὥμ, ὀδύνημασ τέτταρασ ἔχων; Π. νὴ δία,
τούσ ἀρίστουσ γε τῷ ἐμ τῇ πάλει, νὴ γέρον τά με, καὶ
φαλακρός, μσ δράστηντα, καὶ ληψιῶντα προσέτι,

scripserit suo testamento, ignoro. Ceterz ego subito
e vita sublatus fu: tecto me oppmēte. & nūc Hermo-
laus possidet quē mea sunt, quasi lupus pīscis, hamū
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teipz pīscatorē sī abstulit. Itaqz technā istā i caput tu:
struxeras. C. Appet sic factū, d'ploro iōqz istuc. (ū
Simyli. ac Polystrati. SIM Y L V S.

Venisti tandem Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pu-
to) haud multo pauciores centum quū vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos? Ego em fere
te septuagenario exīte, perij. P. qz suauissie, & si
tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:
si vetulo tibi, iualido qz, insuper & orbo, iucundū esse
quicqz in vita potuerit. P. Principio o-
mnia poteram. Deniqz & pueri formosi aderant mul-
ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum
fragrans, mensē postremo lauiores Siculis. S.
Noua hēc sunt, nam ego te apprime parcum cre-
debam. P. At scatebant mihi vir preclare, ex a-
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie-
bāt qz plurimi: simulqz ex oīm rerz genere mihi dona
afferebāt, quē ubiuis terrarē habent pulcherrima. S.
Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mie. sed
amantes habui īnūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu
ne amātes? tātus natu quū esses: dētes, & vix hñs. P.
optiates eorū hēbā qz fuerūt i citate: etiā senex, (p louē,
caluus, ut vides, & insuper lippiens,

καὶ καρυζούται, ὑπερβόντο θεραπεύοντες· καὶ μάκορες
ἢ μάντινοι, διητίνοι, ἀνήμονοι προσέβλεψαν· Σ· μῶν
καὶ σί τινα φύσεαν διφάνει τὴν ἀφροδίτην ἐκ κίονων πλεπόντα,
θεούς εἰσαγένετο σοι ἐνέρχεντος ἔμοκε νέον ἐνταῖς, καὶ μαλού
ἐξ ὑπαρχῆσαν, καὶ ὀχιέροιστον· Π· ὅντες ὀλλάτοιούτος
ἀλλα, περιτσώμητος ἦν· Σ· ἀνίγκατος λέγεισθε· Π·
τοῦ μήνη πρόδικλοσ γε διέρωσθε τοστὸν πολὺντοῦ, διαφέρει τούτο
ἀπέκουντο μή πλανσίουσ γέροντασ· Σ· τοῦ μανθάνουσαν
τὸ κόλποσ τοῦ θαυμάσιε, διτὶ παρά τησ χρυσήσ, ἀφροδί-
τησ· Π· ἀπότομός τοι μίκη, διητίνοι, διαλίγα τῷν ἐραστῷν
ἀπολέλαιμα, μονονούχι προσκύνουμενοσ ὑπὲρ ἀντῶν·
καὶ ἐθρυπτούμενος πολλάκισ, καὶ ἀπέκλειον ἀντῶν τούτος
ἐνίστε, δι τοῦ μαλλώντο, καὶ ὀλλάκουσ ὑπερβάλλοντο
ἐμτῇ περί ἐμέ φιλοπικείσ· Σ· τέλος δ' ὅπερ, πάσος ἐβού-
λεύσω περί τῶν μητικατῶν· Π· ἐσ τὸ φαινόν μέν
ἐκαστόν ἀντῶν μητρούμονον ἀπολιτέειν ἐφασκού· δ' αὐτόν
ἐπιστενέτε, καὶ κολακευτικώτερον παρεοκεύατεν ἐσαύτον·
ἄλλασ μὲν τασ ἀνθεῖσ στιλαθήκασ· ἐκείνοσ ἐχων κατέλι·
ποι, διμάζειν ἀπασι φάσασ· Σ· τίνα δ' ἐι τελεύ-
ταιαι μητρούμονον ἐσχού; ἕπου τινατῶν ἀπό τούτου γένουσ·
Π· ὅν μα δι', ὀλλάτο νεώντορτινα τούτον μειρανῶντῶν·
ῳραίων φεύγα· Σ· ἀμφιτέστατης ἀπολύτροτε·
Π· σχεδόμιδιφί ταῖς εἴκοσοι· Σ· καὶ μανθάνοντες
τίναστοι ἐκένοσ ἐχαρίζετο· Π· πλην ὀλλάτο πολὺν ἐκεί-
νῶν ἀχιώτεροσ μητρούμενοι, εἰ καὶ βαρβαροσ ἄρικαι ὅπε,
θροσ ὅμινοι καὶ ὄντοι δι μέριστοι θεραπεύοντα, ἐκένοσ
τοίην μητρούμενοι μου, καὶ τοῦ ἐρτόσ ἐνπατρίδαισ
ἀριθμεῖται, ὑπεξηρμένοσ μέν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζωμεν·

cecutiensi; ac naribus mucosis, iſzuiētes, deniq; btūs
erat ex ipſis quēcūq; etiā ſolū aſpexiſſe;. S. Nūqd
& tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio tranſ-
uexisti; q̄ deiñ tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for-
denuo fieres / a mabilisq;. P. Haud q̄c̄. ſz taſ (moſus
exñs, ut dixi, ſup̄ modū amabiſerā. S. ænigmata nar.
Atqui notiſſim⁹ ē amor ille, in miſtis exñs, (ras, P.
orbos ac diuites ſenes. S. Nūc p̄mū diſco un̄ erga
forma pfecta fuerit vir egregie, nūmīz ab au. (de tibi
re. P. veræt̄ Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
utilitates tuli; ppemodū etiā adoratus ab (amātib⁹
Porro illudebā illis etiā ſepius, excludēs nōnul̄ (ipis,
in cūdū, ver̄ illi tū decertabāt: ac mutuo ſefe (los eor̄
apud me qđā ambitiōe. S. tandem yō de tu (pferebāt
iſti facultatib⁹; P. In ppatulo quidē (is qđ ſta tuſ
uniūquēq; ip̄or̄ heredē me relicturū dicebā: qđ ubi
crederent illi: obſequētiorē ſe quisq; eorū exhibebat;
alteras aut̄ veras testamēti tabulas habens / illas reli-
qui: in quibus plorare oēs iuſſi. S. Quē vero extre-
me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis?
P. Non per louē, ſed nouitiū quendā aduleſcētulor̄
formosū, phrygiū. S. q̄t ppemodū ānos agebat P.,
P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
i uſmodi te ille obſeqis demeruerit. P. Att̄ mſto il-
lis dignior qui h̄eres eſſet: etiā ſi barbarus erat ac pdi-
tus: quem iā ipſi etiā optimates colunt captantes. Is
igitur h̄eres extitit mihi: & nunc inter patricios
numeraē: ſubraſo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κολφου δε ἐνγενέστερος, καὶ πιρεως καλλίου, καὶ οδυσσεώς
σέως συνεπότερος λεγόμενος εἶται. Σὺ δὲ μάτι μέλει,
καὶ σταπηγούστω τοῖς Ἐλλάσσοσ, εἰς Δοκέι, ἐκτίνοι δὲ μὲ
κλιρονομείτωσαρ μένον.

κράτικος· καὶ διογένους.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ.

μοίρικομ τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεσ φέδησεντος τὸν πά
νι πλούσιον, τὸν ἐκ κορίθου τὸν τάσ πολλάσ δικά,
μασ ἔχοντα διάνεψιος ἀριστέασ πλούσιος μὴ φύτοσ ἦν,
τὸ οὐαερικόν ἐκέν νο εἰώθεις πιλέγειν,

καὶ ἀνάστηρ, οὐ ἐγώ σα. Δ.

τίνος ἐνεκοι φέδηράπενου μέλιτήους; Κ. τοῦ
κλίνου, ἐνεκοι εκάτερος καλλικάται ὄντεσ, καὶ τάσ διασκή,
καὶ διστό τὸ φονερὸν ἐτίθετο· ἀριστέαμι μέν δ μοίρικοσ ἐτ
προσποθάνοι, δεσπότημ αφιείσ τῷν εαυτοῦ πάντωμ· μοί
ρικον δὲ δ ἀριστέασ, εἰ προσαφέλθοι ἀντοῦ, ταῦτα μέν
ἐγέγραπτο· δι γέ διφέδηράπενου, μέλιτήους ὑπερβαλ
λόμενοι τῇ κολουκέα, καὶ δι μεύτεσ, εἴτε ἀπὸ τῷν διστότεων
τεκμαριρόμενοι. τὸ μέλιον, εἴτε ἀπὸ τῷν δινεράπενοι, δωγε
καλλικάται πονθεσ· δελλάδη μὲν δ μένιος διστόσ αφτι μέν ἀρι
στέα παρέκχετο κράτος, αφτι δὲ μοίρικα· καὶ τάτάκαι
τα ποτέ μέν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δὲ ἐκένιον ἔρρετεμ· Δ. τί δῆμ
πέροσ ἐγένετο φέδηράπενοι; ἀκούσαι γάρ αὖτοι· Κ. ἀκιφ
τεύδεσιν ἐπὶ μίδση μέρασ, δι μέν κλίνοι ἐσ ἐνθάδιοι καὶ
θρονικλέα περιπλθον, ἀκιφω συγγενέστοντασ, θν με πώ
ποτε προμαυτεομένουσ, δι τω γενέσται ταῦτα. Διαπλέου
τεσ γάρ ἀπὸ σκηνῶντος ἐσ κίρρων, κατακαμέσομ τὸν πόρον
πλαγίω περιπεσόντεσ τῷ ἱστηγη, ἀνετράπτησαμ· Δ.
εὗ ἐποίκοσαμ, μέντοι δὲ διπότε ἐν τῷ βίῳ μένει, διλευτοῖς
τοὺς ἐνένοοῦμεν περι μέλιτήου.

quin Codro generofiore, Nireo formosiore, & Vlyse
se prudētiorē eū ēē p̄dicāt. S. nō mihi admodū curē
etiā si imperet toti Græcię ubi libeat, illi mō nō cest:
potiantur h̄ereditate.

Cratetis. & Diogenis. CRATES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes: qui ul-
tra modū diues erat: ex Coritho pfectus / m̄tas naues
m̄rcib⁹ possidēs: cuius s̄obrinus Aristeas conuictus
Homericū illud solebat in ore habere. ip̄e q̄c⁹ diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo: C:
H̄ereditatis causa, utriq; ēq;les quū essent: & testamē-
ta in publicū pposuerāt. Aristeān quidē Moerichus, si
prior moreretur / dñm reliquit rerū suarū oīm. Moe-
richū yō Aristeas, si p̄us decederet e vita ip̄a. H̄ec sig-
cōscripta erāt. Illi yō captabāt se mutuo, alī alterū (dē-
tēdē adulatōe. Pōrō diuini siue ex astris (supare cō-
coniectantes futurū, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ip̄se nunc Ari-
stē can fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et trutī-
na mō ad hunc modo ad illū se iclinabat. D. qđ igr̄
tādē euenit Crates: nā audire ē opepcīū. C. Ambo-
mortui s̄t in una die. ceterū h̄ereditates ad Eunomiū &
thrasyclē deuenerūt: abos illi cognatos extītes: ne unq;
aliqd p̄dicētib⁹ diuiniis / q̄ vic⁹ fuīa eēnt talia. Nauigā-
tes em ex Sicyone Cirham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi s̄t. D.
Recte factū, nos yō aliqñ, dū in vita eramus, nihil ta-
le cogitabamus alī de altero:

· οὐτε πάντα τοτέ εἰναι δύμινι· ἀλλὰ σθενῆντος ἀποδοκεῖν, ὡς καλόρο
· νομίσω μι τησ βουληρίασ αὐτοῦ· εἴχεν δὲ πάντας καρτε^ς
· φαμ ἐκ κοτίου ποικιλά πενθοσ· οὐτε δι μητρού σὺν τούτῳ κράτος, ἐπει^τ
· θύμειος κληρονομεῖν ἀποδοκενόντος ἐμοῦ τὸ κτήματά, καὶ
· τὸν πίθον, καὶ τὴν πήραν, χοίνικος δινοθέμεων ἔχοντας.

κ. ὄντερ γάρ μοι τοῦτον ἔδει, ἀλλ' ὃν δὲ σοὶ τὸ δίδο^ν
γενεσ· ἀλλ' ἐχρῆν, σὺ τε ἀντισθένοντος ἐκληρονομεῖσασ·
μήτηρ, σοῦ πατέρῳ μετίω καὶ σεβευτερατῆσ περσῶν
ἀρχῆσ. Δ. τίκα τοῦτα φίσ; Κ. σοφίαμ,
σωτηρίαμ, ἀλιθειαμ, παρρησίαμ. Δ. τῇ δίσ, μέμνη^τ
μοι τοῦτον διαδεχάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθέ^τ
νον, μή σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών· Κ. ἀλλ' δι ἀλλο^τ
τούτου τῷ μη τοιούτῳ μητράμ, μή ὄντεισ ἐθερπάπανερ
καὶ δικόσ κληρονομεῖσαν προσδικῶν, ἐσ δὲ τὸ χρυσόν πάν·
τεος ἐβλεψομ· Δ. εἰ μότωσ, ὃν γάρ εἰχοι ἔιθα δεξαμένο^τ
τὸ τοιοῦτα παρ' ἀλιθῶν, διερρυκούστεος ὑπὸ τρυφᾶσ, καθά^τ
περ τὸ σαφρό τῷν βαλαντίων· ὃ στε ἔποτε μή ἐμβάλλει^τ
τίσ ἐσ ὄντοισ· καὶ σοφίαμ, καὶ παρρησίαμ, καὶ ἀλιθειαμ, εἴπει^τ
πτενεύθυνσ, μή διέρρει, τον πυθμένος στέγειρ δι τὸν δυναμέ^ν
νον· διόπτι πάροχουσιν τοῦ Δασιακοῦ ἔντας παρθενο^τ
ἐσ τὸν τερευτικένον πίθον ἐπαντλοῦσας τὸ δὲ χρυσόν
διδύνσι· καὶ ὅντις, καὶ πάση μικανή ἐφύλασσον· Κ. δικαῖο^τ
καὶ διέσιος μέμ· ἐζωμεν καὶ τοῦτο τὸν πλοῦτον, δι δὲ ὀβσαδού^τ
καὶ ζουσι κατείλουτε σ, καὶ τοῦτον ἀχρι τοῦ πορθμέωσ·

Ἀλεξανδρου· Ἀννιβου· μίνωος. μή σκηπίωνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΑΘΑΡΟΣ.

ΕΙΣ ΔΕΙ ΠΡΩΤΟΧΕΙΡΟΤΟΝΟΙ ΣΩΝ ΤΟΥΣ ΓΙΒΗΝ· ΑΓΛΕΙΝΩΝ ΓΑΡ ΕΙΔΩΝ·
ΑΝ ΘΥΜΙΑΕΙΟΝΤΑΝ ΕΙΣΩ· ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΙΝΩΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣ·

neq; unq; optab; Antisthenes ut moreret: quo heres
ditate accederet mihi illius baculus. huit vero egregie
dū, oleaginū, a se factū. Necq; opinor Crates, tu vali-
derabas successionē me mortuo, rēq; meār: (desy-
dolij/ac perq; chœnices duas lupini habētis. (puta
C. Necq; em̄ mihi his rebo opus erat: s; nec tibi Dio-
genes. q̄ em̄ ad rē p̄tibāt: q̄q; tu Antistheni succedēs
& ego:tibi m̄sto potiora atq; splēdidiora (accepisti:
ipū. D. qnā hēc s; q̄ ais: C. sa: (s; q̄ v̄l Persar
sufficiētiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētiā dico,
ni illar; me fuisse successore opuz. (D. p̄ louē, memi-
nē:tibiq; etiā lōge maiores reliq;se. (post Antisthes
aspnabant hm̄oi possēsiōes:nec q̄s; (C. veRēt̄ alij
nos ob spē potiūdē hēreditatis: s; ad aur; o (captabat
mnes intēdebāt ocsos. D. haud iniuria. nō em̄ hūc
hēc a nobis tradita:rimosi ob delis (rūt vbi adcipēt
lut marcida receptacula. q̄ pp̄t si qn̄ imittat (cias ve-
quis in eos sapiam/libertatē/aut veritatem: elabīs-
tur protinus: atq; perstillat:fundo retinere nō valen-
te, Cuiusmōi quiddā accidit Danai filiabus,
in pertusū dolū haustā aquā īportātib;:quū tñ auruz
dentibus ac unguibus / oīq; conatu s̄uaret. C. Igit̄
nos possēdebimus etiā hic nr̄as opes:at illi obolum
veniētes portāt solū, et hūc ne ultius qdē q̄ ad porti-

Alexādri. Añibalis. Minois. Scipiōis. (tore.

A L E X A N D E R.

Me oportet p̄epōni tibi Libice. melior em̄ sum.
AN. Nō equidē:s; me. AL. Igitur Minos iudi-

την μ. τίνεσθ' ἔστε; ἀλ. δύτος μὲν ἀνίβασθαι
καρχιθόνιος, ἐγὼ δέ ἀλέξαυθροσθ φιλίππου μ. νι.
δία, ἀκιφότεροι ἐνδυέοντες ἀλλα περὶ τίνεσθαι μὲν ἔρισται; ἀλλα
περὶ προεδρίας φίλοι γάρ δύτος ὑπεινωρ γεγεννήσθαι στρατ
τικὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δέ ὁ στρατηγὸς παντεστάσιμος, δύναται τούτου
μόνον, ἀλλα πάντων σχεδόν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φίλοι γένενται
καὶ τὰ πολέμια. μ. δύκοντι μὲν μέρει ἐκάτερος εἰς πάτρα
σὺ δέ πρώτος δ λίβυσταγέ. αλ. ἐμ μέν τοῦτο καὶ μίνως
ἀνάκτημ, δ' τί ἐμ ταῦθα καὶ τὴν ἐλλαδίδα φωνὴν ἐξέμαλθο,
ὁστε δέ ταῦτα πλέον δύτος ἐνέγκαιτο μου. φίλοι δέ
τούτους μάλιστα εἴσαινον ἀξίους ἔτιναι, δ' σοι τὸ μαθέμενον
ἀρχῆσθαις, δ' μάστιποι μέγα προεκάρποτα μὲν ἀντῶν,
δύναμίντε περιβαλλόμενοι, καὶ ἀξίοι δύο διατεταγμένοι
ἐγὼ γοῦν μετ' ἀνίγων εἰσορικίσασθε τὴν ἰδιότηταν, το πρῶ,
τον διαρχοσθών τῷ πλειστῷ μετελθόντες, μεγίστων δὲ οὐδὲν διέτησον.
κρίθεισται καὶ τούς κελτίβηρας εἴλοι, καὶ ταλατῶν εἰράτησον
τῶν εστιπερίων, καὶ τὰ μεγάλα δρινοπερβάτοι, τὰ περὶ τοὺς
ἥριδον διασαντασκατεδρακούν, καὶ σαναστάτους ἐποίησον
σα τοσαύτας, πόλεισ, καὶ τὴν πεδινὴν ἵταλίαν ἐχειρωσάν
μαρ, καὶ μέχρι τῶν προσοτείωντες προκούσιος πόλεωσ
ῆλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτενα μίσθισμέρασ, ὁστε τούς
διακτυλίους ἀντῶν μεδίμνοισ ἀπομετρήσαι. καὶ τούς
ποταμούσ γεφυρώσαι νεκροῖσ. ή ταῦτα πάντα ἐπραξε
οὔτε ἀμμιώνος οὔτε διομασόμενος, οὔτε βεόστειναι
προσπιούμενος, ή ἐντανία τησ μητρόσ διεζίον, ἀλλα
ἀνθρωποσ εἴναι διμολογῶν στρατηγοσ τε τοῖσ συνει,
τωτάτοισ ἀντεξεταξόμενος, καὶ στρατιώταισ τοῖσ μα
χέμωταί τοισ συμπλεκόμενος, οὐ μηδουνται καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē An̄ibal
cathaginensis: ego yō Alexander Philippi. M. Per
Iouē, gloriōsi utriqz. s̄ circa qđ vobis ē ḵtētio? AL.
De p̄fstantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du
cē exercitus: ego yō quēadmodū oēs fuerit. Necqz hoc
solū: sed omnes quāli qui p̄cesserunt me/affir
mo mihi cedere i re militari. M. Igit̄ i pte ūc̄ dicat.
tu yō p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios *Arta hambut.*
me iuuat: q̄ hic quoqz grecum sermonē perdidici:
quapropter necqz in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̄
filos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
initio existentes/tamen ad magna euasere a sc̄ip̄s:
potentiamqz adcipientes/& digni visi s̄ principatu.
Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri
mū subcōsul exñ fratri/maxias ad res gerēdas iudica
Proide & Celtiberos coepi. Gallos de *(bar optius)*
Hesperiqz magnos mōtes trāsmigraui. q̄ circū *(uici)*
Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̄ illic
erant:urbes/& planā Italiam subiuga
ui. usqz ad suburbia p̄eminentis ciuitatis (Rome) *X*
veni. Tantos deinde occidi una dīe: ut
anuli ipsoꝝ modijs mensurati sint. Postremo
Ruminibꝫ p̄p̄tes feci ex mortuis. Et hec oīa gesli
nec Ammonis filius nominatus: necqz deū me esse
ex cōposito p̄dicans: vel insomnia matris narrās: s̄
hominē plane me esse confitens: ducibus sapi
entissimis comparatus:& militibus pugnat
li arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίουστοποφεύγοντας πρὶν διώκειν τὸν, οὐ τῷ τολμᾷ·
 σάντι παραδίδονταστοινού τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ πότε
 τρῶ, οἱ ἀρχὴν παραλαβὼν, μῆνυμα καὶ παραπολός ἐξέτενε,
 χριστὸν μενος τῷ τῆστον κόρυντι, ἐπεὶ δὲ ὅμηρος ἐρίκητε τε καὶ
 τοὺς ὄλεθροὺς ἐκεῖνον δαρεῖον, ἐνὶ σσῷ γένει καὶ ἀρβίλοιστον
 τησεμ, ἀποστόλος τῷ πατρῷ, οὐ, προσκυρεῖαθαι, μὲν οὐ καὶ
 διὰ ταῦτα τὴν μικρήτην μετεδίκτησεν ἐκεῖνον, οὐ ἐμῆται φύσιος
 ἐν τοῖστα συμποσίοιστούσφιλονσ, οὐ συνελάμβανεν ἐπὶ
 θαυμάτῳ, ἐγὼ δέ τοι εἰπεῖσθαι τῆστον πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ
 μετεπέμψετο τῷ πολεμίῳ, μεγάλῳ στάλῳ ἐπὶ πλευσόν.
 τωμτῆστον πιθίνος, ταχέως ὑπκίκουσα, οὐ μάντην ἐλαυντὸν
 παρέσχον, οὐ καταδίκαιοσθεῖστον γέγονα ἐνγυαλινωστὸν
 πράγματα, καὶ ταῦτα ἐπραξαν βαρβαρος ὡν, οὐ ἀπέδευτος
 παιδείαστον εἰληνικῆσ, ὅντε οὐ μερόντοστορ δῆτος ἐροι,
 τάσσουν, ὅντε ὑπὲρ ἀριστοτελεῖται τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς,
 μόνη δέ τῇ φυσει ἀγαθῇ χριστὸν μενος· ταῦτα ἔστιν δὲ ἐγὼ
 Ἀλέξανδρος ἀπείνων φίλοις ἐίναι. εἰ δέ ἔστι καλλίων,
 δυνοστὶ διαθέματι τὴν κεφαλήν διελεθετο, μακεδόν,
 σι μέρη σωστα, καὶ τοῦτα σεμνά. δυν μακρὰ τοῦτο ἀκείνων
 διδέειεν ἀνγενναίους καὶ στρατηγοῦ ἀνθρόστηγινά πλέ
 οι καὶ περ τῇ τυχῇ κεχρημένου. μηδεὶς εἰρηκεν οὐκ αὐτού
 νήτοι λόγοιν, ὅντας ὁστούσιν μετόποστον πάντερ, σαντοῦ σὺν δέ τοι
 Ἀλέξανδρε, τί προσταῦτα φέρε; Άλλος χρῆματα δέ μη
 νωστος, μικρέπροστον διδραδόντων θεραστήν, οὐκαντι γάρ δέ τοι φίλοι
 διδάσκασεν δέσσοσ μέρη γένος βασιλεύειν, δέσσοσ δέ δῆτος λησκῆσ
 ἐγένετο. δέ μωστος δέ δραστικός οὐτοῦ δικινεγκα, δέσσοσ
 νέος ὡν ἐτί παρελθώμεπι τα πράγματα, οὐ τὴν ἀρχὴν
 τεταργαγμένη κατέσχον, καὶ τούστους φονέαστον πατρός

24/2

Διάταξις: οὐδεὶς Αλέξανδρος.

— Αρινδός:

Armenos fugientes priusq; sequat quispiā: & audi-
denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pas-
triū regnum adcipiens / illud admodū ampliauit:
usus fortunę impetu. Postq; vero vicit
miserum illū Darium, apud ip̄m & soleas cœ-
pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
modū viuendi Medorum consequutus / interemit
in couiuio amicos: & auxiliari eos conatus in
morte. Ego ḥo dñatus sum equalis patrī. Et postq;
reuocabar e prelio: magna classe traīci-
ens in Libyam / continuo parui: & priuatū hoīem me
exhibui: damnatusq; tuli equanimiter
rem ipsam. Atq; hēc feci barbarus ex̄ns, & expers
disciplinę grēcanicę: necq; Homerū quēadmodū ille e-
didici: necq; sub Aristotele p̄ceptore sum eruditus:
sed sola natura optima usus sum. Hēc sunt quib; ego
me. Alexandro meliorē predico. Si ḥo est pulchrior,
quia diademate caput ornauerit. Macedo-
nib; quidē līlis: quib; hēc venerāda s̄t. nō tñ pp̄t hēc
videbit̄ generoso duce, viro consilio ma- (melior
gis q; fortuna uso. Ml. Hic quidē dixit non inge-
nerosam orationē, necq; ut libycum decuit. Tū vero Augusti, arta
Alexāder, quid ad hēc dicis? A. Optuit qdē o Mi-
nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē r̄ndere. Satis em fama
ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ḥo hic latro
fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
iūuenis ex̄ns adhuc/aggressus sum res: & regnum r̄tūrbat
obtinui tandem. Interfectores patris

μετήλθων· καταφοβήσασθη τὴν ἐλαύαλα τῇ οὐρανῷ ὅπερ
λεία, σρατογόδος ὑπ' ἀντώνυχειρο τρυπθεός, ὅνκι ἡζίωσα τὸν μο-
νελόνων ἔρχοντα περιέπωμα ἀγαπάντῳ ὄρχειρ δπόσωμο δ πατήρ
κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας ἐπινοήσασθη τὴν γῆν, καὶ θεῖνοι
ἡγοσάκιενοσ εἴ μη ἀπάντων κράτησαι μηδίγουσ ἀγωμ.,
ἐσέβολον ἔσθη τὴν ἀσίαν· καὶ ἐπίτε γρανικῷ ἐκράτησα με-
γάλῃ μάστιχῇ, καὶ τὴν λυθίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρί-
γίαν, καὶ δλωτο τάξιν ποστίν ἀεὶ χειρούμενοσ, ἀλθομ ἐπί^τ
ἰσσοδιν ἔνθα Δαρέοσ ὑπέκεινε, μεριάδασ πολλάσ στρατοῦ
ἀγωμ· καὶ τὸ ἀπὸ τούτουν καὶ μίνωσ, ὑμένισ ἴστε, δσουσ
ὑκῆ μηκρούσ ἐπί μᾶσ ἀμέρασ κατέπεινο· φιστὶ γοῦν
δ πορφυρείσ, μηδιαρκέσαι ἀντότισ τότε τὸ σκάρφος, ἀλλὰ
σκελίασ διαπιζόμενουσ, τούσ πολλούσ ἀντῶν διαπλεῖ-
σαι· καὶ τάντα δέ ἐπρεστον ἀντόσ προκινηνένων, καὶ
τιτρώσκεοθαι ἀξιῶν· καὶ γίνασαι μη τάξιν τύφω, μη δέ
τάξιν ἀρβιλοισ διηγήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρισ ἵν,
δῶν ἀλθομ, καὶ τὸν ὀκεανὸν δρον ἐποιησάκι τῆσ ἀρ-
χῆσ, καὶ τούσ ἐλέφαντοσ ἀντῶν ἔιλον, καὶ πῶρον
ἐχειρωσάκι, καὶ εκύδασ δέ δικι ἐνικατρόφροντοσ
ἀνδρεασ, ὑπερβάστοὺ τὸν τάντην ἔνικισαι μεγάλῃ ἱππο-
μαχίᾳ· καὶ τούσ φίλουσ ἔνι ἐποίησαι, καὶ ἐχθρούσ
κακούμακι, εἰ δέ καὶ θεόσ ἐδύκουν τοῖσ ἀνδρῶποισ,
συγριωστοι ἐλέινοι παρά τὸ μέγεθοσ τῶν πραγμάτων,
καὶ τοιοῦτον τὶ πιστεύσαντεσ περὶ ἐλού·
τὸ δὲ δύμι τελευτῶισ ἐγὼ μέν βασιλένων ἀπεβούν·
δύτοσ δέ ἐν φυγῇ ὥν παρότ πράσισ, τῶν βιθυνῶ,
καθάπερ ἀξιον ἦμι πανουργότατον καὶ ὁμοτατον ὄντα· ὡς
γάρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἵτανῶν, ἐπλεγειν δτί, ὅνκι ἰσχυτί,

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens:dux̄ illis prepositus/indignū putaui,Mas
cedonū me regno ḥtētū eē: s̄z cupidus ip̄ādi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrā:& molestū (qd pat̄
putans/si non omnibus imperarem:paucos ducens/
sustulī in Afiam:& apud Granum vici ma
gna pugna:Lydiam capiens,Ioniam,& Phry
giam.Et omnino que transierim sp̄ subiugās/veni ad
ip̄m locū ubi Darij expectabat: infinitum exercitū
ducens . Et ab eo tpe o Minos,vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim.Dicit igitur
portitor(Charon)non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsoꝝ transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non que in Tyro/ neq;
in Arbilis narrem : sed & usq; ad Ins
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gni: ac elephantes eoꝝ coepi: Porumq;
subegi:& Scythes non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna,equestrī
pugna. Amicis benefeci : & de inimicis
ultus sum. Q, si & deus visus sum hominibus:
parens erat illis /pr̄ magnitudine rex
rum tale quippiam creditibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic yō Annibal,in exilio fuit apud Perusiā,Bithyniū:
quēadmodū decuit i,pbissimū & crudelissimū hoīeꝝ :
Q, yō vicit Italos:omitto dicere, quoniā non virtute

πολιτεία καὶ ἀπίστια καὶ λόγοις, νόμοις δέ οὐ πρό,
φοργεῖσθαι μέν. ἔτει δέ μοι ὁνείρος τὸν τρυφήν, ἐκλεῦσθαι
μοι δοκεῖ δία ἐσσοίει ἐν καπτήν, ἐτάγματος συνῷ, καὶ τούτος
τοῦ πολέμου καρδιούσθαι μάστιος καθηδύπαθῶν. ἐγὼ δέ
εἰ μὴ μικρότερος εἰσπέρια διδόσασ, ἐπὶ τὴν ἑώ
μᾶλλον ὥρμασα, τί ἄλλο μέγα ἐπράξα, ἵτανί αἱ ἀναστάσι,
μωτὶ λοβῶν, καὶ λιβάνην, καὶ τὰ μέχρι γαστρίσθαι μπάσι,
γόνιενος; ἀλλ' ὅμηρος ὄμηρος καὶ ἐλασσόνει μοι ἐκέινα, ὑποστήσος
σονταὶ μήπι καὶ δεσπότην δικαιογοῦντα. Ἑρνία. σὺ δέ τοι
μίνωσ, δίκαιε. ἴκανά γάρ ἀπέδη πολιτῶν καὶ τῶντα.
Σ. μὴ πρότερον ἡμὶ μὴ καὶ ἐμοῦ διαλούσθω. Μ. τίσ γαρ
εἴ τοι βελτίστε, πρέπει ὧδηρίος; Τ. ἵταλιώτης
Σκηπίων στρατηγὸς διαβελῶν καρχηδόνα, η κρατήσας
λιβύων μεγάλαιοις μάχαισι. Μ. τί δῆμος καὶ σὺ
ἔρεισ; Σ. ἀλεξανδρου μὲν γίττων εἶναι, τοῦ δέ ἀνα-
νίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωκεν τηνὶ σοστὸντο, καὶ φυγεῖν
κατανογμάσας ἀπίμωσ. πῶσ' δῆμος ὅμηρος δάναι σχωτοσ δῆμος
τοσ; ὃς πρόστις ἀλεξανδροῦ ἀπιλλάσται, ὃ δῆμος δέ σκηπίων
ἐγὼ διενικώσας ἀντὸν, παραβάλεσθαι ἀριστός. Μ. νη δέ
ἐνυπνίῳ μοναχός τοι σκηπίων, ὃ στε πρώτος μὲν κατέριθρος
ἀλεξανδρος, μετ' ἀντὸν δέ σύ, εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
αννίβαστ, διδέ δῆμος ἐνικατοφρόντος ὧδη.

Διογένουσ. καὶ ἀλεξανδρον. ΔΙΟΓΕΝΗΣ

τί τοῦτο δέ ἀλεξανδρεῖ; καὶ σὺ τεδικαστὸς ὁ στρατός
ἥλειστος τοι τοστος; Α. δράστης δέ στρατός τοι παράδιος
δέ εἰ δινηρωπος ὧδη ἀπεθανον. Δ.
δινηροῦ δέ ἀμιλων ἐφεύδετο, λέγων ἐσιτοῦ σε εἴναι
πιόμη. σὺ δέ φιλοππον ὅδας ἀσθα; Α. φιλίππου

Ad hanc
sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti yō nec me
mor unq̄s. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt qlia admisit ī Capua, mulierib⁹ dēdūtus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quē in occidēte gessi videant) ad oriente^z
magis impulisse: quid magni effecisse: Italiā incru
entus accipiens / & Libyam: & usq̄ ad Gades im
perans: Sed indigna visa sunt mihi illa: formi
dantia me nunc & dominū confitēta. Dixi. Tu yō o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.

SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ipic⁹ An^{ti} m̄fīor
nibali melior esse, qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq̄ ego Scipio,
qui eu^z deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄ louē,
recta dīcis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ipm̄ vero tu, deide (si visu^z fuerit) c̄tius
Annibal sit: neq̄ ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. DIOGENES.
Quid hoc rei ē Alexāder? Ita ne & tu mortuus es p̄
atq̄ nos oēs? A. Vides Diogenes nimir^z. *(de*
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat: dicēs te suū eē
filiū. An yō Philippo p̄re pgnatus eras? A. Philip
t (po

καὶ περὶ τῆς ὀλυμπίας δύο μοια ἐλέγουντο, οὐδὲνοντα
 διμιλεῖν ἀντί, καὶ βλέπεσθαι ἐμτῇ ἐνυψητα δὲ τὰ σε-
 τεχθῆναι. τὸν δὲ φίλη πρωτεῖας απόστατος, διόπεινον πα-
 τέαρ σου εἶναι. Α· καὶ γὰρ ταῦτα θέουντο ὁ σπερ σὺ, νῦν δὲ
 δρῶ, δὲ τι ὄντες ὑγιέστεροι μάτηρ, ὄντε δι τῷ ἀμειωνίων
 προφῆται εἰλεγον. Δ· ἀλλὰ τὸ τεῦμαστον δικαίον ἀρχιτόρος
 σοι τὸ ἀλέξανθρε πρόστα πράγματα ἐγένετο. πολλοί
 γάρ ἡπέπτησαν, οὐδὲν εἶναι σε νομίζουντεσ. ἀτάρ εἰ πέκκοι
 τίνι τῷ τοσαύτῳ ἀρχήν καταλέποιπασ; Α· δικαίον
 διόγενεσ. ὃν γάρ ἔφθασασ ἐπισκήται τὶ περὶ ἀντίσ,
 ἢ τοῦτο μόνον, δὲ τι ἀποβικόνων περιθίκα τὸν διατύνοντε,
 πέδωνα. πλὴν ἀλλὰ τι γελάσῃ διόγενεσ; Δ· τί γάρ
 ἀλλο; ἀνεμικθήσῃ διαίτης ἐπιλεῖσθαι τοι σε παρειηφότος-
 τῷ ἀρχήν καλακεύοντεσ, καὶ προσταίτην ἀρουρύμενοι καὶ
 στράτηον ἐπὶ τούσ βαρβάρουσ, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖσ διώδε,
 καθεδίσ προστίθεντεσ, καὶ νεώσ δικοδομούμενοι, καὶ θίν-
 τεσ ὡσ δράκοντοσ ηῷ; ἀλλ' εἰπε μοι, ποῦ σε δι μακεδό-
 νεσ ἔθαψαν; Α· ἐτῇ ἐρβαβιλῶνι κέιμαι τρίτην τοσαύτῳ
 ἡμέραν. ὑπισχνεῖται δὲ πτολεμαῖος δὲ πασπικός, ἵντο-
 τε ἀγάλη σχολῆν ἀπό τῷ θορύβων τῷ θερποστὶ, ἐσ
 αίγυπτον ἀπαγαγών με βαθεῖμ ἐκεῖ, ωσ γενοί τοι εἴσ
 τῷ μαγνητίων δέοντι. Δ· καὶ γελάσω δὲ ἀλέξανθρος,
 ιρῶν καὶ εὑρίσκοντι σε μωραίνορτα, καὶ ἐλπίζοντο
 ἀνυπαίρηστοι γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ τούθοι μὲν δὲ θεωτο-
 το, μηδὲ πρίσκος. ὃν γάρ θέμιστα διελθεῖτιν τῷ διάσταξ διος
 πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐσ τὸν εἴσω τοῦ σοκίου παρ-
 ελθόντων, ὃν γάρ ἀκελλός ὁ διοκόσ, ὃν δὲ ὁ κέρβερος ἐν
 καταφρόντος

Vespasianus
Ms. A. 2. 2. fol. 12v

haud dubie. nō em̄ obijisse Am̄onis filius ex̄ns. D. at
qui de Olympiade consilia dicebant. puta draconem
̄gressū fuisse cū ea: visūq; i cubiculo: deiñ sic ex eo te
peperisse. porro Philippū errare: credentē se pa-
trē tibi eē. A. At ego q; h̄c audierā ut tu: nūc yō
video. quoniam nihil sani mater/ neq; Ammonij
vates dixerunt. D. Att̄n mendaciū ip̄or; nō iutile
tibi Alexander. ad res gerendas fuit. multi
em̄ metuebāt te. deū esse credentes. Sed dic mihi:
cui nā ingens illud impiū reliquisti? A. Ignoro
Dio. nō em̄ (cū pūetus eēm subita morte) statui q; q;
p̄ hoc unū: q; moriēs Perdicce anulum tra- (de hoc:
didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
aliud agā? An memisti quid fecerit ḡeci. nūp arrepto
imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
ducem aduersus barbaros: aliqui proinde duode-
cim dījs addiderunt: phana edificauerūt: sacrifican-
tes tibi tanq; dracōis filio? Sz dic mihi: ubi te Macedo-
nes sepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo ētiū iā
diē. Porro pmittit Ptolemaeus ille satelles meus: siq; ns
do detur ociū a tumultibus reꝝ. qui instant: in
egyptū se deportaturū me/ ut sepeliar illic: unusq; siā
ex dījs egyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
vidēs & i īferno adhuc te desipiētē. speratēq; fore: ut
Anubis/ aut Osiris fias? Verꝝ h̄c o diuinissi-
me. ne sp̄eres. nō em̄ fas est reuerti quēpiā/q; seſtrāſ.
miserit paludem, & in hiatum specus de-
scēderit. nō em̄ negligēs ē AEacus: neq; Cerberus cō-
t 2 stemmendus.

ΕΝΕΙΝΩ ΔΕ ΗΔΕΩΣ ἀν μάθοι μή πάρα σοῦ, πῶσ φέρεις
δπότ' ἀν νοκόχος, δ' οὐκ εὐδεμονίαν ὑπέρ γῆστάπολιτῶν
ἀφίξαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσῦτον, καὶ ἔδη προσκυνοῦτα· οὐδὲ
βιλῶνα, οὐδὲ βάσιτρα, οὐδὲ τὰ μεγάλα θηρία, οὐδὲ τίκιμα, οὐδὲ
οὐδὲ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα Διοκλεμένονται μόνοι
λειτή τὴν κεφαλήν, πορφυρίδα ἐμπεπορτώντενον. διν λύπτει
ταῦτε σε ὑπό τὴν μικρήν ιούτα· τί δακρύεισθε μάτους;
ἢν δὲ ταῦτα σε δ σοφὸς Ἀριστοτέλος ἐπαιδεύσε, οὐδὲσ·
διαι βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; α· σοφὸς;
ἀπάντωρ ἐκεῖνος κολόκωρ ἐπιτριπτότασθι· εἰ μέ μόν
νον ἔασσον τὸν ἀριστοτέλουσ εἰμένοις, δ' οὐ μέν θάτιος παρ'
ἐμοῦ, δία δὲ ἐπέειδενερ, ωστε δὲ κατεχρήτο μοντῆ περί¹
παιδείαμ φιλοτίμοις, θωσεύωμ καὶ ἐπανθέματι μέν εἰσ
τὸ καλλιστός, φέσ καὶ τοῦτο μέρος ὃντ' ἀγαθοῦ, ἀρτί δὲ εἰσ τὸ δέ
πράξεισ οὐ τὸν πλοῦτον· καὶ γάρ ἀν οὐ τοῦ δέ ἀγαθού κατέ,
τ' εἶναι, ωστε μὲν ἀσχύνοιτο καὶ ἀντὸς λαμβάνωμ.
γένος δέ ὁγενεσ ἀνθρωποσ οὐ τεχνίτης· πλὴν ὅλης τοῦτο
γε ἀπολέλαιμα ἀντοῦ τῆς σοφίασ, τὸ διν πέπισθαι ωστὲπί¹
μεγίστοισ ἀγαθοῖσ δέ κατηρί· μικρώσ μερῶγε ἐμπροσθεν·
δ· ὅλης οἵσθαι δέ πράξεισ; ἀλισ γάρ σοι τῆς λύπης
ὑποθήσαμε· ἐπειδὲ ταῦθά γε ἐλλέβορος ὃν φύεται, σὺ δέ
καὶ ν τὸ λίθιον ὑδωρ χανθόρεπιστασάκεινοσ πίε, οὐ δένθισ
πίε, οὐ ποδάρισ, δίντω γάρ ἀν πανσή ἐπιτοισ Ἀριστέ,
λίγος ἀγαθοῖσ ἀνιώψεινοσ γάρ οὐ κλέιτον ἐκείνον δρῶ, καὶ
καλλίσθει, οὐ δέλλοντο πολλάσ ἐπιστεθεντασ ωστε διαστο-
τασαι ιτο οὐδειναντο σε, ωστε ἐδρασασ ἀντούσ ωστε τὴν
ἐτέραν· σὺ τοι τὴν βάσις; Καὶ πίνε πολλάσ, ωστε ἐφύε.

Illud y^o iucūde admodū velī discere abs te: quō feras
q̄ties in mentē venit, q̄nta felicitate in terra deflīcte,
huc accesseris. puta corporis custodib⁹, satellitib⁹, ac du-
cib⁹, tū auro tāto, ad hęc pp̄fis q̄ te adorabāt. p̄tēa Ba-
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emiebas spicuus, dū vectareris ūiūctus ami-
cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd dis (culo
hęc te ī memorię subeūtia: Quid fles stulte? (cruciāt
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne putas
res firma esse quę pēdent à fortuna? A. Sapiens?
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so-
luꝝ sine quoꝝ, Aristotelis facta scire: q̄ mīta petierit a
me: p̄ q̄b⁹ mittēdis scripsiterit: deīn quō abusus sit mea
doctrina ambitiōe: colens sīl ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ip̄a pars sit sumī boni: nunc ob
res gestas, atq̄ opes. Nā post & has int̄ bona putas
bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Prēstigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ip̄ius sapīa: q̄ nūc ex (lētus. Ver̄ illū
maxīs bonis q̄ tu om̄eoraſti pauloān. (crucior ut de
D. At num scis qđ facies: remediu em̄ tibi molestiæ
ostendam. Quādoqđē hic veratrū nō nascitur: tu
Lethgi fluminis aquā abundant̄ attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac s̄epius: sicq̄ desine de illis Aristote-
lis bonis discruciarī. Sz & Clitū illū video: ac
Callisthenē: aliosq̄ mītos ad te rapti se mouētes, quē
cerpan̄ atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisiſti qndā in (dis-
illos, q̄re ī alterā te hāc ripā ſeras: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ·

ΜΕΝΙΠΠΩΣ·

Τί κλάσις τάνταλε; οὐ τί σεαυτόν ὅμηρόν ἐπί τῇ λίμνῃ
ἐστώς; τ. δέ τις μένιππε ἀπόλλωλα ὑπὸ τοῦ βίτσου·
μ. δύτωσ ἀργοῦσ' εἴ, ωσ μὲν ἔσπειρασ πίειν, οὐ καὶ ίκανος
ἀρυσάμενος καὶ λίτη τῇ χειρὶ; τ. ὄντειν ὄφελος εἰ ἐπικύ-
ται μι. φεύγε γάρ τοῦ ὑδρίων ἔταιμάλην προσιόντα ἀσθίται με-
μένη λέπτοτε καὶ ἀρύσαμει, καὶ προσενέγκω τῷ σόματι, οὐ
φεύγων βρέχασ, ἀλλού τὸ χεῖλος, καὶ μιατῶν δουκτήλων
λίαρχος γνέμ, οὐκ οἶδον δίπωσ ἀνθίστησατε τοιούτου τὴν
χειράμουν. μ. τεράστιοι δέ τις πάσχεις τάνταλε. ἀτάρ
εἰς τέλοις, τί γάρ καὶ λέπτον πιέιν, οὐ γάρ σάκκα ἔχεισ; ·
ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν λύδῳ πατέθασσαν, δίπερ καὶ περιῆν ή
τιτῆν ἐδύνατο. σὺ δέ οὐκέτι, πῶσ ἀνέτι οὐ κακώνος
οὐ πίναισ; τ. τοῦτο ἀντὸν καλασίσθετι, τὸ διττὸν με-
τὰ τυχήν δισ σάκκα οὔσαμ. μ. ἀλλατοῦτο μὲν δίπτα
πιεύσθομεν, ἔταξ φίστων μίθει καλάθεσθαι. τί δέ οὖν σος
τὸ δεινόν ἔσται; δεῖνιος μὲν ἐνδείξει τοῦ ποτοῦ ἀποθάνεις;
οὐχ ὅρα γάρ ἀλλού μετά τοῦτον ἀδηνόν, οὐ θάνατον ἐμτεῦνει
εἰσ ἕτερον τύπον. τ. δρεῶσ μὲν λέγεισ, καὶ τοῦτο δέ
οὖν μέρος τῆς καταδίκησ, τὸ ἐπίθυμεῖν πιέιν μικρέμ δεσ-
μενον. μ. λιρέοις τάνταλε, οὐ ωσ ἀνθίστησ ποτοῦ δεῖσ;
θαυ δικέοις ἀμφάστου γε ἐλλεβόρης. οὐδὲ δίσισ τοῦ νικατίου
τοῖσ ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεινογμένοισ πέτανοισ,
οὐ τὸ ὑδρίων, ἀλλατοῦ τὴν διτάμη πεφοβημένος. τ.
ἢ δέ τὸν ἐλλεβόρον τέ μένιππε ἀναίγομαι πιέιν, γένοισθοι μοι μό-
νον. μ. θάρχεις τάνταλε, ωσ δύτε σὺ, δύτε ἀλλοσ πίεται
τῶν νεκρῶν. ἀδικνατον γάρ, τοιούτης πάντεσ ὁ σερφ σὺ έκπονη-
ταδίκησ, διτάμη τοῦ ὑδρίων τοιούτου.

Menippi. & Tantali. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teipz merore afficis.
īminēs? T. Qm̄ Menippe enecor ob sitū. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō p̄nus icubēs bibas: aut
hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p̄
cūbā. ēfugit em̄ aq̄ sīf atq̄ admoueri me p̄pius fēs̄it.
ver̄ si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̄uenio effluxum: rigans tñ̄ sumā labia: & inf̄ digitos
aqua elabit. haud sc̄o quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. pdigiosū qddā tibi accidit Tā. ver̄
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire poſat. tu yō aīa cū ſis: quinā poſthac ſitire q̄as:
aut bibere? T. Hoc ip̄m ſupplicij quiddā est: ut ſiti
ſustineat aīa acſi corpus ſit. M. Sed hoc ſic eſſe
credimus, qñquidē aīs te ſiti excruiciari. ver̄ quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne ſopia potus mo
nō video em̄ alios ultra hos iſeros: nec mortē (riare:
migraueris, q̄ tibi eueniat i alio loco. T. (aliā, ſi hīc
certe p̄s ē ſupplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hēc
pus ſit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō oſ
re videris meto veratro. nā, p̄ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib̄ morſu l̄ſi ſunt pateris:
qui non aquā/ ſed ſitim horreas. T. Neq̄
veratrū Menippe recuauero bibere, ſi liceat mihi ſo
lū. M. ɔſide Tā, ſic futurū: ut nec tu/nec alijs qſc̄b̄ bi
mortuoꝝ. ipoſſibile em̄ id. q̄b̄q̄ nō ōes ut tu, affi (bat
cianſ hac poena: ut ſitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥΝ ήγειριον.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ποῦ δέ καλοί εἰσιν, καὶ καλοί ἔργαι· τοῖς
υπόγονού με νέκυντα· Ε· οὐ σχολή μὲν τὸ μένιππε,
πλὴν κατ' ἐκένον αὐτὸν ἀπόβλεψον ὃς ἐπὶ τῷ πεζῷ· Εὐθέ
τάκινός τε ἐστιν, καὶ διάρκισσος, καὶ νηρεύσ, καὶ ἀχιλλεύσ, καὶ
τυρώ, καὶ ἐλένη, καὶ λιμάνια, καὶ διλωσ τὸ ἀρχαῖα κάλλι πάντα·

Μ· διστάξι μάνιον δρῶ καὶ κράνια τῶν σφριῶν γυμνισθεῖς,
διμοιαταὶ πολλαῖς· Ε· καὶ μήν ἐκέναντι πάντεστιν δι ποιηταῖς
θουκαλέουσι, τὰ διατάξαις, καὶ σὺ ἔστινασ καταφρονεῖν· Μ·
διμωσ τὴν ἐλένην μοι λέγοντα, οὐ γάρ ἀμπλιαγνοί,
καὶ ἔγωγε· Ε· τούτι τὸ κρανίον τὸν ἐλένην ἐστίν· Μ·
εἴ τοι δέντε χίλια μῆνες διατοῦτο ἐπιληρώτησαι εἰς ἀνταστο
τῆστον, καὶ τοσοῦτη ἐπεστοι ἐλλιπεῖστε καὶ βούρβας·
Εοι, καὶ τοσαῦται πόλεισ αναστασοὶ γεγνοσαῖμεν; Ε·
ἀλλα δικαὶος εἶδες τὸ μένιππε τὸν γυνάκιον· ἔφισ
γάρ ἀμπλιαστὸν σὺ ἀνεμεστορυνεῖνος,

ΤΟΙΧΟῦ ἀκεφί γυναῖκι πολὺν χρόνον ἀλιγεα πάσχειμ
ἐπει τῇ τοι ἀνθράκῳ ὄντα εἴτιος βλέπωι ἀποβεβλημένοι
τὴν βούρβην ἀκεφαλαῖς λονότι ἀντῷ δέξει μέν, τοι δινέει
καὶ ἔχει τὴν κοριάνην κάλλιστα εστιν· Μ· οὐκοῦν τοῦτο
ἔργον θουκαλέω, εἰ μή συνίεσσαι δι ἀκανθοῖ πέρι πράσσει
τοσοῦτωσ διλύχροισ, καὶ φαίνεται ἀπαυθούντος πονοῦντεο·

Ε· οὐ σχολή μοι τὸ μενίππε, συμφιλοσοφεῖν σοι,
ωστε ἐπιλεξάμενοσ τόπουν ἔνθα δέντελησ, καὶ σο καταβάσαι
λῶν σεσυτόν· ἔγω δέ τούστοις ἀλλοισ νεκροῦσ Καὶ μετελεύσοι
μαι. ΜΕΝΙΠΠΟΝ· Καὶ κέρβερον· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·
τὸ κέρβερε, συγγενήσ γάρ εἰμί σοι καὶ ωμοὶ καὶ ἀντόστοι,

Menippi. ac Mercurij. MENIPPVS.

Vbi nā formosi illi s̄t/aut formosę o Mer, duc doceq; ut hospitē me recēs huc pfectū. M. haud ocīū ē mihi ver̄ istuc iō loco r̄spice dextrorsū. Illiq; (Menippe.

Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,

Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē večarum Men. ossa solū video / & caluarias car (formar̄ oē. sifia p̄ide s̄t oia. M. atq; hēc s̄t q̄ oēs (nib⁹) r̄nudatas, mirant̄ ossa vic̄ que tu videris etēnere. Mē. (poetę Att̄n Helenam mihi ostende. non enim dignosco ego. Mer. Hēc caluaria Helena est. Men.

Et quidē mille naues ob hanc impletæ s̄t, ex omnibus gr̄c̄is acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gr̄ci ac barbari: tot deinde urbes euerſe sunt? Mer.

Ceterę, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. dices em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis spiciat: abijs̄c̄etes colorē/d̄formes nimiq; ip̄os videri c̄tig; it. qdē florētes ac detinētes colorē/speciosissimi s̄t. Men. Igit̄ hoc Mercuri demiror: si non intellexerunt gr̄ci/ pro re usq; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare. Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū: quare delecto loco, ubi velis prosterne teipm, ego em̄ alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. MENIPPVS.

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ip̄e exñs: dic mihi p̄ Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

θηρῶν

δπότε κατέβει πρὸς ὑμᾶσ· οὐκός δέ, σὲ δὲ δύναται, μηδέλα
κτεῖ μυρόν, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶσ φθέγγεσθαι ὅπο·
τ' ἐθέλοισ· κ. πάρωρεν μέρι τὸ μένιππε, παντάποστη
ἐθόνει ἀτρέπτωτῷ πρωστῶῳ προσίενα, καὶ ὃν πάντα δε
μνέναι τὸν θαύματον δοκῶμ, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖστοις
τοῦ σομίου ἐστῶσιν ἐθέλωμ· ἐπεὶ δέ κατέκινθεν τοῦ χάστα
ματοσ, καὶ ἔιδε τὸν δόρφον, καὶ γὰρ ἔτι διαμέλιοντα ἀντὸν
δοκῶμ τῷ κονείῳ κατέσπασα τοῦ ποδόσ ὁ σταθμός τούτου
φησικῶν, καὶ τάχαντα παίδια ὡδηρέτο, καὶ παυτδιος
ἐγένετο· μ. ὄνκοιν σοφιστήσ ἀνθρώπωσ ἡμ, καὶ ὅνκ
ἀνθρώπωσ κατεφρόνει τοῦ πράγματοσ· κ. δικ. ἀλλ
ἐπεί περ ἀναγκῶιον ἀπτό ἔσφρα, κατεθράσυνετο, ὃστε διῆθεν
ὄνκ ὄνκων πεισόμενοσ ὁ πάντωσ ἔδει παθεῖμ, ὃσ
θαυμάσωμται· οἱ θεαται· καὶ δέλωσ περὶ πάντων γε τῷ
τοιούτῳ μὲν εἰσεῖμ ἀντὶ ἔχοιμι· ἔωστο τοῦ σομίου τοικροΐ
καὶ ἀνθρέσι, τάχα δὲ ἔνδοθεν ἔλεγχοσ ἀντιβίστο· μ.
ἔγω δέ πῶσ σοι κατεκλινθέναι ἔδοξα· κ. μόνοσ
τὸ μένιππε ὁρίωστον γένοῦσ, καὶ διογένησ πρὸ σου·
διτὶ μὴ ἀναγκαλόμενοι ἐσχετε, μηδὲ ὡθούμενοι, ἀλλ
ἐπειδούσιοι, γελῶντεσ, ὑκαλέσιν παραγγείλαντεσ δέ ταστήρ·
χάρωροσ· καὶ μένιππου· ΧΑΡΩΝ.

Ἄπειδοσ τὸ κατάρρετε τά πορθμία· μ. βόαι τοῦτο
σοι δέ μηδέχαρων· κ. ἀπόδοσ φιλιή, ἀνθ' ὕμ σε
διεπορθμενοσάμην· μ. δικ. ἀντιλαβοσ παράτου μη
ἔχοντοσ· κ. οὐτι δέ τοσούβολόμητέχων· μ.
εἰ μέρι καὶ ἀλλόσ τισ δικ δέδα, ἔγω δέ ὄνκ ἔχω·
κ. καὶ μὴν στηρίζωσε, νὴ τὸν εργούτωνα, τὸ μιαρέ,
ἴν μη ἀποδέσσο· μ. καὶ γὰρ τῷ διηγήσ

qñ descēdebat ad vos. vīsīlē ē at, cū deus sis, nō latra-
re solū: sed & humano more loqui quan-
do velis. C. Procul quū esset Menippe, omnībus
apparuit interrito vultu adcedere: & non valde for-
midare mortē vīsus ē: ac oñdere se talē illis qui extra
specū stabant volens. Posteaq̄ yō despexit in hi-
atum: vīditq̄ caliginem: & ego insup contantem ip̄z,
mordendo, aconito corriperē pedes: quēadmodū ins-
fans eiulabat: suosq̄ liberos deplorabat: omniformis
factus. M. Igit̄ fucate sapiens homo erat: nec
vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed
ubi necessitatē ipsi incūbere vīdit/cōfidēs fuit: q̄si yō
nō inuitus pāssurus eēt qđ oīno opus erat eū pati. q̄
miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnībus
istiusmōi viris dicere possū: usq̄ ad fauces specus au-
ac viriles: atq̄ intus dēphēderis & pueros. (daces sē
yō qnā tibi subiūsse specū vīsus sūr. C. so (M. Ego
Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes clus
eo q̄ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (porte:
ulgronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnībus.

Charonis. & Menippi. CH A R O N.

Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc
tibī voluptati est: C. Redde inq̄ pro eo q̄ te
transuexi. M. Nō adcipies certe a non
habente. C. Est ne quispiā q̄ nec obolū hēat: M.
Si quidē & aliis qſq̄ sit haud scio: ego certe nō hēo.
C. Atqui p̄focabo te, p̄ Ditem, o impurissime,
ni reddas. M. Et ego baculo

σὸν πατάξασ· διαλύσω τὸ ιράνιον. **κ.** μάτημαῖς εἰσαγ
πεπλευκώσ τοσοῦτον πλοῦν; **μ.** δέρματος ὑπέρεμποι
σοι ἀποδέτω, δόσ με παρέμωκέσοι. **ερ.** νὴ Δία, θνατίμη,
εἰ μέλινο γε καὶ πρερεκτίνειρ τῶν οὐκράμ· **κ.** ὅνκ ἀπό,
στήσομαι σου. **μ.** τούτου γε ἐνεκοινωνίαστὸ πόρθι
μεῖον παράμενε· πλὴν ἀλλ' δ' γε μηδέχω, πῶσ' ἀριστοῖσ;
κ. σὺ δέ ὅνκ θέλεισ ὡς κομίζειρ θέρον; **μ.** θέλειρ
μέν, ὅνκ εἴχομ θέρε· τί δῆμ; ἔχρην διατοῦτο μὴ ἀποδανεῖμ;
κ. μύνθος δῆμος ἀνχίσεισ, πρόκα πεπλευκέναι. **μ.** δέ
πρόκα πρέβελτιστε· καὶ γάρ οὐτικόσα, καὶ τῆσ κώλισ ἐπει
λαβόμεν, καὶ ὅνκ ἔκλαιον μόνοσ τῶν ἀλλων ἐπιβατῶν.
κ. δυνέρταντα πρόστα πορφύρια, τῷρ ὁ βολὸν ἀποδοῦ,
ναὶ σε δέει· εὐ γάρ θέμισ ἀλλωσ γενέσθαι, **μ.** ὅνκον
ἀπάλιγε με ἀμύθισ ἐσ τὸρ βίον. **κ.** χαρίεμ λέγεισ, ίνα
καὶ πληγάσ ἐπὶ τούτῳ παρά τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.
μ. μὴ ἐνύχλει δῆμο. **κ.** δέξορτι ἐμ τῇ πήρα ἔχεισ.
μ. θέρμουσ ἐι θέλεισ, καὶ τῆσ εκάτησ τὸ δέξινον. **κ.**
πόθεν τοῦτον ὑμῆν τέρματὸν κύνα θήγανεσ; δέοντα δέ καὶ
ἔλαλε παρά τῷρ πλοῦν, τῷρ ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε,
λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνοσ ὄμβων διμωλόντων
ἔκειναρ. **ε.** ἀγνοεῖσ πάρομορ δινδρα διεπόρθε,
μενσασ; ἔλευθερον ἀκριβῶσ, καὶ ὅνδενόσ αὐτῶ μέλει. δῆμοσ
ἐστιρ δέ μέν πατο. **κ.** καὶ μηδὲν σε γάβωις. **μ.**
ποτέ ἀριστοῖσ πρέβελτισ; δισ δέ δῆμος ἀριστοῖσ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ· καὶ μαυσῶλον. **ΔΙΟΓΕΝΗΣ·**

ὅ καρ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖσ, καὶ πάντων θητῶν προτὶ,
μάσθαι ἀριστοσ; **μ.** καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μέρ δικιω,
πεῦ· ὃσ εβασίλευσα καρίασ μεν ἀπάσισ, ἔργα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris transuectus tanto traiectus. M. Mercurius p me tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecum si deinceps & p soluere debeā mortuorē noīe. (agit: tā. M. Huius rei ḡra trahēdo cym. (C. haud omits bā/in pposito p̄sist. veretn qd nō hēo qnā auferes? C. At tu nesciebas qd tibi fuerit apportādum? M. quidē: s̄z nō habebā. qd iḡr: nū optuit ea ḡra. (Sciebā C. solus iḡr gl̄aberis, gratis te fuisse (me nō emori: gratis o p̄clare. siqdē exhausi s̄e (trāsuectus. M. haud pūi: nec eiulaui solus int̄ alios q (tinā & remū arris. C. Nihil hoc ad nauolum. obolū redde. (vecti sc̄. re te oportet. haud eī fas ē alī fieri. M. Igitur reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicas: ut & verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne iḡs sis molestus. C. oñde quid i pera hēas. M. Lupinū si velis /& Hecate coñnam. C. Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia garriebat inter nauigandum: vectores omnes irris: dēs/dicterijsc̄q̄ icesſēs: unus ptoide cātillās/plorātibō illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transues: xeris? Liberum plane, & cui nihil curē sit. hic est Menippus. C. Atqui si unq̄ posthac te ūcepis? M. si ūcepis alī o p̄clare: denuo qdē nō possis ūcipe.

Diogenis. & Mausoli. DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnibō nobis p̄poni dignū ducis? M. Evidē ob regnū o Sino, p̄sīs. q̄ppe qui i p̄auī Cariē uniuersē. Dñatus sū p̄lea

Ανδρῶν ἐνίωμ, καὶ οὐκ' οὐσιος δε τοιούτου πρήγματος, καὶ
ἄλλοι μηδέτον ἔπειθον, τὰ πολλά τοῖς ιωνίοις κατατρέφονται,
μενος· καὶ καλὸς ἄλλοι, καὶ μέγασθ, καὶ ἐμ πολέμοισ
καρτερόστ, τὸ δὲ μέγιστον, δ' τοι εἰς ἀλικαρνασσῷ μηδὲν
παυπεργέσθεος ἔχω ἐπίκειται μενον, ἀλλίκοι δικαστοροσ,
ἀλλ' ὅνδιε δύτωστεσ καλλοσ ἐζησκητενον, ἡ ππων καὶ ὁν
δρῶν ἐστὸς ἀριβεστατορ ἐκαστενον λίθου τοῦ καλλίστη,
διον δὲ νεώμ ἐνρητίσ ἀλλοσ φαδίστ, δὲν δο.
καὶ σοι Δικαιώστεπι τούτοισ μέγασ φρονέιν; Δ· ἐπι
τοῦ βοστιλείσ φέσ, καὶ τῷ καλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;
Μ· οὐδὲν δι', ἐπι τούτοισ. Δ· ἀλλα τοι καλέ μούσαλε,
διτε ἵσυντος ἕττη σοι ἐκείνη, διτε ἡ μορφή πάρεστιν. εἰ γοῦμ
τοῖνα ἐλοίμεθα Δικαιοστὴν μορφίασ πέρι, δικα ἔχω ἐτι,
τοῖνα, τίνοστενει τὸ σὸν κρανίον προτίμησεν ἀν τοῦ ἐμέ,
φαλαστρά γαρ ἄμφω, καὶ γυμνό, καὶ τούσ ἀλλόντασ δυοι,
ωσ προφαίνομεν, καὶ τούσ ὀφθαλμοσ ἀφτηκατει, καὶ ταστρί^τ
νοσ ἀποστοικασμεθα. δὲ τάφοσ, καὶ δι πολυτελεῖσ
ἐκείνοσ λίθοι, ἀλικαρναστοσ μεμέστωστος ἐπιδείκνυσ,
θοι, καὶ φιλοτιμέσθοι πρόσ τούσ γένοντο, ωσ δι τοι μέγα
δικοδέκακα ἀντοι στοτι, σον δὲ τοι βελτιστε, δικα δρῶ, δ' το
ἀπολαύεισ ἀντοι. πλην ἐι μή τοῦτο φέσ, δ' τοι μάλιστον
καὶ δικα ἀκθοφορέοις ὑπὲ τηλικούτοισ λίθοισ πιεζόμενοσ. Μ·
ἀνόικτα δύμ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ στοτι μοσ ἐσται μαύ,
σωλοσ καὶ Διογένησ; Δ· δικα ἰσότι μοσ τοι γενναιότατε,
δι γαρ μαύσωλοσ μεμέγαροι μάρτεται μετηπενοσ τῶν
ὑπεργάστησ, δισ ἐνδιαι μονέιη πάιετο, Διογένεσ δε
καταγελάστηαι ἀντοι, καὶ τάφοι δ μεμέγει δικαρνασσῷ
ἔρει ἐκατον ὑπὸ ἀρτεμισίασ τῆσ γάναικοσ καὶ ἀμελφήσ

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quas dā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & i rebus bellicis
p̄ualidus. Denicq; (qd maximū est) i Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō aliis qſq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini-
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuria ob hęc efferri aio: D. Nūquid ob
imperium aīs, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per louē, ob hec inq;. D. Sz o formose Mau,
neq; robur adhuc tibi illud / neq; forma adest. Si igit
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h̄z qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria preferenda sit meq;.
calua em̄ utracq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbati/nari
bus sumus simis. Ceterū sepulchruꝝ / & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitan licebit (extructos
re atq; gliari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta-
structura apd̄ ip̄os sit. tu ȳo vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ip̄o. nisi hoc dicas: c̄p plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia iḡ mihi fuerit illa oīa: & pis oditōis erūt Mau
solus & Diogenes: D. haud pis oditōis o ḡnosissime;
īmo Mausolus discruciat̄ recordatiōe eōrē q̄ sunt
in terra: qb̄ sc̄elicit agere osueuit. At cōtra Diogenes
irridebit cū, atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασκευασμένου· ὃ Διογένικος δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ·
καὶ τὴν αὐτῷ φρονεῖται, οὐκ δῆλον· οὐδὲ γάρ ἔμελεν ἀντῷ τούτῳ
λόγον, δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ ἀντοῦ καταλέλοιπεν ἀνθρώπος
βίον, βεβίωκεστεντερού τοῦ καρδιῶν ἀνθρώποις αἰσθάνεσταις
τοῦ σοῦ μητροῦ, οὐδὲ βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασ-

μένοι.

Nίρεωσ· οὐδὲ θερσίτου· οὐδὲν πίπτε· N.

ἴδοντες δὲ μένι πίπτοντες πότερος ἐν μορφώ
τερός εἶται· εἰτέ τοῦ μένι πίπτε, οὐ καλλίωροι σοι δύνασθε.

M. τίνεστε δὲ τοῦ ἑστέτη πρότερον δῆμοι· χρή γάρ τοῦτο εἰδένεται·

N. Νίρευσ, καὶ θερσίπος· M. πότερος δὲ Νίρευσ, καὶ πό-

τερος ὅμηρος θερσίπος· οὐδέπω γάρ τοῦτο δύλοιμον.

Θ. ἐμὲ μετέβαλκτο τοῦτο ἔχω, δέ τοι δῆμοι δέξεσθε μάιι σαν· καὶ οὐδὲν πιθανόν,

κοῦτον διαφέρεις, καλίκοι σε εόμηρος ἐκείνος· οτι φλόσες ε-

ταῖνεσθε, ἀπάντων ἐν μορφώτατον προσεπιών, ἀλλαγόφοι

ζόστεγοι, καὶ χελινοίστενται, οὐδὲν χείρων ἐφασκόμενοι τῷ δικαιοστῇ·

δῆρα δέ σοι τοῦ μένι πίπτε, οὐτίνα καὶ ἐν μορφώτεροι

μηγέτε· N. ἐμέ γοτὸν ἀγίλαστασ, καὶ καρποῖς,

οἵσι καλλίστοις ἀνήρ ὑπότιλον καλθόμενος.

M. ἀλλιότικαὶ ὑπόγημα, ὁσ δῆμοι, καλλίστοις καλθεσ-

ται τοῖς μένι δεσμοῖς· ιμοια, τοδέ μέντοι κρανίον ταῦθι μόνον ἄραι

αιακρίνοιτο ἀπό τοῦ θερσίτου κρανίου, οτί ἐνθρυπτομέ-

στον· ἀλατασανδρὸν γάρ ἀντό, καὶ οὐκ ἀνθρώπων εἶχεστι· N.

καὶ μέτρον οὔμηρον οπδιοτήτην· οπότε συνεστράτευον

τοις ἀχαιδίστοις· M. οὐείραστά μοι λέγειστο· ἐγὼ δέ οὐδενί

πω, καὶ νῦν εἴθειστο, εἰκεῖνα δέ οι-

τότε ἴσαστίν· N. οὐκ δῆμη γάρ ενταῦθα ἐν μορφώτερος

εἴλι φέτος πίπτε· M. οὐτε σὺ, οὐτε ἀλλοσ ἐν μορφοῖς·

ισοτιμία γάρ εἴδομεν, καὶ οὔκοιοι μηποιτεοι· Θ. ἐμοὶ

parato, put lubeat. verē Diogēes hoc de suo corpe an
alīqd sepulchrū hēat/mīe nouit. neq; em̄ curē ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celiōrem o Carum abiectissimae,
tuo mōnumento: ac firmiore in loco substru.

Etiam. Nirei. ac Thersitę. NIRES.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, p̄us puto ingrēdū, nece ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Thersites. M. Vter Nireus, & us
ter Thersites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: q̄ similis sum tibi. neq; tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cęcus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato ȳtice ego, rarisq; capill, nihilo miōr visus sū hoc iu
Cōtēplare ȳo tu o Mēippe, quēnā formosiorē (dice
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeq; prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) fermosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt siīia. Verē caluaria tua hoc solum
dijudicari a Thersite caluaria poterit: q̄ mollis est.
at effemiatū certe hoc, idcorū deniq; viro fuerit. N.
Verūt̄ p̄cōtare Homerū/q̄lis fuerim cū pugnarem
int̄ grecos. M. Sōnia mihi narras. ego ȳo que vi
deo attēdo: q̄q; nūc tibi p̄sto sunt. Ceterę illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. Iḡt̄ nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Necq; tu/necq; aliis formosus hic,
ęqlitas em̄ apud inferos est: parecq; s̄t̄ oēs. T. Mihi

μέν καὶ τοῦτο ἴκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· καὶ χείρωνος·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

Η' ΚΟΥΣΑ ὃ χείρων, ὡς θεός ἄντι, ἐπιθυμήσεις ἀποθανεῖ μ.
 χ. ἀλλοὶ ταῦτ' ΚΟΥΣΑΟΣ ὃ ΜΕΝΙΠΠΕ, ή τέλικα, ὡς ὄφεσ.
 ἀθάνατος εἴ τοι δινάσκενος· μ. τίσ δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου,
 ἔσχεμ ἀνεράσιν τοῖς πολλίσι χρήματος 3 χ. ἐρώ πρόσ.
 σὲ ὅνκ ἀσίνετον ὄντα· εὐκ ἔμεττον ἀπολαύειν τῆσ ἀδει·
 νασίασ. μ. ὅνκ ἔμεττον ἔμεττον ὅράμητο φῶσ 3 χ.
 δικ ὃ ΜΕΝΙΠΠΕ, τὸ γάρ ἔμεττον ἔγωγε ποικίλον τί καὶ ὅνκ
 ἀπλοῦν ἕγουμαι εἴ ναι· ἐγὼ δέ τοι δέ τοι δέ τοι δέ τοι
 τῶν διαιών, ἀλίσου, φωτόσ, τροφήσ, δι τοι δέ τοι δέ τοι
 μ. τὰ γίγνομενα ἀπάντα τοι δέ τοι δέ τοι δέ τοι δέ τοι
 τα θάτερον θατέρω, ἐνεπλάσθημ γοῦν ἀντῶν· δι τοι δέ τοι
 ἀντῶν ἀπάντα καὶ ἐμ τῷ μετασχέι μ δέ λαθετο τὸ τερπνούν·
 μ. εὖ λέγεισ ὃ χείρων· τοι ἐμ αἷμον δέ πᾶσι φέρειο, 3
 ἀφ' δέ προελόμενος ἀντά ή κεισ. χ. ὅνκ ἀναθέσ ὃ με,
 ΝΙΠΠΕ· ἡ γάρ ισοτιμία πάνυ ἀκμοτίκομ, καὶ τὸ πρόγυμα.
 ὅντερ ἔχει τὸ διαφορονέν φωτι εἴ ναι, δὲν σκότω· ὅντερ
 ἀντέ δι τοι δέ τοι
 μεισ τούτων ἀπάντων ἔσμειν μ. δέρας χείρων, μη
 περιπίπητησ σε ἀντῶ, καὶ εἰσ τὸ ἀντόσαι δι λόγοσ περιτίγ.
 χ. πῶσ τοῦτο φύσ 3 μ. στέλλει τῷ μέρει τῷ βίῳ τὸ δύμα.
 ομ. δει καὶ τάυτορ ἐγένετοσι, προσκρέσ καὶ εν ταῖσθαι
 δύμοια ὄντα, πρόσκορη ὁμοίωσ, ἀν γείνοιτο καὶ δείσει μετ
 ταβολήν γε γιττείρ τίνα· μ. εν τέλθει εἰσ ἀλλοιον βίον, ἐπερ δέ
 μαι ἀδύνατορ. χ. τί δέρας πάντοι τίσ ὃ μενίππε. 3
 μ. ἐπερ δέ ματην φασι, σωετόμ διταξορέσσεφθαι· μ. ἀγαν
 πάν τοισ παροῦσι, καὶ μηδεμ ἀντῶν ἀφέρεται μεσθαι·

τῷ θεῷ διδασκαλίᾳ.

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**
Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.
C. Vera s̄c q̄ audiuisti Men, mortuusq̄ sū/ut vides :
cū imortalēeē potueri. M. q̄ nam te cupido mortis
tenebat, horrendē vulgo rei? C. Dicam ad
te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor
talitate. M. In iucundū erat te viueř/lucēq̄ itueri? C.
Nō hoc Menippe: s̄ iucundū ego quod variū / & nō
s̄plex arbitror existere. At ego viuēs ac p̄petuo fruēs
īsdem sole, luce, cibo, cūq̄ horē redirent eēdem:
& reliq̄z oīm que cōtingūt foris q̄dlibz, veluti conses
quēs recipco q̄dā ordiē succederet, satiabar ill. nō em
iō qđ p̄petuo ē tenore/s̄ i p̄mutādo oīno de ī hoc
M. Probe dicas Chirō: s̄ illa q̄ apd' iferos. (lectatio.
cū ad hēc tāq̄z potiora te ḡtuleris. C. cagūt quō fers:
siqdē eēlitas admodū ē pp̄flare qddā. (n̄ iſuauit Me,
nihil plane h̄z qđ int̄sit: i luce q̄s agat/ (& hoc rei ē:
neq̄ sitire/uti apd' supos/ neq̄z (aut i tenebris. p̄tea
gētes harz rerz oīz sūus. (esurire noī nece ē: s̄ mie eō
iſuolas teipz: et eodē tibi s̄mo ūci. (M. vide Ch. ne
D. q̄re iſtuc ait: M. qm̄ si ea q̄ i vita s̄t/simili (dat.
a sp̄ et eodē tenore fuerit tibi: ūfelles pari rōne q̄ hic s̄t
ſūra oīa: ac satiaberis eque: fiatq̄z necesse est/com
mutatio in aliā q̄ndā vitā. verū ut hic i aliā migres / ex
iſtimo ip̄ossible C. qđ iḡt faciendū est Menippe?
M. uti puto: & vulgo p̄dicāt: sapiēs cū ſis/boni ſule:
lige p̄ntia: nihilq̄z in illintolerabile arbitris. (ac di
Deo gloria.

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall.

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ yōculis græcis, examissim e regione adiūcere latinas: ut fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū verso redditur. quemadmodū ab initio a nobis in paucis dialogis vides obseruatū. Verē ubi hoc ago: video mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba largitur, quo ijs significes quid velis. quū non admōdum sit oposum, celare quid animo gestias. Quis em̄, id non ēque efficiat tacendo: Lucianum proinde orationem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē latine audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum: Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum quoddam verbum adiūcerem, quod in grēco non habetur: aut rursus grēcum supprimerem in latinis, etiā inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibicq; quisquis es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, authoris sententiam aperirem: q; si secus agam/ a Flacci instituto tota (ut aiunt) via errem. Id infit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus
Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis grēcitatis leporem, me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc paucis admodum nostra etate sit concessum. Nedum mihi: cui fere aliud agenti/vix vacavit crassiore Minerua, tyronibus hellenismi hęc libanda proponere. Do-

Etiōres meo prouocans exemplo: ut stridulum quidē
dam ἀμοντον καὶ ἀπωλόη cantillantem, ipsi magistri artis
egregie cantando vincant. Iucūdius enim mihi fuit;
Musicam eximiam audire, &
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s. Ioannis Argen.

Othomari Nachtgall Distichon:

LVCIANVS.

Me lege, Graius eris, nosces quid fabula ludat;
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoīem,
qui hēc legere de dignabitur:

Tetraastichon eiusdem:

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,
Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.
Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.
Et reliquum vitę, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis.

- a Colūna. i. vētsu. 9. lege. πιμελῆ. In ea. v. 20. l. ὑπάρχει
πωμ. c. 2. v. 1. l. κρόνομ. v. 10. l. τίνα. c. 3. v. 12. l. μάτην. b c. 2.
v. 22. l. τούτασ. c. 3. v. 7. l. προσέχεισ. v. se. l. ἀφελεσ. c. 8. l.
2ε' μή. v. 9. l. ἐπέτει. p. ver. pen. σπινύκρει. c col. l. v. 9. l. ἀστο
λαμβάνοσ. v. 8. l. ὄρασ. c. 2. v. 12. l. κτῆμα. ver. 22. σύμπασιον.
c. 3. v. ul. l. λειουσασ. c. 8. v. 2. l. οὐκ. v. 6. l. πύρ. v. 15. ἀχρ. v. 19. l.
μοθόμ. d c. 3. v. 22. ubi legis νῦν 2ε' θυσκόν, adde γνωσία
e c. 1. v. 12. l. ἐνίστε. v. 25. l. τοίνομ. v. 27. l. συλλαβόντασ. c. 2.
v. pen. l. ἡγκαύματα. v. ul. l. λιεφθαρμένοσ. c. 3. v. 23. l. κάγω.
c. 2. v. 6. l. κάτισομ. v. 10. l. ἀχθον. v. 12. l. καὶ pro. καὶ v. 15. l. ἐκεῖ
νόγε. v. 19. l. συγκαθεύδοντα. v. 22. l. κοιμάσθα. v. 25. l. τὸν p. τοῦ
f c. 1. v. 6. l. χαλιέωσ. v. 10. l. συλλιθεοθα. v. 15. l. πάσαι. v.
29. l. ἀντῷμ. v. 26. ubi legis ἐξασπατά, adde τοῦ. v. 28. l. ἀκίν
σηνομ. c. 2. v. 5. l. οὐτω. v. 20. l. δικαιων. p. e. l. ἔμσεμ. c. 3. v. 5.
l. ἐγεγένυτο. v. 21. l. ἐφανέσθαι. c. 8. v. 7. l. τομήσαντα. ibi. l.
συχμάλωτν. v. 11. l. ἐτιμαράσθα. v. 19. l. σλωσ. v. 25. l. γένοιτ
g c. 1. v. 19. l. μορμολύττεται. c. 2. ver. 16. l. ἀπάσσασ. v. se. l.
πάντωσ. c. 3. v. 12. l. λέγαμεσ. h c. 1. v. 7. l. σύριγγα. v. se. l. κε
ουσ. v. 16. l. καθάρισ. c. 2. v. 21. l. καλῶσ. v. p. e. l. οὐτω. c. 3. v. 22.
l. καλήμ. c. 2. v. se. l. παρέιναι. v. 16. l. ἀσπαλόσθασα. i c. 2. v. 1.
λάντιω. v. 12. l. ἀνελκύσαι. c. 3. v. 15. l. ἔλαθομ. v. 23. l. καὶ p. τοῦ
c. 2. v. 2. l. συρίζω. v. 2. ubi legis ἀντῷ, adde τοῦ, ver. 16. l. οἱ
τοῦντι. k c. 1. v. 1. l. λιαφοροι. c. 2. v. 6. l. πάντωρ. v. 12. ubi les
gis καὶ, add', τοι. v. se. l. ἐισίν. c. 3. v. 8. l. λείθαυομ. v. 12. l. ἐδεισ
et in eo. l. βροακτισ. v. αἴπεν. l. κινδυνοσ. c. 8. v. αἴρε. l. ἀλλα
l c. 3. v. 2. l. ἐι. τε. v. 9. l. οὐτω. c. 2. v. 3. l. γένυοσ. v. 9. l. ἐπιφθυνοσ.
c. 3. v. 2. l. κρανίομ. c. 8. ver. 25. l. ἐντελάμενοσ. ver. se. l. μανθάνω.
m v. 2. l. λύσιασε. με. v. 20. l. δούκ. v. 26. ubi legis διστα τημ, ad

Ετε πηγή. c.2. v.1. συρρούσασ. c.3. v.5. ἀπίστημι. v. se. le. ἀντόμ
v.16. l. ή τῷ. n. c.1. v.18. l. ζέφυρε. c.2. v.9. l. ἀντὶ. c.3. v.10. l. φι
λομάρσιασ. o. c.2. v.5. ιναύτασ. v. se. l. ἀπόλοιπο. c.3. v.23. l. κῆ
τος. v.26. l. ή ο κηφεύσ. p. c.3. v.17. l. ἀνέλθησ. σὸν γαρ. v.22. l. e.
η' κειμ. c.9. v.13. l. τείλωμαί. q. c.1. v.1. l. πρόσωπαν. v.6. l. ἀχθό,
μενοι. v.8. l. ιστιμίαρ. v.23. l. ικαθάρματα. c.2. v.17. l. ἐπαδόμε
νομ. c.3. v.10. l. ισναμφότερομ. v.22. l. ἐθεράσενομ. c.9. v.12. l. e. ὑπε
τορ. v.23. l. ἀτεκνορ. & se. l. θερατείαρ. r. c.1. v.1. l. γράτε. & eo.
ἀφιω. v.23. l. προσκύνετο. c.2. v.22. l. πόσα. c.3. v.3. l. σρατηκοσάτω.
c.9. v.5. l. έρμωμ. v.10. ubi legis παρρασίαμ, adde ἐνθευθείαν.
v.19. l. ησ ρετό. v.16. l. τρυφῆσ. s. c.2. v.9. l. ηνίκησε. v.10. l.
σολω. & se. ημαντὸν. v.18. l. ηλαμψιατι. v.21. l. ἀγεννητὸν. c.3.
v.2. l. σρατηγὸσ. & se. ἀχρηκ. v.19. l. ηματαφρονήτσο. v.22. l.
ηαννάμιλ. c.9. v.26. παράδοζορ. t. c.2. v.5. l. ωατέρα. v.7. l.
τροφῆται. v.12. l. ηακτύλιομ. v.23. ορῶν. c.3. v.2. l. ην ναύσκο. v.
20. βέβαια. c.9. v.21. l. σραγματοσ. v.25. νεκρούσ. u. c.2. v.
σ. ubi legis κατένυτε adde ηι τω. c.3. v.7. l. ήλειρ. v.21. ηιε
τώθε, ε ηηρ fluit, v. se. l. ἀντῶ, 'v. se. sic distiguas, σε λάβω
τωτέ; m. c.3. v.13. l. ισχύσ. v.22. l. ηαδ τηλικούτοσ. v.26. η' ε
το. c.9. v.15. l. ηεδηγὸσ. v.17. ηγλασίασ. v.20. ημεια, & ibid
ταύτη, v.23. ηαδηοσ, & se. τηισ, & se. ηχεισ, v. ul. l. ημοι.

e deior madrasu Tugorras Tyrannis oxyglio griseo extremitate